

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

Ex libris Petri Joannely. g. F.
Symb.

Γὰν ἡλῖος βλέπειτε χειρὰς,

M A P H A E I
S. R. E. CARD.
BARBERINI
N V N C
VRBANI PP. VIII.
P O E M A T A.

MAPHÆI
S. R. E. CARD.
BARBERINI
NUNC
VRBANI PP. VIII.
POEMATA.

ANTVERPIÆ, EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI. M. DC. XXXIV.

VRBANVS VIII. BARBERINVS PONT. MAX.

EMINENTISSIMO
PRINCIPI
FRANCISCO
CARDINALI
BARBERINO
BALTHASAR MORETVS
FELICITATEM.

 DIVINA Eminentissimi Car-
dinalis Poesis , & Summo
dignissima Auctore, quem
vniuersæ Ecclesiæ suæ Pon-
tificem Deus Opt. Max. destinabat,
Plantinianâ iam veste induta, Romam
redire

redire gestit : ad neminem diuersura libentiùs , aut à quoquam (vti confidit) excipienda benigniùs , quàm abs Te, Magne Ecclesiæ Princeps , qui Tuam ipsius Felicitatem atque Amplitudinem sanctissimis eius Legibus debere agnoscis. Siquidem cùm omnes illa & singulos ad melioris Litteraturæ , Virtutis & Honestatis studia hortaretur, Te in primis plenissimo amoris affectu ad eadem incitabat ; atque ad illam præparabat Magnitudinem , quâ tandem Orbi Christiano non tam præesse , quàm prodesse, & velles & posses. At verò comiter primum abs Te excepta , ad sacras Maximi Parentis sui aedes maiori deinde fiduciâ accedet ; nihil-

nihilque metuet, ne sub nouâ hac veste Pontificios oculos offendat : præsertim cùm ipsa haud nesciat , se plus roboris ac succi in Belgio hausisse , à nouâ , quæ ipsius Maximi Auctoris beneficio accessit , salutarium præceptorum copiâ. Vale Eminentissime Princeps , publico Ecclesiæ , cui vni inferuis , bono ; & Typographum , eiúsque operam , Beatissimo Pontifici , atque Optimo Patruo Tuo , commenda.

**

VRBA.

VRBANVS PP. VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EX P O N I Nobis nuper fecit dilectus filius Andreas Brogiottus Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfectus, quòd ipse denuò diuersa Carmina, à Nobis, dum in minoribus constituti essemus, composita, tam in magno quàm in paruo folio, magnâ cum diligentia & impensâ imprimi facere intendit: veretur autem, ne ab alijs absque eius licentiâ in maximum eius præiudiciũ & damnum Opera huiusmodi imprimantur; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus ei in præmissis opportunè providere de Benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur dictum Andream specialibus fauoribus & gratis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, non recedendo à priuilegijs officio Typographiæ prædictæ, & illud pro tempore obtinenti concessis, eidem Andream, vt durantibus viginti annis proximis à primauâ respectiue Operum huiusmodi impressione, dummodò tamen antea à dilecto filio Magistro Sacri Palatii Apostolici approbata sint, computandis, nemo tam in Vrbe, & vniuerso Sta-
tu

tu Ecclesiastico mediâtè vel immediâtè Nobis subiecto, quàm extra Statum, huiusmodi Opera prædicta sine speciali dicti Andreæ, aut eius heredum & successorum, vel ab eo causam habentium licentiâ imprimere, seu ab alio vel ab aliis impressa vendere, aut venalia habere vel proponere possit, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus & indulgemus. Inhibentes proptereâ vniuersis & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus, præsertim librorum impressoribus, sub excommunicationis lætæ sententiæ poenâ eo ipso incurrendâ, & quoad personas Nobis & Apostolicæ Sedi subiectas etiam quingentorum ducatorum auri de Camerâ, ac amissionis librorum & typorum omnium, pro vnâ Cameræ Nostræ Apostolicæ, & pro aliâ eidem Andreæ, ac pro reliquâ tertiis partibus accusatori & Iudici exequenti irremissibiliter applicandorum, ne dictis viginti annis durantibus Opera prædicta, vel aliquam eorum partem, etiam prætextu additionis vel explanationis, scholiorum aut interpretationum, aut per modum summarij vel compendij, aut aliâs quomodolibet tam in magno quàm paruo folio, ac tam in Vrbe & vniuerso Statu nostro prædictis, quàm extra dictum Statum, sine huiusmodi licentiâ imprimere, aut ab alio vel aliis impressa vendere, seu venalia habere aut proponere quoumodo audeant, seu præsumant. Mandantes proptereâ dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatis, seu eorum Vicelegatis, ac Præsidentibus, & Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Iustitiæ ministris Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Status nostri Ecclesia-

Itici prædicti, quatenus eidem Andreae, eiusque heredibus & successoribus, vel ab eis causam habentibus huiusmodi in præmissis efficaciae defensionis præsidio assistentes, quandoque ab eodem Andrea & aliis prædictis fuerint requisiti, poenas prædictas contra quoscumque inobedientes irremissibiliter exequantur. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Ianuarij. M. DC. XXXI. Pontificatus nostri anno octavo.

A. M. Maraldus.

I. Sauenier.

Andreas Brogiottus, Typographia Apostolica Præfectus, hanc à S. D. N. VRBANO PP. VIII. sibi concessam facultatem cum Balisafare Moreto communicauit, litteris datis XVI. Aprilis M. DC. XXXIII. & à Francisco Iacobo Belgio Camera Apostolica Notario subscriptu.

Impri.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Riccardius Sacri Palatij
Apostolici Mag.

S V M M A P R I V I L E G I I
R E G I S C A T H O L I C I

PHILIPPVS IV. Hispaniarum & Indiarum Rex
Catholicus, & Potentissimus Belgarum ac Bur-
gundionum Princeps, Diplomate suo sanxit, nequis
MAPHÆI *S. R. E. Cardinalis* BARBERINI, *nunc* VR-
BANI PP. VIII. *Poëmata*, præter Balthasaris Mo-
reti voluntatem vlllo modo intra nouennium impri-
mat, aut alibi terrarum impressa in has Inferioris
Germaniæ ditiones importet, venaliave habeat. Qui
secus faxit, confiscatione Librorum & aliâ graui pec-
nâ mulctabitur, vt latius patet in litteris datis Bru-
xellæ xv. Nouembris, M. DC. XXXIII.

Signat.

Steenhuysse.

I N D E X P O E M A T V M.

Asterisco denotantur, quæ Editioni
huic accedunt.

POESTS probis & piis orna-
ta documentis primæuo de-
cori restituenda. *Quarentem vi-
ridi prætingere tempora laurea.*
pag. 1.

Paraphrasis in Canticum Moy-
sis: Cantemus Domino, &c. *Glo-
riam cæli Domino canamus.* 9.

Paraphrasis in Canticum Moy-
sis: Audite cæli quæ loquor, &c.
*Terra meas audi voces, audite lo-
quentem.* 17.

* Paraphrasis in Canticum
Annæ: Exultavit cor meum, &c.
*O quam latitiam mens mea perci-
pit.* 33.

Paraphrasis in Psalmum pri-
mum: Beatus vir, qui non abiit,
&c. *O ter beatus, qui fugit inte-
ger.* 39.

Paraphrasis in Psalmum cxvj.

Laudate Dominum omnes Gen-
tes, &c. *Laudate Regem siderum.*
41.

Paraphrasis in Psalmum cxxxvj.
Super flumina Babylonis, &c. *Se-
dimus in ripis flentes, Babylonis
ad amnem.* 43.

Paraphrasis in Canticum Eze-
chiæ: Ego dixi: In dimidio die-
tum, &c. *In medio vite cursu mea
deficit ætas.* 47.

* Paraphrasis in Canticum
Isaïæ: Confitebor tibi Domine,
&c. *Fassus potentem dexteram,
Rex cælitum.* 53.

* Paraphrasis in Canticum Ha-
bacuc: Domine audiui auditio-
nem tuam, &c. *Quæ Pater omni-
potens olim promissa dedisti.* 55.

Paraphrasis in Canticum trium
puerorum: Benedictus es Domi-
ne

INDEX POEMATVM.

ne Deus, &c. *Te rerum Domi-
num, te Deus Isaci.* 63.

Paraphrasis in Canticum bea-
te MARIE Virginis: Magnificat
anima mea, &c. *Ad astra Regem
celitum.* 71.

Paraphrasis in Canticum Za-
charie: Benedictus Dominus
Deus Israel, &c. *Isacium Domi-
nam sacro vox consona pleetro.*
pag. 75.

Paraphrasis in Canticum Si-
meonis: Nunc dimittis seruum
tuum, &c. *Nunc tuo, in xtra tua
dicta, seruo.* 77.

Paraphrasis in Hymnum fan-
ctorum Ambrosij & Augustini:
Te Deum laudamus, te Domi-
num, &c. *Laudamus omnes te
Deum, te siderum.* 79.

In Christi Domini Natalem
diem. *Nasceris alme Ruer gelide
sub temporis brumâ* 84.

Christi Domini max. motituri
cum beatissimâ MARIA Matre
colloquium. *Instat, sacra Parens,
temporis utrinum.* 85.

Ad Diuinum Spiritum Hym-
nus. *Spiritus superum detus.* 87.

De S. Ioanne Baptista Ode. *In-
necta bigis Cynthia, candido.* 91.

De S. Mariâ Magdalenâ Ode.
Inixa pennis versicoloribus. 99.

De S. Laurentio Ode. *Ibera tel-
lus, Austrio.* 109.

De S. Ludouico Rege Gallia-
rum Ode. *Obiectu gemini maris.*
pag. 118.

De S. Elifabethâ Lusitanie Rē-
ginâ Hymnus. *Domare cordis im-
petus Elifabeth.* 129.

De eadem Hymnus. *Opes de-
cussq; regium reliqueras.* 130.

Pœnitens. *Sepultus alâ crimi-
num caligine.* 131.

Circæi poculi Alexipharma-
cum. *Insera iuaria nitore gemma.*
pag. 135.

Vexillum Caritatis ad Nico-
laum Barberinum germanum
fratrem; in illa verba Iob; Milit-
tia est vita hominis super terram.
*Quod dixi semel, hæreat repo-
sita.* 139.

Ad Ioannem Donatum fra-
trem. *Inanis Eruditio sine Pietā-
te. Assuescit teneris agens ab annis.*
pag. 142.

Vani.

INDEX POEMATVM.

- Vanitatis fuga, æternitatis amor. *Amica veris aura frigus æris.* 145.
 * In illa verba S. Augustini, Inquietum est cor meum, donec veniat ad te Deus. *Aurum & voluptas anida corda non explent.* 148.
 Vera sapientia mortis meditatio. *Mundi machina fertur ad supremum.* 149.
 Perturbatus animi prauus motus, placida recti quies. *Libere vagans per agros quo pauore concutit.* 152.
 Felicitatis humanæ fuga, celestis adeptio. *Prætereunt anni, celeri pede labitur ætus.* 154.
 * Ad Alexandrum fratrem. Quâ ratione prauus animi affectus fugiendus, & curandus. *Est opera pretium vexari febre timen- ti.* 163.

 Laurentium Magalotum vtriusque Signaturæ Referendarium rusticatum inuitat. *Arua madent pluujs, & amabilis aura calores.* 168.
 Alexander Ecloga. *Quæ so-*
- lita es pecudes inter frondentis in- umbrâ.* 177.
 Iulus Ecloga. *Infelix Galatea vagas Minionis ad rivas.* 182.
 Ad Urbem Romam, in obitu Alexandri Farnesij S. R. E. Card. *Quid fies purpurei decus Senatus.* 188.
 Ad gratulationem Antonij Gigantis responsio nomine Dionysij Rattæ, in numerum Romanæ Rotæ Auditorum nuper adscripti. *Quod Patrum Pater omnium supremus.* 190.
 Ad Virginium Cæsarinum Cæsarini Ducis fratrem. Rusticari, curas ac studium intermittere, verum valetudinis præsidium. *Virgini, decus eruditissimum.* 192.
 * Non celebranda solum, sed colenda virtus. *Virtutem meritis ad astra tollis.* 195.
 De obitu Cardinalis Paleotti, ad Antonium Gigantem eius familiarem. *Dum mi doctè, Gigas, se prope mania.* 196.
 Ruris laudes. *Ab Urbe rura nos vocant ad vrinum.* 199.
 Ad Bernardinum Capponium.

En

INDEX POEMATVM.

*En Pater Autumnus, redimitur
pulchra racemis.* 202.

In fontem miri artificij Epi-
gramma. *Largior angustâ pri-
mam deferitur in auras.* 206.

De fonte Pontificio Navis
effigiem habente. *Bellica Ponti-
ficum non fundit machina flam-
mas.* 207.

De Vlyssis Aldobrandi libris.
*Multiplīces rerum formas, quas
Pontus, & Aether.* ibid.

In Pontici avaritiam. *Vt par-
cas opibus, tibi quid non parcis?
an unquam.* 208.

Ad Aurelium Vrsū. *Allicis
Aureli mentes; seu rustica pan-
gis.* 209.

In maledictum, qui in Urbis
Romæ nomen impiè lufit. *Quon-
iam Roman nequeas (quod aues) ener-
tere, nomen.* ibid.

De eodem nomine. *Roma, si-
bi quondam qua robore subdidit
Orbem.* 210.

De Sole & Ape. *Eucæ fugat
tenebras, cerâ dum vestis ab igne.*
ibid.

De pronubo Deiparæ Virgi-
nis annulo, qui Perusiar religioſiſ-
simè aſſervatur. *Imbriferis Ar-
cus fulgens in nubibus Orbem.*
pag. 211.

* De ſancto Petro. *Senitiam
vultu ſpirans in ſtipite tortor.*
ibid.

* De ſancto Paulo. *E calo tibi
Paulæ lux refulſit.* 212.

De nece Reginz Scotiar. *Te
quamquam immeritam ferit, à
Regina, ſecuriſ.* 213.

* De S. Carolo Borromæo &
duobus aliis Cardinalibus. à
Montepolitiano Nobilio & Bel-
larmino. *Hac vita innocua ſpeci-
men fert omnibus ætas.* 214.

In pios affectus Angeli Grilli
Abbatis. *Demulcent animos, ſa-
cro qua carmina plectro.* 215.

Ad Sereniſſimum Ducem
Alexandrum Farnesium, de vi-
ctoriâ Belgicâ. *Sub Duce Roma tua
cecidit bis Belga: reſumpſit.* 216.

De picturis Guidonis Rheni
in Sacello Exquilino ſanctiſſimi
D. N. Pauli V. *Vt trahit, ut re-
ſinet, defixaq; lumina fallit.* 217.

Dra-

INDEX POEMATVM.

Draco xreus in fronte Laureti, in viridario Card. Burghesij. *ad fontem. Per silvas iaculis nunti per cursuq. Diana.* ibid.
Non sedeo custos, adsto venientibus hospes. ibid.

Ad Vlysssem Aldobrandum, de eius admirabili rerum naturalium Hermathenâ. *Qua Maris & Terra peragranit, & Aëris orat.* ibid.
 pag. 218.

Ad Augustinum Nerum Porciliari Dominum, in flore ætatis extinctum. *Effera mors Flora passim bacchata per Urbem.* ibid.
 pag. 219.

De Atilio Regulo. *Ambigis an patria maior sit cura salutis.* ibid.
 pag. 220.

De statuâ Niobes in Hortis Medicis. *Bis septem Niobe natis, orbataq. caro.* 220.
 Ad Ioannem Pelicanum Senatorem Urbis, in Petri Victorij librum de culturâ olearum. *Hunc Pelicane Petri summâ scriptum arte libellum.* 221.

Ex Græco Anacreontis Epigramma. *Bos cornu, pedibus Sonipes, rictuq. Leones.* 222.

De statuâ Dianæ dormientis ad fontem. *Per silvas iaculis nunti per cursuq. Diana.* ibid.

Ad Clementem VIII. de Tabulario Pontificio in Arce Adriannâ. *Hoc nos Scripta loco dubios contemnere casus.* 223.

Ad M. Antonium Rossium eximium Scriptorem. *Ut variè formata suas tua littera tractus.* pag. 224.

Monomachia terreni ac celestis amoris. *Quàm duris animum curis dolor intimus angit.* ibid.

In miram huius sæculi hiemali tempore florum varietatem. *Veris opes varios flores mirata, superbit.* 226.

In sanctum Leonem Tertium Epigramma Græcum. 227.
 Idem ex Græco. *Qua Mare, qua Terras pernici transuolat alâ.* 228.

In sancti Sebastiani imaginem Epigramma Græcum. 229.
 Idem ex Græco. *Depictus Christi miles, quem spicula figunt.* 230.

In

INDEX POEMATVM.

In ornatum mulierum dam-
natum Epigramma Græcum.
pag.231.

Idem ex Græco. *Quid pul-
chram medicas faciem, collumq;
lapillus.* 232.

De Vlyssis Aldobrandi libris
Epigramma Græcum. 233.

Idem ex Græco. *Non Aldo-
brandum nosces ab imagine so-
lum.* 234.

Distichon Aufonij Græcè
translatum. *Infelix Dido nulli
bene nupta marito.* 235.

In Rosam Epigramma Græ-
cum. ibid.

Idem ex Græco. *Ingenitas
qua pandit opes, & odore super-
bit.* 236.

In linguam Græcam Epi-
gramma Græcum. 237.

Idem ex Græco. *Cognita cui
Græca dines sit copia lingua.*
pag.238.

Ad Clementem VIII. Pont.
Max. leuamen podagræ. *Sirius
sanis canis, æstûansque.* 238.

Ad Petrum Cardinalem Al-
dobrandinum, Ferrariâ receptâ.

Insanienti cùm quatit impeta.
pag.240.

Ad Franciscum Caroli Fra-
tris Filium exhortatio ad virtu-
tem. *Ingressæ pubis limina lubri-
cis.* 245.

Ad R. P. Antonium Barberi-
num Fratrem amantissimum: Ex
debellato corpore mentem in
cælum rapi. *Pars hominis dedu-
citur patri Telluris ab aluo.* 250.

Ad Carolum Fratrem: *Φι-
λαυρία fugienda. Quàm pulchra
blandè sensibus ingerunt.* 253.

Pax Allobrogica. *Mentis ve-
rendum non acie minùs.* 256.

In opus Roberti Bellarmini
sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
nalis de Ascensione mentis in
Deum. *Summi decorâ dum spe-
cie boni.* 261.

Ad Ioannem Ciampolum.
Eius erga virtutem studium lau-
dat. *Aureo virtus folio decora.*
pag.264.

Ad Io. Baptistam Strozam.
Eius laudat animum Æternitatis
inhiantem bonis, & humana fa-
stidientem. *Curi solutum ruris
in otio.* 267.

Ad

INDEX POEMATVM.

Ad Gabrielem Chiabreram, *terum Pacis artibus inclysum,*
Carmina virtuti parere immortalitatem. Nam cuspis ensis, sce-
ptraq; regia. 270. *celebrandos proponit. Iam sua*
decoris marmore fontibus. 275.

Ad Flaminium Figliuccium *Adulatio pernicioſa. Cum Lu-*
na calo fulget, & auream. 278.

Responsio ad laudes ſibi carmine *In Torpore. Lacte manantes*
attributas. Ut blanda flores flori-
bus implicat. 273. *fluvios canoro.* 283.

Ad Aurelium Vrfum. Alexan- ** Pro aduerſitatibus arcendis*
Hymnus ad Deum. Vrbes dira
per Italas. 286.

POESIS

P O E S I S
 P R O B I S E T P I I S
 O R N A T A D O C V M E N T I S
 P R I M Æ V O D E C O R I
 R E S T I T V E N D A.

*Varentem viridi praeingere tempora
 lauro,
 Labraq₃ Pegasei tingere fontis
 aquâ;*

*Me vocat antiquo spoliata decore Poesis,
 Seq₃ sacrâ forma luce carere dolet.*

*Qua loquitur, tacito mecum sub pectore voluo,
 Lapsaq₃ sic recolens tempora iure queror:*

*Cum vixit morum probitas, studiumq₃ pudoris
 Admisit Pindi nil, nisi casta, Chorus.*

A

Prisca

*Prisca nouem Musas atas in vertice montis
 Frondiferum lauris incoluisse nemus;
 Has inter finxit modulantem carmina Phœbum,
 Et blandam digitis increpuisse lyram:
 Fontis & Aoniꝝ puro diluta liquore
 Vatum dulciloquos ora dedisse modos.
 Præruptus quid apex montis, placidusq; recessus,
 Quid lyra, quid Phœbus, Pieridesq; monent
 Arboreas inter frondes, cantusq; volucrum,
 Et faciunt longam qua loca grata moram?
 Semotus rerum strepitu, vulgiq; tumultu,
 Artibus excultum quæ Labor urget opus,
 Incundâ specie, fontisq; optabilis undâ,
 Per iuga difficilem suadet inire viam.
 Quæ Labor optat amans dum fertur in athera, numquã
 Decidua lauri Gloria fronde viret.
 Attamen obnubens illum sub nomine Phœbi,
 Virginis hanc Daphnes fabula nota canit.*

Quis

*Quis blando cithara sonitu potuisse recludi
Viventi inferna ferrea claustra domus?
Quisnam tartareis reuocatam credat ab umbris
Threicij precibus coniugis Euridicen?
Humanos animos donec mortalia vinctos
Corporis angusto carcere membra tenent;
Non Stygiis ab aquis, nec Auerni clauditur antro,
Sordibus at scelerum mens tenebrosa iacet:
Non Acheronteis furiis agitur, at Orci
Assiduo premitur sollicitata metu,
Hanc Erebi è septo,mersam caligine culpa,
Vt rursus valeat libera luce frui,
Aemula virtutum septem vis consona chordis
Non cithara plectro, sed ratione vocat.
Eximios Helicon specioso cortice sensus
Abdidit, ut gemmas lucida concha tegit.
Aetas posterior spreuit, qua tecta latebant;
Extera perquirens, excipiensq; sinu.*

Dicitur hinc Nympha captus fugientis amore

Phœbus, & amplexu non potuisse frui;

Hinc pulchris Orpheus oculis arsisse puella,

Pro quâ non timuit Ditis adire fores.

Iuppiter ex alto pluvium delapsus in aurum,

Hac Danaës violat fraude pudicitiam:

Et speciem tauri, plumasq; indutus oloris,

Polluit Europa, Tyndareumq; thorum.

Quis ferat impuros Venerem Martemq; referri,

Vulcani captos implicitosq; dolis?

Hinc Juaenes proni in prævium, mala semina morum

Hauferunt animo, pestiferamq; luem.

Proh scelus! hanc turpi diffundunt carmine priscis

Deterius, fictos qui coluere Deos,

Nomine posthabito CHRISTI, ritusq; piorum,

Dum fœdis modulis flagitiosa canunt;

Cultores addunt Veneri, pubemq; pudicam

Dedecorum satagunt commaculare notis.

Sic

*Sic falsos venerans olim gens impia Divos,
 Quà Crucis in Montis vertice truncus erat;
 Cypridis crexit spiranti è marmore signum:
 Hoc & Adoni simul te colere instituit.
 O pietas Helena! CHRISTI sanctissima Cultrix
 Hinc Crucis eiectum nescia ferre decus,
 Evertens Veneris cultum, pia signa salutis
 Egregiè structâ præcipit Aede coli.
 Ter felix Helene, tanto dignata triumpho.
 Proh quantus Veneri nunc renouatur honor!
 Carmina per quæ manus hominum, per quæ ora, vagantes
 Sunt statua, Aoniis quas poluit arte labor.
 Quis nocuos tollet cultus ope carminis auctos,
 Sensa metro claudens, qua celebrata iuuent?
 Cur magis oblectant lauri, felicior Arbos
 Si Cruce divini pignus amoris habet?
 Orpheæ cur canimus, penetrantem ad tartara, Victor
 Si spoliatus Erebum IESVS ad astra redit?*

Te species mutata trahit? spectacula lucis
Et niuis in CHRISTO dat tibi mira Thabor.
O mihi, qua profint, liceat diffundere cantu,
Seſtanti veteres qua cecinere Patres.
Auſpice quo? cuius nutum ductumq; ſequatur
Mens mea, praeclarum qua meditatuer opus?
Sit mihi Dux Moſes, rubras ad littoris undas
Qui ſocios Phario duxit ab exilio,
Arida cum virga tactu veſtigia linquens
Inſterni tutum per freta vidit iter,
Suſpenſoſq; maris fluctus hinc inde relabi,
Absorptaſq; rotas & Pharaonis equos,
Quas rerum Domino perſoluit carmine grates,
Dum reſonant hilari tympana quaſſa manu?
Ah pereat, caſtam quiſquis violare Poëſim
Audet, & è myrto neſtere ſerta comis.
Me trahat Iſacia cupidum pia Gloria palma,
Jordanisq; ſacrâ qui fluit amnis aquâ:

Sceptrifer

Sceptrafer hic mentem recreans testitudine Vates,

Rebus in aduersis triste leuabat onus:

Hac lasi meritam placauit Numinis iram,

Dum lacrymis mixtas fudit ab ore preces:

Hac Mundi nascentis opes celebrauit, & almas

Diuina laudes & benefacta manus.

ſam nouus ex imo cordis mihi proſilit hymnus,

Et Chelys Hebraea me rapit unus amor.

Fallor, an ex animis laſciui carminis ardor

Aufugit, & morum tabida peſtis abit?

Sic malus è Regis narratur corde Saülis

Spiritus expulſus corripuiſſe fugam.

Dirige iam dociles digitos Ieſſea Propago,

Dum mea dextra tuo pectine pulſat ebur.

ſtala tu mecum Pubes cape nobile plectrum,

Et monſtrum Iſaciâ perge fugare byrâ.

CAN.

CANTICVM MOYSIS

Exodi cap. xv.

1. ANTEMVS Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare.

2. Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem:

3. Iste Deus meus, & glorificabo eum: Deus Patris mei, & exaltabo eum.

4. Do-

PARAPHRASIS IN CANTICVM MOYSIS.

1. LORIAM cali Domino canamus:
Nam triumphalem referens honorem,
Hostium turmas, equites, equosq;
Obruit undis.

2. Tu meum robur, mea laus decusq;
Caelitum Reſtor: mihi tu potenti
Dexterâ prabes opifer cupita
Dona salutis.

3. Tu Deus magnus, mea lux, Parentis
Tu mei Numen, Columénque rerum:
Te canet laudans mea vox, tibiq;
Tympana plaudent.

B

4. Eius

4. Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius. Currus Pharaonis & exercitum eius proiecit in mare:
 5. Electi Principes eius submersi sunt in Mari rubro. Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.
 6. Dexterâ tuâ Domine magnificata est in fortitudine : dexterâ tuâ Domine percussit inimicum. Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos:
 7. Misisti iram tuam, quæ deuorauit eos sicut stipulam. Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ:
8. { Stetit vnda fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari.
- { Dixit inimicus; Persequar, & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea:

Euagi-

4. *Eius, ut Dux omnipotens in armis
Nomen est: trudit Dominus phalanges
In mare, & fractos Pharaonis axes
Aequore mergit.*

5. *Sicut absorptum petit ima saxum;
Sic Ducum primi, & Comites, profundum
Gurgitis rubri subiêre hiatus
Vorticis hausti.*

6. *Viribus pollens tua Dextra, laudum
Emicat pulchrâ specie: Cohortes
Strauit aduersas: tua Dextra sauos
Perdidit hostes.*

7. *Sic eos, tamquam stipulam per agros
Flamma decurrens, tua deuorauit
Ira, suspensos pelagi relaxans
Flamine fluctus.*

8. *Vnda stat pendens (inimicus inquit)
Persequar, stringam gladium: perempti*

{ Euaginabo gladium meum , interficiet eos
manus mea.

9. Flauit spiritus tuus , & operuit eos mare : submersi sunt quasi plumbum in aquis uehementibus.

10. Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, & faciens mirabilia?

11. Extendisti manum tuam , & deuorauit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

{ Et portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum.
12. { Ascenderunt populi , & irati sunt : dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

13. Tunc

*Concident passim: satiabor ultus
Diuite pradâ.*

9. *Spiritus flauit tuus, & repente
Defluens hostes aqua praliantes
Mer sit ut plumbum, maris & sub imo,
Condidit alisco.*

10. *Quis, Deus, bello tibi conferendus:
Fortis? aut Sanctus probitate par sit,
Sen malos terres, faciênsue mira
Protegis aquos?*

11. *Ad tui nutum digiti dehiscens:
Impias tellus rapit, & redemptus
Te Duccem scētans populus uiarum:
Tuta capeſſit.*

12. *Hac tuo ductu subiens ad Aram,
Qua tuum Nomen colit, ob dolorem
En Philisthaos gemitu frementes:
Cernit, & irâ.*

B 3

13. En

13. Tunc conturbati sunt Principes Edom , robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

{ Irruat super eos formido & pavor, in magnitudine brachij tui:

14. { Fiant immobiles quasi lapis, donec pertrans-
eat populus tuus Domine, donec pertrans-
eat populus tuus iste, quem possedisti.

{ Introduces eos , & plantabis in monte hereditatis tuæ , firmissimo habitaculo tuo
15. { quod operatus es Domine:

16. { Sanctuarium tuum Domine, quod firmauerunt manus tuæ: Dominus regnabit in æternum, & ultra.

17. Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus

13. *En Moabitas timor occupavit:*

Principes Edom trepidant: tenentur

Ceu gelu, durâ Chanaan coloni

Compede vincti.

14. *Irruens illos tua vis pauore*

Opprimat, donec pia Gens tuorum

Transseat: tamquam silices rigentes

Stent sine motu.

15. *Nos tui Montis tribuas in Aede*

Incolas poni, tibi quam parasti

Artifex, sedes ubi te colendum

Sacra moratur.

16. *Imperat Victor Dominus: superbos*

Conterens hostes, sibi dedicata

Adstitit Genti Deus, & perenne

Regnat in auum.

17. *In rubri fluctus Pharaô quadrigas*

Intulit Ponti: socios & arma

Sustulit

bus & equitibus eius in mare: & reduxit super eos Dominus aquas maris:

18. Filij autem Israël ambulauerunt per siccum in medio eius.

CANTICVM MOYSIS DEUTERONOMII XXXII.

1. **A**vdite cæli quæ loquor, audiat terra verba oris mei.
2. Concre scat vt pluuiæ doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum,
3. Quasi imber super herbã, & quasi stillæ super gramina. Quia nomen Domini inuocabo:
4. Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia:
5. Deus

*Sustulit Numen , solidi refusus
Gurgitis undis.*

18. *Mempheos frendens periit Tyrannus
Mersus : at sicco pede transierunt
Israël nati medium recisi
Per maris aquor.*

P A R A P H R A S I S
I N C A N T I C V M M O Y S I S .

1. **T**erra meas audi voces , audite loquentem
Sidera. 2. Concrecant sensus mihi mentis, ut
imber,
Et fluat eloquium labiis , ceu roscidus humor,
3. Ac veluti pluvia super herbida pascua gutta:
Nam mea caelestis Regem vox innocat Aula.
4. Laude Deum cumulate : Dei sunt omnia partu
Edita perfecto , calles quibus ambulat omnes
C Iudi-

5. Deus fidelis, & absque vllâ iniquitate, iustus & rectus. Peccauerunt ei, & non filij eius in fordibus:
6. Generatio praua atque peruersa. Hæccine reddis Domino, popule stulte & insipiens?
7. Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?
8. Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas:
9. Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi, maiores tuos, & dicent tibi.
10. Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam,
11. Constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israël.
12. Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius.
13. Inuenit eum in terrâ desertâ, in loco horroris, & vastæ solitudinis:

14. Cir-

Judicium: 5. Deus est iustus sine labe, fidemq̃

Intactam servat: polluto sordibus almo

*Nomine natorum venerandum crimine Nu-
men*

Laerunt: 6. Soboles diris obnoxia culpis

Haccine pro meritis reddis malesana Parenti,

7. *Qui te de nihilo produxit in aetheris oras?*

8. *Progenies tecum priscas, annosq̃ voluta*

*Prateritos: 9. quaras ab avis & patre, tibi-
que*

*Concordes referent. 10. Imum cum Rector O-
lympi*

Respicens orbem, natos secrevit Adami,

11. *Disposito varias diuisit limite gentes*

Natorum iuxta numerum, quos edidit almus

Isacides. 12. Domini verò pars unus Jacob,

Illius & populus: 13. solis hunc vidit in aruis,

Desertisq̃ locis trepido terrore pauentem,

14. Circumduxit eum, & docuit : & custodiuit
quasi pupillam oculi sui.
15. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos
suos, & super eos volitans,
16. Expandit alas suas, & assumpsit eum, atque
portauit in humeris suis.
17. Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum
eo deus alienus.
18. Constituit eum super excelsam terram : vt
comederet fructus agrorum,
19. Vt sugeret mel de petra, oleumque de saxo
durissimo:
20. Butyrum de armento, & lac de ouibus cum
adipe agnorum, & arietum filiorum Ba-
san:
21. Et hircos cum medulla tritici, & sanguinem
viti biberet meracissimum.
22. Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit : in-
crassatus, impinguatus, dilataratus,
23. De-

14. Deduxitq; manu, tamquam nutricula, parvum
Infantem, tutatus eum cœu luminis orbes:

15. Ac veluti pullos avium Regina volatu
Pronocat, & sequitur circum volitantibus a-
lis,

16. Detulit imponens humeris: Deus unicus illi

17. Dux fuit, atque comes Domino deus exterius
Nullus

Non erat. 18. Excelsos illum perduxit in agros,

Vt fructus ederet terra, 19. mellisq; liquorem

Rapibus ex altis, succumq; hauriret oliui,

20. Ex ouibus lactis latices, & ab ubere vacca

Butyrum, Basanq; hædis frueretur & agnis,

21. Ac flava segetis granis albaq; medullâ,

Et bibulas uva saturaret sanguine uenas.

22. Dilectus nimium populus, male gratus & ex-
cors

Impegit Domino, pinguis post hordea, calces:

C 3

23. Ter-

23. Dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo.
24. Prouocauerunt eum in diis alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.
25. Immolauerunt dæmoniis, & non Deo, diis quos ignorabant:
26. Noui recentefque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.
27. Deum, qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.
28. Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui, & filia.
29. Et ait: Abscondam faciem meam ab eis; & considerabo nouissima eorum:
30. Generatio enim peruersa est, & infideles filij.
31. Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis:
32. Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus; & in gente stulta irritabo illos.
33. Ignis

23. *Terga Deo cœvertit, lucis qui tradidit olli
 Vsuram, & vita spirantes indidit auras;
 Descriuit Dominum galeam clypeumq₃ salutis.*
24. *Huic acrem cultu bilem mouere nefando,
 Proh scelus! ^{25.} & spreto caelestis Numine Regis
 Ignotos coluere deos, & dæmonis aras:*
26. *Dij nuper uenere noui, quos ritus auorum
 Nesciit. ^{27.} Aeternum liquisti perfide Numen,
 Cuius opus uiuis, cuius tibi dextera vastam
 Inseruit paruo conclusam corpore mentem.*
28. *Aspexit Dominus, stimulis & concitus ira
 Intumuit, fixitq₃ grauem sub pectore noxam
 Natorum; ^{29.} dixitque: Mei iubar oris ab illis
 Auertam, crimen perpendam mente supremum:*
30. *Perdita flagitiis, exlex, infidaq₃ proles,*
31. *Irritant animum falsi mihi numinis aris:*
32. *Alter & ascitus populus mihi promocet illos,
 Qui modo non compos mentis despectus ineptit.*
33. *Ignis*

33. Ignis succensus est in furore meo, & ardebit
vsque ad inferni nouissima:
34. Deuorabitque terram cum germine suo, &
montium fundamenta comburet.
35. Congregabo super eos mala, & sagittas meas
complebo in eis.
36. Confumentur fame, & deuorabunt eos aues
morsu amarissimo:
37. Dentes bestiarum immittam in eos, cum fu-
rore trahentium super terram, atque ser-
pentium.
38. Foris vastabit eos gladius, & intus pauor: iu-
uenem simul ac virginem, lactentem cum
homine fene.
39. Dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex homi-
nibus memoriam eorum.
40. Sed propter iram inimicorum distuli: ne for-
tè superbirent hostes eorum,
41. Et dicerent: Manus nostra excelsa, & non Do-
minus, fecit hæc omnia.

42. Gens

33. *Ignis inardescet, instigq; incensus ab irâ
Excurrat rapidis terra sub viscera flammis,*
34. *Hauriet & terram viridi cum germine, montes
Funditus exuret. 35. Turmas aciesq; malorum
In caput illorum cogam, cunctasq; sagittas
E pharetrâ fundam. 36. Macie durâq; peribunt
Esurie, volucrum laniati prada iacebunt:*
37. *Letiferis illos serpentum dentibus escam
Obiiciam, sanisq; feris, rabidisq; molossis.*
38. *Extera vastabit gladius, paupor intima carpet:
Lactentes pueros absurpam cade, senesque
Pubentes iuvenes simul, inuuptasq; puellas.*
39. *Dixi: Quò fugiunt? Ubi sunt? mea conteret illos
Dextera, nec nomen posthac memorabitur us-
quam.*
40. *Sed mea se differt, inhibens sententia motum,
Ne forsan tumidis insultent cordibus hostes,*
41. *Et dicant: Virtutis opus sunt omnia nostrâ;*

D

Non

42. Gens absque confilio est, & sine prudentia.

Vtinam scaperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent!

43. Quomodo persequatur vnus mille, & duo fugent decem millia?

44. Nónne ideò, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos?

45. Non enim est Deus noster vt dij eorum: & inimici nostri sunt iudices.

46. De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ:

47. Vua eorum vua fellis, & botri amarissimi.

48. Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.

49. Nónne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

50. Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, vt labatur pes eorum:

51. Iuxta

*Non hac gesta manu Domini. 42. Gens indiga
mentis,*

*Prudentes utinam saperent, supremâq; sano
Prospicerent animo! 43. Trepidat ut mille cohortes
Una fuget? 44. Nisi quod vincat Deus ipse deo-
rum*

Tradidit addicens immitis more catastra.

*45. Non ut dij reliqui, pictum seu sculptile Numen,
Iordanis Deus omnipotens in sacula vivit:*

*Noster & est iudex hostis. 46. Ceu vinea sacris
In Sodoma campis, illorum vinea fundit*

47. Felle graves uvas, & amarâ bile racemas,

*48. Fel colubri specie vini, sanicmâq; draconum,
Aspidis & virus nullis sanabile succis.*

49. Creditis hac forsân nobis ignota latere?

Nonne meos inter thesauros condita seruo?

50. Me decet ultrices in tempore sumere pœnas,

Vosq; manet, certo sternat qui funere, lapsus.

51. Iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora.
52. Iudicabit Dominus populum suum, & in servis suis miserebitur.
53. Videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.
54. { Et dicet: Vbi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam?
55. { De quorum victimis comedebant adipēs, & bibebant vinum libaminum:
56. { Surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant.
57. Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me.
58. Ego occidam, & ego vivere faciam: percutiam, & ego sanabo, & non est qui de manu mea possit eruere.
59. Levabo ad cælum manum meam, & dicam: Viuo ego in æternum.
60. Si acuero ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea:

61. Red-

51. *Exitij tempus pernicibus aduolat alis:*
 52. *Isacida populum peruerso corde rebellem*
Puniet, & seruis Dominus miserebitur ultro.
 53. *Aspiciet languere manum sub pondere belli,*
Atque fame absumi reliquos munimine clausos:
{ Et dicet: Veniant, & opem in discrimine vobis
 54. *Numina vestra ferant, quorum vos robore freti*
 55. *Militia nomen dederatis, & arma tulistis:*
 56. *Adueniant, ubi sunt? quorū dedit hostia vobis*
Tosta cibos, dulcemq; meri libamina potum.
 57. *Ecce ego sum solus; nullus Deus omnia nutu*
Temperat, aeternum regnans, me prater, in auum.
 58. *Mors & vita mihi parent: sum vulneris au-*
ctor;
Non oberit quisquam, libeat si ferre salutem.
 59. *Ecce manum tollam, dicens: In sacula vino.*
 60. *Exacuum gladium flammantis fulguris instar:*
Iudicium arripiet directo cuspidis ictu

61. Reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me retribuam.

62. Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes,

63. De cruore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.

64. Laudate gentes populum eius, quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.

65. Et vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper : & in sæcula sæculorum. Amen.

CAN-

*Dextra; ⁶¹ meos vindex arcum protendet in ho-
stes:*

62. *Ebria voranti stillabunt tela cruore:*

Et gladius carnes hostili dente vorabit:

63. *Nudati primum capitis, captivâq; cadet*

Agmina, qua vinctis nexum sensere lacertis.

64. *Illius populum gentes laudate; suorum*

Nam meritas sumet iusto pro sanguine pœnas,

65. *Et debellatos vindictâ comprimet hostes,*

Præsentiq; suam defendet Numine gentem.

Supremo sit honor Patri, sit gloria Nato,

Spirituiq; decus, quibus est aeterna potestas:

IN

CANTICVM ANNÆ

I. REGVM II.

1. **E**Xultauit cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo meo.
2. Dilatum est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in salutari tuo.
3. Non est sanctus, vt est Dominus: neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.
4. Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes.
5. Recedant vetera de ore vestro: quia Deus scien-

IN CANTICVM ANNÆ
PARAPHRASIS.

1. **O** *Quam latitiam mens mea percipit
In te, siderei Verticis Arbiter!
Auctam me decoras prole Deus meus,
Et munimine roboras.*
2. *Exultans meritò te canit os meum,
Liuorifq; vigor frangitur amulis,
Cum genti faueas, atque meum tibi
Sit cordi decus & salus.*
3. *Non te sanctior est, siue potentior
Quisquam, qui facilem pollicitis fidem
Seruet. 4 Jam pereat gloria femina
Qua Voces dedit inuidas.*
5. *Non est, quod sterilem me vocet amplius:
Obiecit veterem dedecoris notam*

E

Nuper,

scientiarum Dominus est, & ipsi præparantur cogitationes.

6. Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.
7. Repleti priùs, pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt;
8. Donec sterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata est.
9. Dominus mortificat, & viuificat; deducit ad inferos, & reducit.
10. Dominus pauperem facit, & ditat; humiliat, & subleuat.
11. Suscitatur de puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem:
12. Vt sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat.

13. Do-

*Nuper ; sed Dominum non latuit Deum,
Mentis qui videt abdita.*

6. *Arcu deposito succubuit manus
Bellatrix, animis debiliū data
Sunt vires. 7. dapibus qui fuerat satur,
Vulgi panibus indiget;
Jejunum satiant fercula dapilis
Mensa: 8. sic sterilem progenies beat;
Et fecunda prius, nunc sterilis dolet
Raptos funere filios.*

9. *Mortales Dominus ducit ad inferos,
Quos illinc subito, si libet, eripit;
Immittit tenebras mortis, & aureum
Vita restituit iubar.*

10. *Quosdam pauperie deprimit, inelytis
Illos divitiis auget, & eruehit.*

11. *Atque hunc ex humili Regibus inserit,*

12. *Auro & murice fulgidum.*

13. Domini enim sunt cardines terræ, & posuit
super eos orbem.
14. Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij
in tenebris conticescent: quia non in forti-
tudine sua roborabitur vir.
15. Dominum formidabunt aduersarij eius: &
super ipsos in cælis tonabit:
16. Dominus iudicabit fines terræ, & dabit im-
perium regi suo, & sublimabit cornu Chri-
sti sui.

PSAL-

13. *Nam quàm lux oritur solis, & occidit,
Tellus est Domini, quàm pelagi patent
Tractus, & gemino cardine nititur
Calum sidera deferens.*
14. *Iustum propitio Numine proteget,
Et noctis tenebris occulet impium:
Frustrà vir proprio robore praditus
Vltricem fugiet manum.*
15. *En aduersa pauet turba nocentium;
E calo Domini vox tonat, ^{16.} & simul
Iudex Christus adest, sceptraq; tradita
Sumens, omnibus imperat.*

P S A L M V S

P R I M V S.

1. **B**Eatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiae non sedit:

2. Sed in lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: & omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

4. Non

IN PSALMVM PRIMVM

P A R A P H R A S I S .

1. **O** *Ter beatus, qui fugit integer
Mores profanos, nec statit in curvi
Viâ scelesti; quicq̃ inire
Pestiferam renuit cathedram:*
2. *Hic, seu coruscum sol inbar exercit,
Seu nox tenebris aëra contegit,
Calestis è legis tenore
Iussa Dei meditans capeisset;*
3. *Eritq̃ ut arbor, qua prope riuuli
Labentis undam floruit, uberes
Edens suam fetus sub horam
Fructiferis opulenta ramis,
Quam frondium non deficiet vigor:
Et qualibet, qua fecerit, omnia*

Feliciter

4. Non sic impij, non sic: sed tamquam pulvis,
quem proiicit ventus à facie terræ.
5. Ideò non resurgent impij in iudicio: neque
peccatores in concilio iustorum.
6. Quoniam nouit Dominus viam iustorum: &
iter impiorum peribit.

P S A L M V S CXVI.

1. **L**audate Dominum omnes Gentes: lauda-
te eum omnes populi:

2. Quo-

*Feliciter cedent, superni
Numinis auxilio fauente.*

4. *Non sic iniquus, sed velut impetu
Abreptus Euri pulvis in aëra
Vanesct, exturbatus aquo
Iudicio athereis ab oris,*
5. *Longè à beatis cœtibus exulans.*
6. *Patris supremi luminibus cœlia
Est nota iustorum, perenni
Impius interitu peribit.*

IN PSALMVM CXVI.

P A R A P H R A S I S.

1. **L** *Audate Regem siderum
Gentes per Orbem disſita:
Omnes & populi canant
Dia laudis honores:*

F

2. *Nam*

2. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius : & veritas Domini manet in æternum.

3. Gloria Patri, & Filio; & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper:
& in sæcula sæculorum. Amen.

PSALMVS CXXXVI.

1. **S**Vper flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus; cùm recordaremur Sion:
2. In salicibus, in medio eius, suspendimus organa nostra.
3. Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum:

Et

2. *Nam perstat eius efficax
Nos protegens clementia,
Inconcussa^q Veritas
Omni permanet aeo.*
3. *Patri , simul^q Filio,
Tibi^que , sancte Spiritus,
Nunc sit , iugiter ut fuit,
Omni gloria saclo.*

IN PSALMVM CXXXVI.
PARAPHRASIS.

1. ***S**Edimus in ripis flentes , Babylonis ad amnem,
Dum memores Solyma nos pia cura subit:*
2. *Hic taciti salicum suspendimus organa ramis,
Exosi mixtis verba ciere sonis.*
3. *Carmina suadebat nobis , qua compede victos
Nos patrio abduxit de lare sua cohors:*

F 2

Flex-

Et qui abduxerunt nos : Hymnum cantate
nobis de canticis Sion.

4. Quomodo cantabimus canticum Domini in
terra aliena ?

5. Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni de-
tur dextera mea.

6. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non
meminero tui :

Si non proposuero Ierusalem, in principio
lætitiæ meæ.

7. Memor esto Domine filiorum Edom, in die
Ierusalem :

Qui dicunt : Exinanite, exinanite vsque ad
fundamentum in ea.

8. Filia Babylonis misera : beatus, qui retribuet
tibi retributionem tuam, quam retribuisti
nobis.

9. Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos
ad petram.

10. Glo-

Flexanimum nobis modulantes dicite carmen,

Quod cantare sacrâ sœcivit in ade Sion.

4. *Quî Domini vox nostra pio modulamine dias*
Externâ laudes in regione canet?

5. *Non delenda meam teneant obliuia dextram,*
Si fuero oblitus sacra tui Solyma.

6. *Deficiat mea lingua meis in faucibus hærens,*
Si non grata tui mens erit usque memor:
Si qua mei poterunt admittere gaudia sensus,
Quæ pluris faciens te potiora rear.

7. *Gentis Edom fixam condas in pectore noxam,*
Nec fugiat Solyma te truculenta dies:
Nam genus infandum frendens, Excindite, dicit,
In præcep̃s donec funditus acta ruat.

8. *Infelix Babylon, felix quicumque rependet*
Digna tuæ vindex præmia sæuitiæ:

9. *Ter felix, quacumque tuos ex ubere raptos*
Allidet saxis fœda cruore manus.

10. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper:
& in sæcula sæculorum. Amen.

CANTICVM EZECHIAE
EX ISAIAE XXXVIII.

1. **E**Go dixi : In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

2. Quæsiui residuum annorum meorum. dixi:
Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem vltra, & habitatorem quietis.

3. Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcifa

10. *Aeterno sit honor Patri, sit gloria Nato,
Et tibi perpetuum Spiritus alme decus.*

IN CANTICVM EZECHIAE
P A R A P H R A S I S.

1. **I**N medio vita cursu mea deficit atas:
Amica, dixi, me cadens lux deseret?
Infernasq₃ domos subeam? 2. Quò protinus, in-
quam,
Reliqua meorum pars dierum transfugit?
Non te viuentes inter mea lumina cernent,
Tuumq₃ templum, conditor cali Deus:
Non dabitur posthac hominis mihi cernere vult-
tum,
Nec, qui beata Aedem quietis incolit.
3. *Abripitur mea progenies: nam Regia, qua stat
In me, domus conuoluitur; plicatilis*

Cen

Præcisa est velut à texente , vita mea : dum
adhuc ordiretur , succidit me : de manè vsque
ad vesperam finies me:

4. Sperabam vsque ad manè , quasi leo sic contriuit omnia ossa mea:
5. De manè vsque ad vesperam finies me : sicut pullus hirundinis sic clamabo , meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei , suspicientes in excelsum :

6. Domine vim patior , responde pro me. Quid dicam , aut quid respondebit mihi , cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

7. Domine si sic viuitur , & in talibus vita spiritus mei , corripies me , & viuificabis me.

8. Ecce

Ceu casa pastorum: subito mihi vita recisa est;

Sic orsa textricis secat telam manus.

Manè prait, propero vesper iam lumine fulget:

Instatq^{ue} lucis tam citò finis mea?

4. *Sperabam, meliora dies ut postera ferret;*

At comminuta ceu leonis dentibus

Sunt mihi compages, contritaq^{ue} corporis ossa:

5. *Heu manè vivens non videbo vesperam?*

Vox questus cohibere nequit: sic stridet hirundo:

Sono columba lugubri sic ingemit.

Languida suspiciunt solum mea lumina calum:

6. *Me, summe rerum Rector, ut vis opprimit!*

O mihi dexter ades: quid possim dicere? praestas

Maius petitis: membra morbus deserit.

Iugiter exactos animus meditabitur annos,

Fundens amaras pra dolore lacrymas.

7. *Sic Deus, ut vitam tribuis? si vita mei sic*

Est spiritus, me, vivus ut sim, corripe.

G

8. Ecce

8. Ecce in pace amaritudo mea amarissima.
9. Tu autem eruisti animam meam, ut non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
10. Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
11. Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam.
12. Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.
13. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculorum. Amen.

CAN-

8. *Ecce venit pax alma , fauis mihi dulcior Hy-
bla*

Meus est amaror usquequaque amarior.

9. *Nam tua me sana rapuit clementia morti:*

Proiecit hac post terga molem criminum,

*Quâ fueram gravis. ^{10.} An laudans hac dicat
Auerni*

Superbus hospes ? anne spes in te locet?

11. *Hic tua facta canet vivens , ut carmine dicam*

Et ipse , dicet & pater nepotibus.

12. *Me Deus incolumem serva: dum vita manebit*

Tuos honores plectra nostra concinent:

Concentuq₃ pio resonabunt atria Templi,

Litat ubi supplex victimas tibi Sion.

13. *Aeterno sit honor Patri , sit gloria Nato,*

Tibiq₃ laus decusq₃ sancte Spiritus.

CANTICVM ISAIAE

CAP. XII.

1. **C**onfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus, & consolatus es me.
2. Ecce Deus Saluator meus, fiducialiter agam, & non timebo:
3. Quia fortitudo mea & laus mea Dominus: & factus est mihi in salutem.
4. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris: & dicetis in illa die: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius:
5. Notas facite in populis adinventiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.

6. Can.

IN CANTICVM ISAIAE

P A R A P H R A S I S.

1. **F** *Assus potentem dexteram, Rex calitum,
Tuam canam clementiam:
Afflixeras adactus ira turbine,
Me nunc benignus recreas.*
2. *Deus ecce Saluator meus, non terrear
In posterum, fidens agam.*
3. *Dominus mihi dat robur asserens decus,
Et factus est mihi salus.*
4. *Saluabit omnes: illius de fontibus
Haurite aquas in gaudio.
Dicetis, illa cum dies illuxerit,
Domini canentes gloriam.*
5. *Eius referte inuenta Nationibus
Terra per Orbem disitis.*

G 3

Hunc

6. Cantate Domino, quoniam magnificè fecit:
annuntiate hoc in vniuersa terra.
7. Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus
in medio tui sanctus Israël.

CANTICVM HABACVC

C A P. I I I.

1. **D**omine audiui auditionem tuam, & timui.
2. Domine opus tuum, in medio annorum viuifica illud.
3. In medio annorum notum facies: cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
4. Deus ab Austro veniet, & Sanctus de monte Pharan:
5. Operuit cælos gloria eius: & laudis eius plena est terra.
6. Splen-

Hunc inuocate, ab ore laudes fundite,

Nam Nomen eius inclytum.

6. *Cantate, nam praeclara patrauit potens;*

Narrate Mundi finibus.

7. *Lauda Sion, latare; nam tibi fauet,*

Adestq; sanctus Israël.

IN CANTICVM HABACVC

P A R A P H R A S I S.

1. **Q**Ua Pater omnipotens olim promissa dedisti
Audiui, timuiq; simul. 2. *Tua dextera mi-*
rum

Struxit opus, firmans facias ut tempore certo

Prodeat, 3. & notum pateat: Clementia, iustis

Posthabitis ira causis, feret inclyta palmam.

4. *Ex Austro Deus, & Sanctus de culmine Pharaonis*

Adueniet: 5. fulgens diffuso lumine complet:

Laus

6. Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius:
7. Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
8. Et egredietur diabolus ante pedes eius. Stetit, & mensus est terram.
9. Aspexit, & dissoluit Gentes: & contriti sunt montes sæculi.
10. Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis eius.
11. Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, turbabuntur pelles terræ Madian.
12. Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?
13. Qui ascendes super equos tuos: & quadrigæ tuæ saluatio.

14. Suf-

Laus eius terra tractus, & gloria calum.

6. *Eius erit splendor, veluti lux: summa potestas
Ex utrâque manu fundetur: 7. ab hisce salutem
Vis inuicta latens mortalibus adferet agris:
Ante pedes eius languens, lorisq₂ reuincta
Mors ibit, 8. victusq₂ tremet regnator Aueri.
Dum stetit, est mensus terram, spoliisq₂ potitus,
Qua dudum tenebris infernum clauserat antrum.*
9. *Aspiciens populos soluit, montesq₂ supremos
Attriuit; 10. collesq₂ caput flexere genûque,
Illius aternos gressusq₂ viasq₂ videntes.*
11. *Nequitia Aethiopes vidi sceleriq₂ fauere:
Sed terra Madian tentoria turbabuntur.*
12. *An tuus è fluuiis feruens ruet impetus ira,
Ceu quondam, Pater Alme, rubri vel ab equo-
ris undis?*
13. *Qui salies in equos, tribuas ut dona salutis,
Quam deferre tua cernentur ponè quadriga.*

H

14. Pa-

14. Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta
tribubus quæ locutus es:
15. Fluuios scindes terræ: viderunt te, & dolue-
runt montes: gurges aquarum transiit.
16. Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus
suas leuauit.
17. Sol & luna steterunt in habitaculo suo, in lu-
ce sagittarum tuarum, ibunt in splendore
fulgurantis hastæ tuæ.
18. In fremitu conculcabis terram: & in furore
obstupefacies Gentes.
19. Egressus es in salutem populi tui, in salutem
cum Christo tuo:
20. Percussisti caput de domo impij: denudasti
fundamentum eius vsque ad collum.
21. Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorum
eius, venientibus vt turbo ad dispergen-
dum me.

22. Exult

14. *Pacificum extolles iurati fœderis arcum,*
 15. *Et fluvios terra scindes; montesq₃ tuentes*
Te superum Dominum, capti mœrore dolebunt.
Transiit effusus tumidarum gurges aquarum:
 16. *Extulit ex imo latas domus infera Voces,*
Et manibus plausit sublimis Regia cali.
 17. *Sol & Luna suis stabunt in sedibus; ibunt*
Igniti in morem iaculi, lucemq₃ ferentis,
Vt tua praeulgens qua cuspide fulgurat hasta.
 18. *Protinus attonitam quaties formidine terram,*
Prosterneſq₃ graui Gentes correptus ab irâ;
 19. *Egrediens, populū ut iustum tua dextera seruet,*
Securumq₃ malis subducas vindice Christo.
 20. *Deleſti caput infeſtum quod protulit Orcus;*
Funditus excindens talos, collumq₃ superbum:
 21. *Illius ablato ſceptro, & ditione ſubactâ,*
Agmina fuſiſti, cadens equiteſq₃ ducéſque;
Vt me protererent venientes turbinis inſtar.

22. Exultatio eorum, sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
23. Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.
24. Audiui, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.
25. Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat:
26. Vt requiescam in die tribulationis: vt ascendam ad populum accinctum nostrum.
27. { Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.
28. { Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.
29. Abscindetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus.
30. Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo IESV meo.
31. Deus Dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.

32. Et

22. *Latitia illorum, qualis solet esse potentis*
Qui spolians inopem clam prædâ gaudet abactâ.
23. *Vndarum fremitu spreto, limoq₃ tenaci,*
Est ab equis reclusa tuis via lata per aquor.
24. *Audiui, subitoq₃ metu mihi viscera motus*
Perculit: ad vocis tremuerunt labra fragorem.
25. *Putrescant, precor, ossa mihi, scateamq₃ sepultus*
Vermibus: ^{26.} ut veniente die terroris in altum
Ascendam, & socius nostris pugnare paratis
{ Adnumerer. Termes siquidem sterilestet olivæ:
27. *{ Non edet mendax ficus, neque vinea fetus;*
28. *{ Culta nec arua ferent promissam in tempore*
{ messem.
29. *Abscissum pecus è septis, raptumq₃ peribit;*
Armento vastatus ager, caulaq₃ carebunt.
30. *Ast ego lator: Domini fruar ore, Deumq₃*
Te IESV aspiciam. ^{31.} IESV mihi roboris auctor
Tu pedibus tribues cursum protendere cerui

32. Et super excelsa mea deducet me victor in
Psalmis canentem.

C A N T I C V M
TRIVM PVERORVM
DANIELIS III.

1. **B**enedictus es Domine Deus patrum nostro-
rum, & laudabilis, & gloriosus, & super-
exaltatus in sæcula : & benedictum nomen
gloriæ tuæ sanctum, & laudabile, & super-
exaltatum in omnibus sæculis.
2. Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ, &
superlaudabilis, & supergloriosus in sæcula.
Benedictus es in throno regni tui, & super-
laudabilis, & superexaltatus in sæcula.
3. Benedictus es, qui intueris abyssos, & sedes
super Cherubim, & laudabilis, & superex-
altatus in sæcula.
Benedictus es in firmamento cæli, & laudabi-
lis, & gloriosus in sæcula.

4. Bene-

*Præpetis in morem : 32. subeant ut culmina,
victor*

Tu sacra me cali duces ad templâ canentem.

P A R A P H R A S I S
I N C A N T I C V M
T R I V M P V E R O R V M.

I. **T**E rerum Dominum, te Deus Isaci
Aeterna canimus laudis honoribus:
Tollit nostra tuum nomen in aethera,
Vox concors. 2. Solio qui super aureo,
Ut fons perpetuos undique gloria
Diffundis radios: 3. & super Angelos,
Et supra Cherubin, innumerabiles
Annorum in series omnia temperans,
Supremo resides lucis in ambitu,
Et terra latebras inspicis abditas.

4. Vos,

4. Benedicite omnia opera Domini Domino:
laudate; & superexaltate eum in sæcula.

5. Benedicite Angeli Domini Domino : benedi-
cite cæli Domino.

6. Benedicite aquæ omnes, quæ super cælos sunt,
Domino : benedicite omnes virtutes Domi-
ni Domino.

7. Benedicite Sol & Luna Domino : benedicite
stellæ cæli Domino.

8. Benedicite omnis imber & ros Domino : be-
nedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Domino : benedicite
frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino : benedi-
cite gelu & frigus Domino.

9. Bene-

4. *Vos, qua Mens Domini condidit, omnia
Aeternam Domini dicite gloriam,
Illum perpetuis tollite laudibus.*
5. *Astrorum Domino plaudite Calites,
Stellantes Dominum dicite vertices.*
6. *Calesti Dominum psallite murmure
Qua connexa super sidera sunt aquae:
Virtutes Domini qualibet inclytis
Cantantes Dominum tollite laudibus.*
7. *Sol tu, qui radius tempora cingeris,
Tu, cuius facies lumine mutuo
Fulget, Luna, Dei dicite gloriam:
Regem Calicolum dicite sidera.*
8. *Ros, imber, pluvia, flamina, turbines
Aeternis Dominum tollite laudibus:*

{	<i>Aestas, ignis, hiems, frigora, grandines, Nix, qua cum glacie in montibus albicas, Et vos cana gelu gramina roscido</i>
---	--

I

Aeter-

9. } Benedicite glacies & niues Domino: benedicite noctes & dies Domino.

 } Benedicite lux & tenebræ Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.

10. Benedicat terra Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

11. Benedicite montes & colles Domino: benedicite vniuersa germinantia in terra Domino.

12. Benedicite fontes Domino: benedicite maria & flumina Domino.

13. Benedicite cete, & omnia quæ mouentur in aquis, Domino: benedicite omnes volucres cæli Domino.

14. Benedicite omnes bestię & pecora Domino: benedicite filij hominum Domino.

15. Benedicat Israël Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

16. Benedicite Sacerdotes Domini Domino: benedicite serui Domini Domino.

17. Benedicite spiritus & animæ iustorum Domino:

9. } *Aeternam Domini dicite gloriam:*
 Noctes cum tenebris , luce dies micans,
 Et vos cum lenibus fulgura nubibus
 Aeternis Dominum tollite laudibus.
10. *Tellus cum viridi germine frondium,*
11. *Colles frugiferi, culmina montium,*
 Et gemmata novis prata coloribus,
 Vuarumq₃ gravis vinea fetibus,
 Aeternam Domini dicite gloriam.
12. *Fontani latices, flumina, caruli*
 Fluctus, ^{13.} & soboles humida piscium,
 Et vos ô volucres aetheris incolæ,
 Aeternis Dominum psallite cantibus.
14. *Vos omnes pecudum cum grege bestia,*
 Vos proles hominum, ^{15.} vos domus Israël,
16. *Et vos, qui Dominum sanguine victima*
 Placatis, Domini dicite gloriam.
17. *Vos, quorum pietas, puraq₃ sanctitas,*

mino : benedicite sancti & humiles corde
Domino.

18. Benedicite Anania, Azaria, Misaël Domino:
laudate & superexaltate eum in sæcula:

19. Quia eruit nos de inferno, & saluos fecit de
manu mortis, & liberauit nos de medio
ardentis flammæ, & de medio ignis eruit
nos.

CAN-

*Et recti studium moribus integris
Aeterno Domino reddit amabiles,
Aeternis Dominum tollite laudibus.*

18. *Concordis modulo Vocis Anania,
Et vos Azaria & Misael intimas
Cantantes Domino soluite gratias:*

19. *Nam vos ex Erebi faucibus abstulit,
Nam vos eripuit mortis ab unguibus,
Nam vos è mediis eruit ignibus.
Immensas Domino reddite gratias,
Latis unanimes plaudite vocibus,
Latanti Dominum dicite carmine,
Aeternam Domini dicite gloriam,
Aeternis Dominum tollite laudibus.*

*Vos, quorum pietas reddit amabiles,
Aeternis Domino laudibus inchyto,
Concordes Dominum psallite cantibus.
{ Non ut dii reliqui; solus in aureo*

CANTICVM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
LVCÆ CAP. I.

1. **M**agnificat anima mea Dominum:

Et exultauit spiritus meus in Deo salutari
meo.

2. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ec-
ce enim ex hoc beatam me dicent omnes
generationes.

3. Quia

*Sublimis solio , subdita temporis
Frontem & terga premens regnat , & infima
Terrarum placido lumine respicit.*

IN CANTICVM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
PARAPHRASIS.

1. **A** *D astra Regem calitum
Tollit meum cor laudibus:
Et in Deo , qui detulit
Mihi salutem , gestiens
Exultat usque spiritus.*
2. *Placido suam nam lumine
Famulam benignus respicit:
Meam canent in sacula
Beatitatem posterì.*

3. *Me,*

3. Quia fecit mihi magna qui potens est , & sanctum nomen eius.

4. Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum.

5. Fecit potentiam in brachio suo : dispersit superbos mente cordis sui.

6. Deposuit potentes de sede , & exaltauit humiles.

7. Esurientes impleuit bonis : & diuites dimisit inanes.

8. Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

9. Sicut

3. *Me, cuius est potens manus,
Sanctumq; nomen, unica
Felicitatis ultimum
Evexit ad fastigium.*
4. *Quotquot fideli pectore
Eum timent, cum filiis
Et filiorum filios
Dei fouet benignitas.*
5. *Sternit potenti brachio,
Et mente cordis intimâ,
Quos spiritus superbia
Sublimiores euehant.*
6. *Deturbat ex eburneis
Potentiores sedibus,
Humilesq; in altum subleuat.*
7. *Bonis repleuit pauperem,
Opeq; ademit diuiti.*
8. *Sua memor clementia*

K

Susce-

9. Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham,
& semini eius in sæcula.

CANTICVM ZACHARIÆ

L V C Æ C A P. I.

1. **B**enedictus Dominus Deus Israël, quia visita-
uit, & fecit redemptionem plebis suæ.
2. Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pue-
ri sui.
3. Sicut locutus est per os sanctorum, qui à sæculo
sunt, prophetarum eius.
4. Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium
qui oderunt nos.
5. Ad faciendam misericordiam cum patribus no-
stris: & memorari testamenti sui sancti.
6. Iusiurandum, quod iuravit ad Abraham patrem
nostrum, daturum se nobis:
7. Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum
liberati, seruiamus illi;

8. In

- Suscepit Israël sacro*
Puerum suum cum gaudio:
 9. *Vt est locutus patribus*
Nostris , Abramo , & illius
Perenne in avum semini.

IN CANTICVM ZACHARIÆ

P A R A P H R A S I S .

1. **I** *Sacidum Dominam sacro vox consona plectro*
Concinat ; inuisit placidus , largoq; redemit
Sponte suum pretio populum , nobisq; salutis
Prasidium regale dedit de semine David,
 3. *Vt veterum Vatum dictis est sæpè locutus.*
 4. *Ex inimicorum manibus tulit ille salutem,*
 5. *Et nostris clemens Patribus, qua sanxerat Abram*
 6. *Compleuit iurata memor promissa , daturum*
Se nobis 7. penitus unicus terroris , vos illi

8. In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris.
9. Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem Domini parare vias eius:
10. Ad dandam scientiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum eorum:
11. Per viscera misericordiae Dei nostri: in quibus visitavit nos oriens ex alto.
12. Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

CANTICVM SIMEONIS

L V C Æ C A P. I I.

1. **N**unc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace:
2. Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
3. Quod

*Hostis ab insidiis tuti famulemur; ⁸ in omni
Aetatis nostra cursu pietatis amantes.*

9. *Tuq² puer Vates Regis dicere perennis:*

Aspera quippe via sternes, Dominoq³ praebis,

10. *Erudiens culpa soluendas compede gentes.*

11. *Nos Deus inuisit miserans, exortus ab alto*

12. *Ferre nouam lucem in gelida recubantibus um-
brâ*

Et mortis tenebris; ut recto calle per alium

Pacis iter nostri valeant incedere gressus.

IN CANTICVM SIMEONIS

P A R A P H R A S I S.

1. **N***unc tuo, iuxta tua dicta, seruo
Solue vitales Pater alme nexus:*

2. *Cernit Auctorem mea lux salutis;*

Excipit ulna,

K 3

3. *Quem*

3. Quod parasti ante faciem omnium populorum:
4. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israël.

H Y M N V S

SS. AMBROSII ET AVGVSTINI.

1. **T**E Deum laudamus : te Dominum confitemur.

2. Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

3. Tibi omnes Angeli, tibi cæli, & vniuersæ potestates,

Tibi Cherubim & Seraphim incessabili voce proclamant:

Sanctus , Sanctus , Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

4. Pleni

3. *Quem tuo Regem populo parasti,*
4. *Gentium lumen tenebris fugandis,*
Gloriam David, decus & perenne
Isacidarum.

I N H Y M N V M
 S S. A M B R O S I I E T A V G V S T I N I.
 P A R A P H R A S I S.

1. **L** *Audamus omnes te Deum, te siderum,*
Orbisq₃ Regem dicimus.
2. *Telluris omnis tractus, & maris plaga,*
Patrem perennem te colit.
3. *Sanctum beata Cherubin, & Angeli,*
Sanctum Poli te vertices,
Sanctum Chori te Calitum, te exercitus,
Te pacis aterna Deum,
Dominumq₃ voce consonâ ter optimum
Indefinenter concinunt.

4. *Sublime*

4. Pleni sunt cæli & terra Maiestatis gloriæ tuæ.
5. Te gloriosus Apostolorum chorus,
Te Prophetarum laudabilis numerus,
Te Martyrum candidatus laudat exercitus,
Te per orbem terrarum sancta confitetur Ec-
clesia,
6. Patrem immensæ maiestatis,
7. Venerandum tuum, verum, & vnicum Fi-
lium,
8. Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
9. Tu Rex gloriæ Christe:
10. Tu Patris sempiternus es Filius.
11. Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis vterum.
12. Tu deuicto mortis aculeo aperuisti creden-
tibus regna cælorum.
13. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.
14. Iudex

4. *Sublime terram gloria culmen tua,
Celiq₃ complet ambitum.*
5. *Vates sacri te, Martyres, & Virgines,
Apostolorum te Chorus
Laudat; per orbis terminos fidelium
Te confitentur agmina;*
6. *Summa Patrem potentia, 7. Sanctum tuum,
Verum, unicumq₃ Filium,*
8. *Almumq₃ Spiritum. 9. Supremus gloria
Tu Rex: 10. perennis Filius,
Tu Christe. 11. Virginis sacrâ te claudere es
Dignatus aluo, perdit
Hominis redemptor ut fores. 12. Tu viribus
Mortis recisis, lucidam
Cali recludis semitam credentibus,
Sedesq₃ felices paras.*
13. *Tu Patris ad dextram Dei regnas, pari
Fruens beatius gloriâ.*

L

14. Ven-

14. Iudex crederis esse venturus.
15. Te ergo quæsumus , tuis famulis subueni,
quos pretioso Sanguine redemisti:
16. Æterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.
17. Saluum fac populum tuum Domine , & benedic hereditati tuæ.
18. Et rege eos, & extolle illos vsque in æternum.
19. Per singulos dies benedicimus te:
20. Et laudamus nomen tuum in sæculum , & in sæculum sæculi.
21. Dignare Domine die isto sine peccato nos custodire.
22. Miserere nostri Domine : miserere nostri.
23. Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.
24. In te Domine speraui : non confundar in æternum.

14. *Venturus esse crederis Index.* ^{15.} *Tuo*
Iuva redemptos Sanguine:
16. *Concede, ut inter ordines Caelestium*
Beent suprema gaudia.
17. *Gregem tuum ne deseras:* ^{18.} *illum rege,*
Pascens salubri pabulo.
19. *Laudamus omnes te diebus singulis:*
20. *Tuoq; sancto Nomini*
Genu precantes flectimus. ^{21.} *Tu criminum*
Contagione libera
Nos hoc die: ^{22.} *tuâ fouens clementiâ*
23. *(Hac nostra spes) nos erige.*
24. *Fidens tibi, superne Rex, umquam meâ*
Non spe salutis excidam.

I N
CHRISTI DOMINI
NATALEM DIEM.

N *Asceris alme Puer gelida sub tempora bruma,
Nec igne fota mollis excipit torus
Membra tenella. iaces arenti nudus in herbâ
Inops, rigensq̃ frigore inter humida
Nigrantes noctis tenebras, sub paupere tecto;
Tibiq̃ deest, ubi recumbat occiput.
Vt nos non solum doceas, dum linquis Olympum,
Per hos gradus malorum ad astra progredi:
Sed quia nunc iterum Cali Sol igneus orbem
Remensus, aureo sedens in effedo,
Ad nos regrediens tendit, celeresq̃ ingales
Reflectit, ut suam recurrat orbitam;
Ceu Iani est annum solito de more Kalendis*

Novum

*Novum auspicata Civitas Quiritium;
 Hinc quoque te nato, nobis felicior annus,
 Puer salutis Orbis auctor, incipit.
 Quandoquidem verò fulgentem lumine Solem,
 Vetus quæ fugatur umbra criminum,
 Te genus humanum nescit; veneratur, adorat,
 Et excitat sopore victa lumina.*

CHRISTI DOMINI
 MOX MORITURI
 CVM BEATISSIMA
 MARIA MATRE
 COLLOQVIVM.

CH. **I**Nstat, sacra Parens, temporis ultimum
 Momentum: rapiunt me tibi, quæ vocant
 Summi iussa Parentis
 Optatam crucis ad necem.

L 3

M.V.

M.V. *Heu, fili ! miseram siccine deseris
Matrem ? me miseram ! cor mihi saucias
Durâ cuspide Vocis :*

Sic me lux mea deseris ?

CH. *ſam primis animam mors petit ictibus :
Non ſic tranſadiget cor mihi lancea ,
Vt morſu tuus angor
Carpens viscera diuidit .*

M.V. *Per quod iam puero lac tibi prabui ,
Ne me , qui cruciet , linque ſuperſtitem
Tanto Nate dolori :*

Ab pro te moriar , precor .

CH. *Dum mors me rapiet ; te manet acrior ,
Qui dum me pareres non tetigit , dolor :
Orbi non tulit ortus*

Vitam , mors mea deferet .

M.V. *Heu ſaltem miſera da mihi pramori .*

CH. *Patris , dum moriar , vivere te iubet*

Non

Non mutanda voluntas.

M.V. *Saltem da mihi commori.*

CH. *Me complexa sat es, non licet amplius:
Te iam (quid retinent me tua brachia?)*

Mater linquere cogor:

Iuda me vocat osculum.

A D

DIVINVM SPIRITVM

H Y M N V S.

S*piritus Superum decus,
Sancta siderea Domus.*

Aura labere calitus;

Aura sacra, ter optimi

Dia Flaminis Aura.

Spiritus radians veni,

Terror Agminis inferi,

Efficax

Efficax Hominum salus,

Aura sacra, ter optimi

Dia Flaminis Aura.

Increata Potentia,

Nutus aetherei globi,

Filij simul & Patris

Non solutile vinculum,

Fax perennis Amoris.

Alma lux Sapientia,

Dulcis Hospita mentium,

Cordis ardor amabilis,

Ima pectoris occupa,

Ignem pectus adure.

Fausta Nuntia gaudij,

Flamma pronuba Gratia,

Præpes adueniens ades:

Nostra coniugij sacri

Necte compede corda.

Mens

*Mens tuo sine Numine
Haret, ut sine palmulis
Puppis, & sine linteo:
Torpet, ut fluvius gelu, &
Terra cana pruinis.*

*Cor tuo sine munere
Squalet, ut sine fructibus
Arbor, & sine frondibus:
Hortus ut sine floribus,
Solis aridus aestu.*

*Ter beatus, & amplius,
Cui tuum iubar insidet
Pectoris penetralibus:
Purus huic animus nitet
Lilio magis albo.*

*Ter beatus, & amplius,
Cuius innocuum finem
Incolit tua Caritas:*

M

Verna

Verna sic oriens rosa

Manè fundit odorem.

Quos tenaciter implicat

Otij sopor, excitas:

Quos graui scelus impium

Mole deprimit, erigis:

Monstra proteris Orci.

Tu leuamen in arduis,

Lumen in tenebris micans,

Debiles ope subleuas:

Tu potens vigor anxius,

Vera tu via vita.

Vna meta laboribus,

Nostra spes, amor, & quies,

Alma copula Calitum,

Tu cupita Beatitas,

Tu suprema Voluptas.

Fausta Nuntia gaudij,

Dulcis

*Dulcis Hospita cordium,
Sancta lux animi Veni,
Aura sacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.*

D E

S. IOANNE BAPTISTA

O D E.

Strophe I. Versuum xv.

I*Nueta bigis Cynthia, candido
Pellens ore tenebras,
Argenti nitidum iubar
Diffundit inter sidera:
Hinc inde vitro per caua fistula
Vidit hac atas Venerem bicornem
Fulgere Phœbes amulam:
Sed luce lucent Solis; hic fons luminis.*

M 2

Splend.

Splendet , & irradiat
Cali sidereos globos,
Terrarumq₃ plagas , & maris aquora.
Talis crinibus aureis,
Fronte serenâ,
Formosissq₃ genis , oculisq₃ micantibus , Ullo
Non compta fuso Veritas coruscat.

Antistrophe I. Versuum xv.

Phœbus liquentem non tamen aëra
Semper luce serenat,
Non semper mare caeruleum
Tranquillat aura flatibus,
Culto nec agri fertilis è sinu
Elicit flores , neque germinantis
E flore fetus arboris,
Atris sed obtegens polum vaporibus
Sapè ciet pluuias,
Nimbos , & gelidas nives,

Horrendos

Horrendos tonitrus, dirâq; fulmina.

Sic & lingua fidelibus

Nuntia veri

Vocibus exacuit gladios, & suscitât iram,

Fervens cruentas edit ira cades.

Epodus I. Versuum XII.

Tu, Iordanis ad undas

Qui sacrum IESV caput abluisti,

Sis testis, incestum tyrannum

Verâ voce redarguens.

Indignata furentes

Hinc haurit imis spiritus medullis,

Iraq; sano turbine concita

Curas tumentis corde nutrit vindices,

Vincla parans mulier,

Trucisq; carceris specum, &

Atrox consilium concepit, ut tuum

Stringat in exitium securim.

M 3

Stro-

Strophe II. Versuum xv.

*Herodianam gaudia Regiam,
Regnantemq; replebant,
Ortus ob celebrem sui
Diem , quotannis nobili
Cultum paratu , non sine cantibus,
Et lyra plectro : Proceres ad aula
Pompam frequentes venerant:
Renidet hîc paries amictus purpurâ:
Aurea vasa micant,
Et gemmata torcumata:
Auro texta tori stragula serica
Pictoris referunt opus:
Pocula lucent:
Circumstant pueri mensam , qui dona Lyai,
Vnguenta , flores , & dapas ministrant.*

An-

Antistrophe II. Verluum XV.

*Hac inter agrâ mente recogitans
Iusta verbera vocis,
Inuiso capiti feros
Struens dolos Herodias,
Nata, quid optet, nutibus indicat:
Mox iubet festas choreas inire.
Hac obsecuta, leniter
Inclinat ante Regis aureum torum
Cruera, decensq; caput,
Dein gyro glomerat uago
Gressus in numerum: nunc pede candido
Se sustollit, & assilit;
Nunc lenis aura
In morem celeri percurrit percita motu,
Excepta plausu Regis intuentis.*

Epo-

Epodus. II. Versuum XII.

Quid caco magis igne
Mentium lumen tenebris obumbrat?
Iuratus Ultrò Rex puella
Spondet, quod petet, impetu
Sacri abreptus amoris.
Tunc illa blandis intuens ocellis
Regem, parentis pramonitu sagax,
Joannis alnum postulat cadi caput;
Rex iubet: innocua
Cervix resecta protinus
Defertur patulâ lance, nocentibus
Dedecorum metuenda merces.

Strophe III. Versuum xv.

Extincta sensus spirat adhuc pios.
Vt sic ore silenti

Infan-

*Infandos magis increpat
 Amoris ignes? Quilibet
 Dolet perempti funus, & impiam
 Effera causam necis execratur.
 Proh femina mentem trucem!
 Cum feruet irâ, & astuat libidine.
 Tam fera monstra fretum,
 Nec tellus generat: leo
 Te viso Daniel sanitiam exiit:
 Illasum maris horrida
 Bellua Ionam
 Littoribus reddit. Ferro par femina lædit,
 Magisque flammis: Pestis, & venenum est.*

Antistrophe III. Versuum xv.

*At pura castis moribus, & Dei
 fugi feruida cultu
 Quàm dispar docet inclytis*

N

Juditta

Iuditta gestis? Undique
Obsessa castris Assyrii Ducis
Dum suis cladem paucet imminentem,
Animo cadens Bethulia
Mærebat; hanc Iuditta spes resumere
Numine freta iubet:
Mox ponit vidua stolam,
Et se latitia vestibus induens
Ductorem petit hostium;
Nactaque cæna
Tempus, Holophernem vino somnoq₃ iacentem
Cervice fortis conficit recisâ.

Epodus III. Versuum XII.

Per contraria duxit
Vna vos virtus, sociatq₃ Calo.
Tu Judith occidens triumphas
Fusis hostibus: occidens

Fuso

*Fuso sanguine palmam
 Refers Ioannes. Quis tuos honores
 Intexat hymnis, & colat, ut decet,
 Te fulgidum cali decus? mens deficit,
 Deficit artis opus:
 Mortalis ultra quid potest?
 Nam te Christiandum maxima, nomini
 Sacra tuo veneratur Aedes.*

D E
 S. MARIA MAGDALENA
 O D E.

Strophe I. Versuum XIII.

I*Nnixa pennis versicoloribus,
 Bombyce fulgens diuite,
 Molles reuincta floribus
 Crines, procaci fronte, lubricoq;*

N 2

Adspici

Adspici vultu, faciliq₃ dulcis
Flexu loquela cordibus imperat
Mortalium: quos dum beare creditur,
Interimit suavi prabens sub lacte venenum,
Atque truces molitur hyanâ
Sanior insidias,
Novusq₃ Proteus mille formas induit,
Vt sacra leges Themidis resolvat,
Blanda Voluptas.

Antistrophe 1. Versuum XIII.

Hac innocenti sanguine dexteram
Regis Davidis polluit,
Quo nullus antè gratior
Regi supremo calitum: capillis
Indidit casis tibi vincla Samson,
Vt te superbis traderet hostibus,
Quem nulla vis potuit ferocem subdere:

Huius

*Huius & impulsu fallacia numina Divum
 Divino dignatus honore est.*

Rex sapiens Salomon,

Qui Conditori siderum quondam pius

Inclytam sumptu, celeberrimâ gazâ

Struxerat Aedem.

Epodus I. Versuum x.

Quid MAGDALENAM mirer incautam premi

Durâ compede vinctam

Dira sub domina iugo

In flore primævo iuventa?

Quid excolentem corporis,

Numine posthabito, decorem?

Illa comas olim gemmis ornabat & auro,

Studens amantibus videri pulchrior,

Pubemq; gaudens cernere

Lentis ignibus uri.

Strophe II. Versuum XIII.

At cùm Sororis vocibus anxiiis
 CHRISTVS precantis annuit;
Almo iubente Spiritu,
E parte cali defilit serenâ,
Regiam vittis redimita frontem,
Puro coruscans lumine Gratia.
Vt pulchra nubes Iridis coloribus
Depictas pedibus premit, & felicitis oliva
Desert donatura coronam!
Protinus his radiis
Icta cadit, artus detegens, & exhibet
Tabidâ nolens cute se videndam
Fœda Voluptas.

Antistrophe II. Versuum XIII.

Tu MAGDALENE discutis insitas
Mentis tenebras, & iacens

Immane

Immane monſtrum conſpicias
Non antè viſum. Quo pudore malas
Inſicis? Quales gemitus profundis?
Jam margaritas ponis, & aureos
Incompta crines ſoluis, & CHRISTO ream
Te ſiſtis, lacrymiſq; pedes venerariſ obortis,
Atque ſacras mœſtiſſima plantas
Lambis, & imbre rigas,
Comiſq; tergis, & relata negligis
Probra, mox culpis capis exoluta.
Pignus Amoris.

.Epodus II. Verſuum X.

Amanſq; amantiſ igne CHRISTI fervida,
Flagris membra cruentans,
Priſcos prouida ſanguine
Extinguis ignes, & fideli
Amore conſtans, grefſibus

Impavidis

*Impavidis sequeris Magistrum
 Per gladios, hastasq; Crucis miserabile pondus.
 Hæres sepulchro lacrymans; & exerat,
 Seu condat undis Sol iubar,
 Complex questibus auras.*

Strophe III. Versuum XIII.

*Amor pericli nescius horridi
 Vt morte perstat fortior!
 Frustrà frementis aquoris
 Indaa frendens obiicit procellis
 Te neci damnans: moderantis expers
 Nauta phaselus, non ope remigis
 Velivæ, currit humidus pelagi vias:
 Se placidi sternunt fluctus; se lucidus ather,
 Nube carens ventisque, serenat.
 Iam Paphon, atque Rhodon,
 Cretamq; linquit; iam Zacynthi littora,*

Et

*Et Cephalenum legit, Aëtiasq̃
Prospicit oras.*

Antistrophe III. Versuum XIII.

*O qua trecentis hac freta navibus
Regina sulcans, Casarem
Armis laceffens, ultimam
Regnis parabas Italæ ruinam;
Patrio pulsam lare MAGDALENAM
Si fluctuantis ludibrium maris,
Escam futuram piscibus, nunc cerneret
Calicolas inter divini nectaris haustum
Sublatam super athera vesci,
Deliciisque frui
Caelestis aula, quid tibi mentis foret?
Quid decor forma, Phariussq̃ fastus,
Sceptraq̃ profunt?*

O

Epo-

Epodus III. Versuum X.

En luce functa habes pudendam regij
Solum nominis atro
Regni è funere gloriam:
Nec lata vixisti; superstes
Vix una puppis reddidit
Te patrio profugam Canopo.
Conderis & vivens latebris abstrusa sepulchri,
Coacta mox letum colubri morsibus
Vltrò subire, Caesaris
Subducenda triumpho.

Strophe IV. Versuum XIII.

At MAGDALENE per Siculum fretum
Rabiem Charybdis præterit
Secura, finesq; Italos
Egressa, tendit Gallicas ad urbes.

Huc

Huc Dei nutu, Superumq; ductu
Appulsa, portum Massilia tenet;
Nomenq; CHRISTI gentibus disseminat.
Hinc abrepta colit pendens in montibus antrum,
Quod frontem prope sidera tollit.
Hic gemit, & lacrymat:
Hic Angelorum cœtibus canentium
Adstat: hic unum meditata CHRISTVM,
Se quoque nescit.

Antistrophe IV. Versuum XIII.

O me patrato crimine sordidum,
O me iacentem respice
Dux alma pœnitentium.
Te CHRISTVS audit: nam tuis sepulchro
Excitat fratrem precibus: furentis
Te de Draconis faucibus eximit,
Et limpidas è rupe lymphas elicit.

*Salve cara Deo rupes, fons inclyte salues;
Iam Pindi mihi culmina sordent:
Tu sacra lympha, precor,
E corde prome lacrymas: pro carmine
Execror myrtum; mihi det coronam
Ramus olivæ.*

Epodus IV. Versuum X.

*O ter beatum, qui dolore percitus
Vita turpiter acta
Labes fletibus eluit.
Virtutis in regno vel ipsis
Vero referta gaudio
E lacrymis oritur Voluptas.
Nil tamen in tuto mortalibus, vltima donec
Recludat hora cuique sortem. Gloria
Perennat vna Cælitum
Extra vulneris ictum.*

DE

D E
SANCTO LAVRENTIO

O D E.

Strophe I. Versuum XII.

I Bera tellus , Austrio
 Sub Rege felix , aurifero Tagi
 Te dicant alij flumine nobilem,
 Te classe , te bello ferocem,
 Oceani dominam celebrent , Regnisq₃ potentem:
 Hic Perüanis diuitem metallis,
 Mexici gazis , Arabumq₃ conchis,
 Et mercibus Goa beatam
 Te laudet : fera pralia
 Extollat alter , & triumphos CAROLI,
 Ac temperatis viuudum
 Consiliis animum PHILIPPI.

O 3

An-

Antistrophe I. Versuum XII.

Te concinam LAVRENTII
Sacro Parentem lumine fulgidam:
Non illi facie funeris horridâ
Immane tortoris repertum
Excussit solidâ Vera pietatis amorem
E mente: palmis nobiles, & oïstro
Clarus en inter Proceres, decorem
Indutus æternum, phalangis
Addit se comitem Duci,
Cui saxa primùm post trucem CHRISTI necem
Coniecta probro gloriam,
Interitu peperere vitam.

Epodus I. Versuum IX.

Acres quid iras aggeras Rex barbare?
Impavidus contemnere novit.
Hispanus iuuenis Regum fera iussa. Quid flagellis
Nuda

*Nuda membra saucias,
 Curvis & hamis lancinata carpis?
 Fortis resistit. Hen quid impium struis?
 Mens haeret: trepidat. Quibus
 Dire Tyranne feris,
 Te quibus exaquem Colobi sauisime monstris?*

Strophe II. Versuum XII.

*Vagas ad undas Tybridis
 Lactavit altrix uberibus Lupa
 Infantes geminos: pinnigero puer
 Delphinis in dorso natantis
 Sape Dicarchao ludens è littore visus,
 Et vulnerati pro pedis medelâ
 Hospitem narrant hominis leonem:
 Hunc inter atroces ferarum
 Incursum pauidum, canis
 Vt blandiens, adiuit agnitum leo:*

Ambosq;

*Ambosq₃ pubes Romuli
Obstupuit sibi gratulantes.*

Antistrophe II. Versuum XII.

*Seu prisca verum proferat,
Seu fingat atas; aspide sanior
Hircanisq₃ feris mens hominis furit.
Non vrsus infectatur vrsu:
Non perimit colubrum coluber, non tigris
da tigris:
Humana virgas gens, rotas, & vncos
Intulit terris, pedibusque mortis
Aptauit alas. Quid Perilli
Infandum memorem bouem?
Nec sontibus, vel hostibus solum minax:
Sui ministram gaudij
Perniciem cupit innocentum.*

Epo-

Epodus II. Versuum IX.

*Te matricida, te lues mortalium
Incessit tam dira cupido?
Nam facibus passim incensam populatus ignis Urbem
Te iubente, fletibus,
Clamore, luctu, cladibus, ruinis
Complens, in atri converterat formam rogi:
Tunc latus, fidibus canens
Diceris excidio
Ausus Troiano miseram componere Romam.*

Strophe III. Versuum XII.

*Quò, Musa, Dirces prouehunt
Te vela? ferri per tragicos amas
Terrores? Rutilum sidus Iberia,
Atlantis emergens ab undis,
Te renocat dirâ tostus LAURENTIVS olim
In crate: forma nec decor, nec atas,*

P

Ferreos

Ferreos flectunt animos. Tyrannus

Deridet abstersum cruorem

Calestis Pueri manu.

Ludi ne vanis perferam prastigiis?

I miles, inquit; perditus

Det meritas reus igne pœnas.

Antistrophe III. Versuum XII.

Et ecce raptim strenuus

Athleta CHRISTI traditur ignibus:

Hos inter thalamus vectibus arcis

Compactus excepit iacentem.

Tres ô Iordanis Pueri, decus Isacidarum,

Vt vestra flammis emicat probata

Dispari virtus celebris coronâ,

Quos par adegit causa morti

Utrò exponere pectora?

*Non vos *Deira militum cohortibus,*

* Deira à D. Hieronymo Dura, campus Babylonis, à Septuaginta & Vaticana Græcâ Δευρὰ nominatus.

Equis,

*Equis, & armis obstrepens
Terruit, aut sonitus tubarum.*

Epodus III. Versuum IX.

*Non vos furentis Régis atrox commouet
Aspectus: Nos, dicitis, ô Rex;
Non aurum, aut statuas colimus: Deus Israël co-
lendus:
Ille solus est Deus.
Frustrâ catenis alligas lacertos,
Et nos in ignes coniicis: nam præpotens
Illasos Deus eruet,
Si volet, atra licet
Fluctuet undanti flammarum vortice fornax.*

Strophe IV. Versuum XII.

*Nec vana spes: innoxius
Vos lambit ignis, vitreus ut liquor,*

P 2

Non

*Non ausus teneram ledere corporum
 Cutem; sed infrendens, voracq;
 Fertur in adstantes, ardenti membra vapore
 Haustus: in vos obsequens, fauenti
 Dum Deo grates canitis, furorem
 (Res mira) compefcens, aënis
 Vinctos nexibus accipit,
 Reddit solutos, vinctus ipse, languidus,
 Inermis. At LAVRENTIVM
 Letiferis petit acer armis.*

Antistrophe IV. Versuum XII.

*Arcta coërcent compedes,
 Nutumq; praeis concolor as cremat;
 Iam corpus celeri corripit impetu,
 Iam flamma proserpens adurit,
 Et carnem vorat, & graciles depascitur artus.
 Immutus Hexas, cui dalaris expers.*

Vt

*Vt rosas inter viridesq; myrtos,
 Ferale tormentum virili
 Spernit pectore, dum truci
 Adipem liquatus igne manat: lumina
 Avertit intuentium
 Terribili laniena visu.*

Epodus IV. Versuum IX.

*Affatus ille, gestiens plenus Deo
 Solui nexu corporis, insit
 Ore renidenti: Fumant tibi iam Tyranne, co-
 cta hæc
 Membra: mande, vescere:
 En Aula Cæli se mihi recludit.
 O quàm beatè moreris! Inchyus magis,
 Inuietissime Martyrum,
 Nullus obire potest:
 Hastibus insultas victor, cadis hostia CHRISTO.*

D E

SANCTO LVDOVICO

REGE GALLIARVM

O D E.

Strophe I. Versuum XII.

O *Biectu gemini maris,*
Illinc Pyrenes, arduis hinc Alpium
Pracincta muris; ingenio soli,
Fluxuq; diues fluminum;
Fortium turmis equitum verenda,
Heroum genitrix Gallia, bellicis
Fecunda palmaris: inclyta Regibus,
Quos longâ serie dedit
Prisci Capetij genus:
Vt inter omnes thure LVDOVICVS

Cultus,

Cultus, & aris,

Calesti radiat vinctus diademate frontem!

Antistrophe I. Versuum XII.

Quas dudum mea parturit

Mens feta laudes, Regis educ optimi

In lucis oras, Aonij lyra

Sonora cantus obstetrrix.

An pia primum studium Parentis

Formandi puerum moribus integris,

Doctaq; raris Palladis artibus;

An celsa decus indolis

Dircais celebrem modis?

En blanda prodis Comitas, Pudorque,

Lenis & oris

Maestas ac forma, decens & Gratia lingua.

Epo-

Epodus I. Versuum IX.

Non me tamen moremini:

Plectrum praeocat aureum

Pulchrius fulgens teneris ab annis

Laus parva bello. facit Alcida manu

Infantis enectos colubros

Ficto Gracia plausu.

Vt primum nituit murice regio

Heros gloria Sequana,

Impuber armis comprimit rebelles.

Strophe II. Versuum XII.

Ast atas ubi firmior

Accessit, omnis abstinens culpa, Deo

Devota iungit pectora, dotibus

Virtutis auctus: commoda

Vrbium curat: studiosus equi

Regum delicias spernit, & otium

Fontem

*Fontem malorum claudit , & amouet
 Luxum criminis illicem:
 Iustis pramia diuidit,
 Prauosq; pœna corrigit timore.
 Sic populorum
 Munit amore latus , non ense , aut militis
 hastis.*

Antistrophe II. Versuum XII.

*Horti pulchra per areas,
 Hinc inde transfert candidum Virgo pedem,
 Quà mira florum pompa recluditur:
 Seu quos dedit Britannia,
 Vel Tagi potor , Sporadum-ve cultor,
 Mox voluens oculos , undique conspicit,
 Et haeret anceps , quem sibi deligat:
 Illic floret amaracus,
 Hic albet breue lilium,*

Q

Flo-

Floresq; pandunt aduena decorem:

Denique certa

Omnibus illa rosa Pastanum pratulit ostrum.

Epodus II. Versuum IX.

Florem tibi quem seligam?

Te sceptro potior Fides,

Alme Rex, clarat; Themis, & sorores,

Pietasq; maius adferunt tibi iubar,

Gemmata quàm vestis, vel aurum:

At quæ clarior astri

Nascentis radius fulsit, & in tuo

Fulget corde, rapit sacrâ

Me luce flagrans Caritas canentem.

Strophe III. Versuum XII.

Hæc te nectare Calitum

Pascit, Deiq; nunc beat præsentia:

Hæc

*Hæc una quondam, dum tuus induit
 Caduca membra spiritus,
 Se tibi iunxit comitem; Viâq;
 Index, te Superum coetibus addidit.
 Hinc liberali spargis opes manu,
 Sine Altaria construis,
 Seu sacras reficis Domos,
 Ades vel agris, vel iuuas egenos:
 Hac duce bellum
 Suscipis, & mortis iaculis caput obiiicis Ultrò.*

Antistrophe III. Versuum XII.

*Vrbis nam Solyma vicem
 Dolens, ut impiam opprimas tyrannidem,
 Pacata Regni linquis, & horridis
 Armis petens Pelusium,
 Traiicis textis trabibus phalanges,
 Quà septemgemino carula flumine*

Q²

Nilus

*Nilus colorat : mœnia vix quatis
Arcis , cùm subitus fores
Recludit paupor hostium;
Mox victor agmen militum patentes
Ducis in agros,
Hostileſq₃ acies geminatâ clade trucidas.*

Epodus III. Versuum IX.

*Spes sæpè quò propinquior
Arridet , celeri fugâ
Exitus coeptis adimit secundos.
Inuadit , eheu ! te lues , & Celticas
Infeſta vis morbi , fameſq₃
Vexat dira cohortes.
Illinc flumen aquis , hoſticus hinc furor
Denſo circuit agmine :
Pugnatur ; atrox foedat arua cades.*

Strophe

Strophe IV. Versuum XII.

Victum gloria non minor
Te sequitur, Heros magne, quàm cum vinceret.
Constans recusas Martis ab aleâ
Lembo per amnem subtrahi.
 Vna nos omnes, eademque pugnae
 Sors, inquis, maneat. Vos ego deferam?
 Regemque vestrum me fuga polluet?
Captivo tibi quas minas,
Quaeve opprobria barbarus
Infert Tyrannus? saeva quot tuorum
Funera cernis?
Tu tamen immotus CHRISTO spem ponis in cur

Antistrophe IV. Versuum XII.

Nutantes animos fide
Firmas, iacentes erigis. Quid, ais, cadit

Q 3

Spes

*Spes vestra? curas pellite lugubres:
Probat Deus quos diligit:
Hos & educit memor è periclis.
Olim qua populus pertulit Israël?
Hac ipsa tellus testis: ad inuium
Rubri dum pelagi fretum
Urgebat Pharaon ferox
Equis & armis; obsequens repente
Scinditur aquor,
Erectisq; vaga lapidescunt mœnibus unda.*

Epodus IV. Versuum IX.

*Electa siccis transilit
Gens plantis: mare saluens
Defluit rursus: rapit insecutum
Ducem procellis, & quadrigas obruit.
Sic fatus, haud exspes tueris
Flexo poplite Calum.*

Lux

*Lux ô Christiadum maxima Principum,
 Heros inclyte, qui, tui
 Aequent honorem carceris, triumphis?*

Strophe v. Versuum XII.

*Dat dirus tibi Mempheos
 Poenas Tyrannus. En suorum concidit
 Ferro peremptus,sertaq₃ laurea
 Mutat cupressi frondibus:
 Tuq₃ dimissus, redimensq₃ captos,
 Oppressosq₃ gravi seruitij ingo,
 Appellis Aces littoribus ratem.
 Hic te Christicola tenent,
 Vt sis certa cadentium
 Tutela rerum: haud te trahunt paterni
 Commoda Regni,
 Nec Genitricis amor, Procerum nec vota precésque.*

Anti-

Antistrophe v. Versuum XII.

Non est, qua premet acrior
Te cura, quàm CHRISTI superbos frangere
Hostes, & almo Nomine, gentium
Delere cultus impios.
Nec pium belli studium remittis,
Donec te Libye sanguine disfluens
Palmâ potitum, corporis exui
Arctis nexibus adspicit.
Nunc ô cœverticis Incola
Celestis, audi quas preces decorum
Pallida cœcultum
Religio mœrens lacrymis tibi fundit obortis.

Epodus v. Versuum IX.

Inniçte Rex, en Gallia
Juncta est rursus Iberia

San-

*Sanguinis Vinculis: animos, & arma
 Fac iungat arctum fœdus. Heu! quot conficit
 Europa se discors in oris?
 Squalet Punica tellus:
 Te deuincta vocat Gracia compede,
 Iordanes vocat, & sacrum
 CHRISTI Sepulchrum vindicem moratur.*

D E

SANCTA ELISABETHA

LVSITANIÆ REGINA

H Y M N V S.

D*Omare cordis impetus Elisabeth
 Fortis, inopsque, Deo
 Servire, Regno prætulit.
 En fulgidis recepta cali sedibus,*

R

Si-

Sidereaq; domus
Ditata sanctis gaudiis
Nunc regnat inter Calites beatior,
Et premit astra, docens
Qua vera sint Regni bona.
Patri potestas, Filioq; gloria,
Perpetuumq; decus
Tibi sit alme Spiritus.

De Eadem Hymnus.

O *Pes decusq; regum reliqueras*
Elisabeth, Dei dicata Numini;
Recepta nunc bearis inter Angelos:
Libens ab hostium tuere nos dolis.
Praei, viamq; dux salutis indica:
Sequemur. O sit una mens fidelium;
Odor bonus sit omnis actio tuus
Id innuit rosis operta Caritas:
Beata

*Beata Caritas , in arce siderum
 Potens locare nos per omne saculum.
 Patriq̃ Filioq̃ summa gloria,
 Tibiq̃ laus perennis ælæ Spiritus.*

P O E N I T E N S.

*S*Epultus altâ criminum caligine,
 Senuq̃ vinctus nexibus,
 Non sub latebris lapidis alter Lazarius
 Claudor , sed hac circumferor
 Defunctus infaustâ sub urnâ corporis.
 Jam lingua nullos ederet
 Sonos ; carerent aridi motu pedes,
 Tristesq̃ pallerent gena:
 Humi iacerem , nec viderent lumina
 Nitentis æris iubar:
 Sed ne caducum vita corpus deserat,
 Vicem preempti spiritus

R 2

CHRI-

CHRISTI *benigna supplet indulgentia,*

Lutoq₃ reddit illito

Oculis suam lucem. Quid, ah, quid intuo

Miser? tenent me compedes,

Laterumq₃ versant sordidum manus opus:

Et qua fouet me blandiens

Placido sinu Voluptas, Vera Dalila,

Stringit minacem forficem.

Formidolosis in cauernis saltuum

Cubile tellus exhibet,

Solumq₃ glandes se mihi dant pabulum:

Famis voratus dentibus

Perire cogor inter immundas fues.

Supplex reuertar ad Patrem:

Culpam fatebor, & profusis lacrymis,

Vt cacus ille vitreis

Siloës aquis se diluit, cor diluam,

Quod noxa faedat sordibus.

Sed

*Sed heu, catena nexibus mihi pedes
Arctans abire me vetat:
Hac dira vincla tu Deus Clementia
Solus potes dissolvere,
Meamq; solus tu potens Aegyptio
Lenare cervicem iugo.
Non ego mihi Mosen, tuam sed Gratiam
Ducem regressus flagito:
Huius per atras noctis umbras luceat
Ignis, viamq; dirigat;
Tutamq; plantis virga pandat orbitam
Rubri per undas aquoris,
Et insequentium cohortes hostium,
Equos, & axes obruat.
Sic ipse liberum metu sequens iter
Vtinam serenum conspicer
Parentis aspectum! ad pedes nam procidam,
Gemensq; coram proloquar:*

R 3

Re-

Reuertor ad te pœnitens; per inimias

Abduxit errantem cūias

Me culpa : peccami talentis traditis

Abusus : ad te pœnitens

Reuertor. Ah te, qui tui sunt muneris,

Hic fletus, hic meus dolor,

Placent : & ô benigne da Pater mihi,

Tuas cū Aedes incolam,

Tibiq₃ iunctus Caritatis annulo

Non ampliùs te deferam.

Hoc cūna, qua colore splendet carulo,

Præstare cūestis est potis :

Hanc nullus cūsus, nulla deterit dies,

Eur nullus aufert : hanc mihi

Si largiare, corde dicam gestiens,

Corusca sordet Purpura.

CIR.

C I R C Æ I P O C V L I
A L E X I P H A R M A C V M .

INserta vario nitore gemma
 Cum crater micat aureus, rubetq;
 Stillans nectareo liquore Bacchi,
 Quem de purpureis premunt racemis
 Præla Celtica, vel ferax Falerni
 Promit vinea, dum furens adurit
 Sirius canis arua, si niuali
 Alget frigore, quid petat, vel optet
 Qui sitit, sibi gratius bibenti?
 Sorbens si tamen, inscius venenum,
 Quod latet, simul hausserit; quis illum
 Dixerit propriâ perire culpâ?
 Talis blanda libidinem puellæ
 Excitat roseis genis, & ore,
 Quo nil pulchrius Ida vidit umquam:

Quarunt

*Quærent hanc iuvenes, & intuentur
 Intentis oculis, amant, & omni
 Huic grati studio placere curant;
 Nouerint licet hinc luem creari
 Vino letifero magis nocentem.
 O nostram male prouidam iuuentam!
 Sciens exitium subit, volensque.
 Quæ vis effera feruet in medullis?
 Hæc, quidquid rationis auget usum,
 Sugens abripit; implicatq; curis
 Impuris animum, necatq; sensus,
 Quos dicat bona mens. Coma decore
 Sic arbor spoliatur ob tenaces
 Amplexus hedera, peritq; languens
 Vitali propè destituta succo.
 Clades hinc fluit omnis, omne manat
 Genus flagitij. Paris Lacana.
 Captus Hospita amore, fas fidemq;*

Ladens,

Ladens, quâ prius ipse se, paternum
Hac regnum face perdidit. Quis ignem
Nescit è gelidis aquis obortum,
Narcissi miseram vicem? Puellas
Quid Pandionias, scelusq; Terei,
Seu te Pyrame, flebilemq; Thisben,
Vel Phadra memorem truces amores,
Aut potius magici dolos? Atrocem
Non Circe pateram; suis Libido
Magis sæua, sequacibus ministrat.
Permessi meritò chorus, ferarum
Sumptis moribus, affeclas Vlyssis
Indutos specie canit ferinâ.
Satis propudij malum, & furentis
Infortunia pestis è profanâ
Ac sacrâ Historiâ patent: loquar
Omnium vice tu reuincte Samson
Fraude femineâ. Fero medelam

S

Morbo

*Morbo quarimus: hanc opus parare
Dolosi madidis liquoris haustu;
Hac auertere Iudicem supremum,
Ne sui super impios ab alto
Effundat calicis seuerus iram.
Nos Joseph fugiens docet tueri
Immunem vitij notâ Pudorem.
Non placet fuga? te monet fugare
Torris ignibus innocens Aquinas.
Fuga, vel fuge. Non ubique semper
Est fuga locus, inquis, & fugantem
Hostit illecebris nimis voluptas.
Blanda gratia te inbarq; forma
Si potentiùs ense vel sagittis
Comminus petet, eminusve; mentem
His tamquam clypeo tueri dictis:
Permanet scelus, auolat voluptas:
Vindex subsequitur dolor perennis.*

VE-

VEXILLVM CARITATIS
A D
NICOLAVM BARBERINVM
GERMANVM FRATREM.

IN ILLA VERBA IOB,

Militia est Vita Hominis super Terram.

Q*Vod dixi semel, harent repostum,
Amantissime frater, in medullis:*

Duros militiae refert labores
Infelix hominum, fugaxque Vita.

Nam dum pondere corporis grauatior
CHRISTI cultor, ut hosticis ab armis
Se miles tueatur est necesse:

Iuges excubias agens, famemque
Et sitim toleret, dolosque vitet.

S 2

Quos

*Quos sub illecebris procax Voluptas
Abdit nequitia graues Veneno:
Frangat horribilem furentis Ira
Impetum, Ambitionis & tumultus,
Et his quæ ducibus mouentur arma:
Eludatq; cuniculos latentes,
Quos prauus fodit usus, & Cupido,
Pertinaciter hinc & hinc petentes
Munitam ratione Mentis Arcem;
Pro quâ Sobrietasq; Castitasque,
Ac recti studium, piûq; mores,
Ductu prasidioq; Caritatis
Si pugnent, inimica vis fatiscet:
Hac ne decipiamur, est cauendum.
Nullus est magis acer hostis hosti,
Quàm sit quisque sibi, nocentiorque.
Caritas, precor, alma pelle cladem:
Nostro in pectore fixa nos tuere:*

Te

*Te superstitute nil potest obesse:
Nihil nos sine te potest iuuare.
Tu nobis data calitus, labore
Plurimo retineris atque curâ.
Hoc, frater, meditemur, hoc agamus.
Non, qui terq; quaterque, milliesq;
Improbis animi obstitit rebellis
Victor motibus, obinet beata
Inter agmina Calitum coronam;
Si cedat semel, & tenebricosum
Sic victus rapiatur ad sepulchrum:
Sed fortis, vigiliq; mente constans,
Qui viuens, moriensque non reliquit
Diuinæ sacra Signa Caritatis.*

A D
IOANNEM DONATVM
FRATREM.

Inanis Eruditio sine Pietate.

A *Sfuescit teneris agens ab annis,
Olim nauta futurus in periclis,
Inter multiplices maris tumultus
Puppes cernere fluctuantis aestu
Iactatas pelagi: diu labores
Et duras tolerat vices, peritus
Vt clauum teneat; sciâtque, sana
Dum fremens furit impetus procella,
Absque naufragio subire portum.
Bellator Ducis ut queat supremi
Fungi munere, per nives, & imbres,*

Et

Et sub astiferum Leonis astrum
 Prodit, enigilansq; noctis horas
 Lustrat excubias, sitim famémque
 Sustinens: quoties eat necesse est
 In discrimina fortis, inter hostes,
 Inter ancipitis cruenta Martis
 Arma, quàm furor efferas phalanges
 Corporum miseras strues acervat?
 Quem grauat labor, est honoris expers.
 Hinc, reor, studiosus allaboras
 Lycei sapientiam doceri,
 Et flores legere utriusque lingua;
 Sic Donate tibi parit loquenti,
 Scribentique, labore & arte multâ
 Sermo cultus & elegans decorem.
 Hæc, seu talia sæpè cogitanti,
 Mens hæret mihi; cogor & stupor,
 Cur omnes cupimus frui porcenæ

Inter

*Inter Calicolûm Choros quiete,
Qua laboribus est paranda: segni
Viuimus tamen otio sepulti,
Sine rebus inanibus vacamus.
Quot sunt, qui satagant inire callem,
Qui deducere possit ad suprema
Sortis latitiam? trahit dolosa
Nos rerum species; ferax doloris
Gaudium sequimur: per hac caduca
Claram quarimus obtinere famam,
Quam transmittere posteris putamus.
Proh vecors hominum genus! quid umbra
Sectamur leue somnium fugacis?
Est quidem, fateor, decus, latentes
Rerum percipere & referre causas:
Esto res populi recepta plausu
Docte scribere, & eloqui disertè;
Sit decens amor eruditionis:*

Sed

*Sed frondes, pietate destitutus,
 Ostentat velut arbor absque pomis.
 In primis igitur colenda Virtus,
 Quam Cali vigor inserit, fouetq;
 Menti dia Fides oborta, fructus
 Ut det fertilis, & decora: sacra
 In templo Sapientia litare
 Hisce primitiis licet: dicatum
 Qui se copulat huic, decus piorum
 In terris geret, inclytumq; nomen;
 Sedes hinc Superum petet beatus.*

V A N I T A T I S F V G A Æ T E R N I T A T I S A M O R.

A Mica veris aura, frigus æris
 Amabili tepore temperans, humi
 Feracis uberem sinum recluserat:

T

Fuga-

Eugarat atra Sol calore nubila:
Erant odora nuper arua floribus:
Recens virebat herba; cantus alitum
Sonorus obstrepebat inter arbores:
Fluens nitebat unda pura fluminum:
Obambulabat hinc & inde lufitans
Vagis recursibus genus natantium.
Sed ecce feruida furor Canicula
Agros adurit, aestuansque vitreo.
Aqua dolet liquore rimus exui:
Amat latere piscis in recessibus:
Silent aues, & aura muta deficit.
Hiems iniqua iam recurrit; algida
Nives superna montium tegunt iuga:
Rigata maeret imbre terra: defluit
Fremens in aquor amnis unda decolor,
Vigorq; latus arborum statim perit.
Vt hac caduca! luxius Orbis opus,

Opum

*Opum dolosa pompa, forma labilis,
Placénsque inanium figura praterit.
Poli superna conspiciemur Atria,
Vel umbra noctis absit, aut recesserit
Dies, ut astra luce semper aureâ,
Iubârque Apollinis nitent! nec officit
Globis micantibus, vel astus ingruens,
Vel imbris gelûve bruma saniens.
Quid inter hac, futura non recogitas,
Dies uidere diligens bonos, mea
Supina mens; tua salutis immemor?
Solet nocere sæpiùs, quod allicit.
Parens sit Eua testis. Hisce iugiter
Monemur: omne, quod fugax, relinquere;
Quod est perenne gaudium, requirere.*

IN ILLA VERBA S. AVGVSTINI,

Inquietum est cor meum , donec
veniat ad te Deus.

A Vrum & voluptas avida corda non explent,
Non dignitas , celebrisq; fama , nec Regnum,
Seu quidquid est , quod accidat magis gratum.
Quid inquietus expetis vices rerum,
Sperans quiete perfrui ? bonis nullis
Contenta mens , angustiam sibi quarit
Adraсте : laenam suae dexteram sortem
Hic obtinere cui datur , gravi curâ
Urgetur aquè ; tentat è malis unus
Emergere , alter altiora venatur :
Vterque sperat , nec quiescit , incertus
Quid afferat dies ; metuq; correptus,
Nunc angitur , nunc spem resumit : at sæpè
Humana vota spes inanis eludit ;

Quod

*Quod pollicetur blanda, siue non præstat,
 Seu protinus, quod præstitit, fugax aufert.
 Stulti quietem dum labore sectamur,
 Laboriosa crescit inquires: demum
 Nos opprimet labor quietis expertes:
 Hac non moratur humi, plagas colit Cali:
 Est in Deo quarenda, cuius est donum,
 Quo candidas coronat, & beat mentes;
 Quas inquires dum spe boni erigit veri,
 Vicibus ademptas Calitum choris addit.*

V E R A S A P I E N T I A M O R T I S M E D I T A T I O.

M*V*ndi Machina fertur ad supremum
*Occasum, rapido rotata gyro
 Horarum: gravidâ dies & anni
 Alio perniciem gerunt futuram.
 Imminet Senibus propinqua leti*

T 3

For-

Formidabilis hora: polliceri
Non potest sibi crastinum Iuuentus.

*Mors enim pede præpes est ubique;
Et numquam satiata pascit omnem
Ætatem. Pecudes solent in agris
Sic depascere flosculos, & herbas:
Sic vorat populata flamma messem.
Seriò vigilare nos oportet.*

*Vt desiderium tenax fugacis
Vita fascinat! Ut trahit voluptas!
Vt cor abripit aura blanda plausus,
Implicat laqueis opum cupido,
Fallit Ambitio, tenetq; luxus!
Stulti quid sequimur Caduca? fulgens
Cæli Regia nos vocat; sed armis
Obniti Pietatis est necesse
Contra nequitia dolos. Profusi
Victus illecebra valete: lusus,*

Plausus,

*Plausus , pompa faceſſat : hinc ſuperbum
Senſuum vigor impetum remittit,
Hinc vires animus ſuas adauget.
Non ſomno dapibusq; pragrauctur,
Sumat quod ſibi ſat , licetque , corpus;
Sic non ladiſt ut hoſtis , impetitque,
Sed pugnat ſimul , adiuvatq; mentem.
Hoſpites ſumus hoc in Orbe , non hic
Nobis Patria permanens : Inani
Lactamur ſpecie boni. Peribunt
Tamquam Somnia cogitationes,
Qua nos immemores perennis Aevi
Luce orbant Rationis. Inſtitutis
Mens veræ Sapientiæ dicata
Leſſum cogitet , execrata luxum.
Miles non referet decus triumphî,
Pugnam non meditatûs imminentem.*

P E R-

PERTVRBATIVS
ANIMI PRAVI MOTVS
PLACIDA RECTI QVIES.

L Iberè vagans per agros quo pauore concutit
 Vrbiū cives minaci fronte cladem praferens
 Mars, iniquā cū cruentus cade cades aggerat!
 Vrit ades, culta vastat arua, delat oppida,
 Tristibus complet querelis cuncta, luctu, sanguine.
 Attamen procaciter cū circuit praecordia
 Blandiens nobis cupido, maius infert praelium.
 Qualis oras per patentes cinctus Auster turbine
 Fertur atrox, & comantes imbre fruges deiicit,
 Vinitoris & labores sternit ictu grandinis;
 Moxq̃ frendens acriori vi remellit arbores:
 Talis ingruit, tumescit, infremit Superbia.
 Vidit ardens culmen Aetna sapius Trinacria
 Igneos

*Igneos globos cumentis tesqua flammis urere;
Et per ima dorsa vallis saltuosa serpere,
Perq³ campos, perq³ pagos, pertinax incendium:
Igne sanior furenti fernet irâ percitus.
Fluctuum se salsa magno Regna tollant impetu;
Carbassis fractis fatiscat quassa puppis horrido
Turgidi maris tumultu; voce clament flebili,
Innocentq³ supplicantes dia Cali lumina
Nauita mergi pauentes astuanti vortice:
Cordis impij procellis nulla par est iniquies.
Sensuum motus rebelles una Virtus comprimit,
Si potenter flans ab alto Sanctus adsit Spiritus.
Flamen alium, te beatam largiente gratiam,
Pura mens dono quietis lata semper exilit;
Sive pontus intumescat, siue flamma ferueat,
Sive nimbus atque grando, siue bellum sauiat.
Nubis expers hora veris ut serenat athera!
Manè surgens Sol ab ortu luce fulget aureâ:*

V

Vda

*Vda roris herba guttis, prata ridet floribus:
 Dulce concinunt volucres frondium sub tegmine:
 Absque motu conquiescit unda Ponti carula.
 Summa nautis pacet aquor vitreum pellacia,
 Ambiat diffusa Calum quantavis serenitas,
 Vna cordis innocentis maior est tranquil-
 litas.*

F E L I C I T A T I S
 H V M A N Æ F V G A
 C Æ L E S T I S A D E P T I O.

P*Ratereunt anni, celeri pede labitur atas,
 Et vix orta dies non reditura fugit:
 Circumdantq; breuem variis discrimina vitam
 Casibus: hora graui nulla timore vacat.
 Arentes veluti Boreas ex arbore frondes,
 Sic homines leti vis inopina rapit.*

Nos

Nos tamen affixi terrâ traducimus aenum,
 Ac si mors umquam non obeunda foret,
 Exactâq; dies ignava per otia vita
 Negligat aternâ pendere lance Deus.
 Prodigus hic auri, sublimes extruit ades,
 Qua vastâ referunt mole Neronis opus.
 Tollitur hinc Aula paries, fornixq; decenti
 Se spatium profert; porticus inde patet.
 Quas anima afflatu dicas sensuq; uigere,
 Vt mirâ formas exprimit arte color!
 Aerea signa, lapis Parius, pretiosa supellex
 Vt capiunt animos, intuitumq; tenent!
 Ille colens largo solers viridaria sumptu,
 Gaudet agri donis, ingenioq; soli.
 Vitrea deuexis passim diffunditur haustis
 Lympha, uago serpens culta per arua pede,
 Qua circum irriguis deducta canalibus ambit
 Distinctas terra fetibus areolas.

Hic frutices crescunt, frondens ibi germinat arbor:

En illic flores, veris odora cohors.

Tonsilis herba refert, Eoûm inuenta, tapetes,

Et myrtus varias ingeniosa feras.

Hic procul à curis pandit se purior ather,

Iucundumq; ciet frigus ab arboribus.

Per nemoris spirant frondes Zephyritides aura,

Quas volucres latis vocibus excipiunt.

Attamen optatâ frustratus uterque quiete,

Qua sua sunt spernens, expetit id quod abest.

Est, qui miratus sortem redeuntis ab Indis

Caruleum pinu per mare currit iter:

Nec pauet infido vitam concedere Ponto,

Vt magnas aliis præstet adeptus opes.

Ast alius sobolis fetu protendere gentem,

Coniungq; bono par putat esse nihil:

Virginis eximia formam sua gaudia ducit;

Huic thalamo iungi nocte dieq; cupit.

Sunt,

Sunt , quibus est blanda plausus gratissimus Aula,

Et pueri cantus , voxq; sonora lyra.

Nil illi potius , diro quàm gloria ballo

Parta ; libens clarum sanguine nomen emit :

Adspiratq; manu sceptrum gestare , per enses

Cade sibi sternens , insidiisq; viam.

O vanas Hominum curas , & inania vota!

*Si quis & assequitur , quidquid anhelus
auct;*

Stillantes cribro latices de flumine portat,

Plenaque rimarum dolia complet aquis.

Non mihi sunt Regum vita , nec funera testes :

Est tua , Rex Salomon , pagina nota satis.

Picrius resonet cantus , famulatus abundet

Promptus , & Assyrio spiret odore domus :

Quid regale inbar , vel opum quid gloria prodest ?

Quid populi plausus deliciaq; iuvant ?

Sunt aura sonitus , vel opus quod aranea texit :

Nectunt, sint quamuis aurea, vincla manus.
nus.

*Quid decor est forma? veluti Rosa serâ superbit,
Sole oriente oritur, Sole cadente cadit.*

*Exeritur viridi septo, decerptâq; flores
Vivida; sed subito languet, & atteritur.*

*Lubrica sors Regni, spinosis anxia curis,
Instabilis fertur vi male nixa rota.*

*Nesciat aduersos casus, partisq; fruatur
Tuta, tamen trepido corde futura timet.*

*Vt stipula tenuis vanescit ab igne favilla,
Sic micat, & fugiens gloria Regis abit.*

Cetera deficiunt, vt aquæ tenuissima bulla:
Sola mihi superest, quâ tumulabor, Humus.

O anime infelix, Terræ quid munera quæris?

Te sibi, te Cælo condidit ipse Deus:

Et

Et potes insanos cordis præferre tumultus

Æternæ Paci, lætitiæque Poli?

Hic te pugna manet: victori debita solum

Palma; coronatus, qui benè pugnat, ouat.

Nec fuit CHRISTI miles certamine victor,

Humanis humeros si grauet excubiis:

Sobrius huic aptus pugna, per commoda transit,

Dedit in excubiis, esurit, atque sitit.

Legerat ex acie, Domino mandante, trecentos,

Quos uidet è digitis lambere fontis aquas,

Dimissis aliis, Gedeon, quos potus hianti

Guttura humi pronos flectere crura iubet:

Mox fugat innumeros hostes, multisq; peremptis

Exiguâ Madian castra phalange capit.

Rebus in his fluxis licitus se quatenus usus

Proferat, unda labris parcius hausta docet.

Hasce natans per aquas canit, arridensq; Voluptas

Vt Siren variis attrahit illecebris.

Me

Me miserum species umbra ludentis in amne

Decipit, & blandis fallit imaginibus:

Allicit incantum mendax dulcedine cantus,

Donec recludat funeris hora dolos.

Heu quid agam? Densâ cingor caligine culpa:

Noxius ah nimium diluit ora liquor.

Abripiunt motus animum: sic membra natantis

Sapè trahit vortex, mergit, & haurit aquis.

Ardua res, prauos subito deponere mores,

(Arbiter est usus) ni Deus adsit ope.

Criminis heu quanto pressus sub fasce laboro?

Intendant facies mortis & umbra metum.

Si venerande senex, Stridon quem protulit Orbi

Virtutum specimen Christiadumq; decus,

Tu trepidas, meditans supremi temporis horam,

Quamquam sis vita conscius innocua;

Quas animo voluam curas, quem ingiter atas

Arguit in scelerum sordibus acta reum?

Terrifica

*Terrifica quoties mortis subit ultimus ictus,
Iure tuis tecum sensibus afficior:
Nempe Tuba resonans clangor mihi personat aurem,
Horrendumq; Dei nuntiat fra diem.
Siue legam, capiam-ve cibum, spatiér-ve per Urbem,
Languida seu noctu membra sopore leuem;
Acria concipiens ultoris Iudicis ora,
Anxia mens horret, cor labat, ossa tremunt.
Parce, precor, Custos hominum, mihi parce precantis:
Ah tua CHRISTE tuum dextera perdet opus?
Te mihi redde prius, quàm tristes cedat ad umbras
Spiritus: ah tutum lux tua pandat iter.
Hei mihi parce, tuum clemens compesce furorem:
Quid miser heu capiam te sine consilij?
Nam sine te mentes humanas nulla salutis,
Veri nulla boni cura subire potest.
Temporis amissi cruciant dispendia mentem:
Ah gemat os, plorent lumina, cor doleat.*

X

Hac

Hac via sola patet: dolor est sociandus amor.

Ah tua me species, te mihi iungat amor.

Me tibi iungat amor; Patris qui summa potestas,

Terrenumq₃ regis sidereumq₃ globum:

Tu radius fulgens, perfecti forma decoris,

Inferis omne iubar rebus, & omne decus.

Attamen angustâ voluisti clausus in alio

Virginis, humanas natus obire vices;

Et Crucis in ligno configi, ut morte redemptos

Mortales Erebi faucibus eriperes.

Proh me uerorem! tanto male gratus amor,

Innitat fluxis, & fugitiua sequar?

Ah pereat quidquid gemmarum, quidquid & auri

Dives Arabs, Gangis potor, & Indus habet.

Militiaq₃ gradus, Regumq₃ optata faceffat

Purpura, seu quidquid suggerit Ambitio.

Proh pereat luxus, pereat male suada voluptas:

Te sine CHRISTE graui dulcia felle madent:

Te

Te sine incundum nihil est, nec amabile quidquam:

Ipsi in luce suâ luce carent oculi.

Incundus labor est tecum, fit dulcis amaror:

Tu mihi pax cordi, tu mihi CHRISTE quies.

Fac, precor, ut recolens noctesq; diesq; requirat

Te mea mens unum, cogitet, optet, amet.

A D

ALEXANDRVM FRATREM.

Quâ ratione prauus animi affectus
fugiendus, & curandus.

Est opera pretium vexari febre timenti
Corporis, aut quavis noxâ prauertere causas,
Ludere qua possunt; multo nam laesa labore
Corpora cum languent, reparentur oportet: in agris
Curandis animis ratio par esse videtur,

Si quis, Alexander, trutinet rem lancibus aquis.
Ars Medici, quamvis Coe sit doctior ipso,
Pharmaca qua mittunt Indi, seu preparat ignis
Eliciens tenues vario de gramine partes,
Seu quidquid produnt effossa viscera terra,
Et species morbi, lecto qui detinet agrum,
Curatu facilis, quidquam non proficiunt, ut
Incolumis rursus fiat, viresq; resumat,
Si Medicos veniat succos, vitetq; medentem.
Impliciti vitiis animi grauiore laborant,
Quàm corpus, morbi specie: plerosque latet, se
Aegrotare suis affectibus indulgentes;
Hinc in deterius noxa vis effera gliscit.
Sunt alij, qui percipiunt quo pondere pressi
Succumbant, cupiuntq; mali reperire medelam;
Non tamen, ut valeant, remouent qua laderet
cernunt:
Scilicet his vita nimium spes credula celat
Exitium,

*Exitium, furtim properans. Tu prouidus annos
 Elapsos meditare, fugax & ut auolat atas:
 Si culpa stimulos sentit mens excita, noscet
 Quàm graue discrimen subeat qui viuere pergit,
 Exutâ ratione, futuri non memor aui.
 Qua nocuere, sequi caueas, constansq; repelle:
 Hoc age persistens; usus contrarius usum
 Delet, & infirmis prodest, additq; vigorem.
 Nec praesens te decipiat nocitura voluptas,
 Qua vix orta cadit, vulnus letale relinquens.
 Protinus illecebra turgentia semina tollas:
 Sensibus irrepit paulatim, quod placet, & se
 Insinuat, mox assiduo subit altius usu;
 Infertumq; animo, tamquam foret ingenitum, ha-
 ret;
 Et latè serpens cariosum erumpet in vlcus,
 Ni Ratio primos exclusit obuia motus.
 Hanc igitur sectans, pronis praecepta salutis*

*Auribus admittas: in primis Numinis alnum
 Praesidium implores; fugiens qua noxia caeptum
 Propositum turbant; facili te calle pericli
 Diriget expertem promissa ad gaudia cali.
 Impulit hoc teneros pueros, castasq; puellas,
 Fundere pro CHRISTI cultu cum sanguine vitam.
 Non illos acies districti terruit ensis,
 Non algor glacialis aqua, non ungula & uncus,
 Non virga, sanaq; rota, non ora leonum,
 Non crates, non flamma vorax; nec praeu iuvenes
 Deliciis, epibus, vel amictu murice tincto,
 Consilium recte potuere insertere mentis.
 Sapius hac tecum tacito sub pectore volue,
 Quiq; manet fontes rigidum cruciatus ad Orcum,
 Maerentes inter tenebras, & mortis in umbrâ;
 Quàm sit atrox illic stridor, quàm sit ferus horror.
 Quem non hac gelido quatiant aedua pandorae?
 Quis scit an exorto surgentes munè videre*

Lucem

Lucem possimus, mare cum subit occidens Sol?
Ultima mortales citius seu serius hora
Opprimit, interitum, aut vitam latura perennem:
Quos tamen interea fallacia vota fatigant;
Falsis quippe bonis, vel inani ludificant spe.
Eac recolas quantum distant aterna caducis:
Incipient luxus, odium, curaq; salubres
Pellere desidiem, nocuosq; cupidinis ignes;
Accedet Virtutis amor, quem robore firmat
Celestis fauor adstans ex corde precanti.
O utinam ceptis adsit! mortalia quaque
Desipiunt animis sancto quos lumine complet
Gratia; perq; gradus rerum mens nescia culpa,
Corporis obstantes optans abrumperet nexus,
Translit aethereos tractus, Calig; mentus,
At penetrans ultra Superam, se coetibus infert,
Adspiratq; Dei faciem visura beari.

LAV-

L A V R E N T I V M
M A G A L O T T V M
V T R I V S Q V E S I G N A T V R Æ
R E F E R E N D A R I V M

Rusticatum inuitat.

A *Rura madent pluuiis, & amabilis aura calores
Iam fregit, celeriq; fugâ se proripit æstas:
Rura vocant, latiq; patens in collibus ær.
Hic recreor, spatiorq; libens, ubi libera longos
Lumina metiri gaudent obtutibus agros.
Hic reficit corpus vires, seniumq; moratur:
Hic bona sollicitam tranquillam otia mentem.
Si MAGALOTTE placet tristes deponere curas;
Quâ Lacus Albanus vitreis diffunditur undis,
GANDVLPHI Pagus, veteris pars altior Alba,
Excipiet*

*Excipiet lare nos modico : qui sufficit usus,
 Quos paruo contenta petit Natura. Superbæ
 Non ædes, animi requies facit vna beatos.
 Hanc tibi, qua cordi, solum parat ardua Virtus.
 Huc igitur secede: bonis, qua detulit anni
 Hora, parensq; suâ tellus dat sponte, frueris:
 Nec vitulus lactens, & odoro gramine veruex
 Pastus abest: dant ova cibum, piscesq; recentes.
 Aucupium iuuat? Hic stipulis ager abdit Alaudas:
 Hic nutu signata canis capienda Coturnix
 Obtentu retis: limi seu fallere nexu,
 Seu visco Turdos libeat, venantis in usum
 Est nemus aptatum: Perdix & Phasidis ales
 Non desunt: capies Lepores, Capreasq; fugaces.
 Quà propè frugiferis tellus fert pabula campis.
 Cetera formosus qua præstat commoda collis,
 Accipe. Fons gelidum deductus munere Pauli
 Fundit aqua riuum, cordiq; salubrior ather*

Y

Influit:

Influit : huc siquidem spirans non ampliùs Auster
Aduehit humentes vicinâ è valle vapores:
Vberibus segetem glebis , herbasq₃ virentes
Nutrit humus , nuper coeno lymphaq₃ palustri
Obruta. Cùm terras oriens lux aurea Solis
Exhilarat , summo ducet te semita cliuo,
Vnde lacum spectare licet , quem scena coronat
Frondea : nam gemini coeuntes more Theatri
Vndique protenso tollunt se margine ripa;
Quas illinc anuum sedes , & quercus & ilex,
Populus hinc ambit , sociataq₃ vitibus ornus.
Non procul obliquo curuat latus orbita flexus,
Assurgensq₃ noua templum superimminet Alba,
 FRANCISCI cui sacra Cohors famulatur : ad
Aram .

Hic tibi fas Superos in vota vocare , Sacerdos
Dum sanctè peragit passi mysteria CHRISTI.
Mox gradiens vario quà tramite diuidit hortus
Areolas,

*Areolas , mistoq₃ olerum florumq₃ colore
 Pingit humus , nemoris gratas ascende per umbras,
 Est ubi montis apex ; capiet te mira voluptas:
 Si circumspicias , aspectu videris uno
 Oppida , camporum tractus , silvasq₃ comantes,
 Pascua , clementes colles , vineta , lacumque,
 Et maria, & montes , augustaq₃ mœnia ROMÆ.
 Nunc age solertes protende per omnia visus.
 En propè subiectis vites in collibus tuam
 Obiiciunt oculis , ostro qua certat & auro,
 Et latices fundit , referunt qui vina Falerni.
 Ostentat Pomona suos ex arbore fetus;
 Quaq₃ fluant misto , promit sua prœla Lyaus.
 Aspice planitiem , gregibus quæ gramina passim
 Exhibet , & latè campos quos præbet arandos,
 Ut largâ Tyberis diteſcant horrea messe:
 Quæ Populum reſerata beant sub Principe PAVLO.
 Hinc etiam diffusa procul maris æquora cernas,*

*Quaę ferunt celeres albentia carbasæ puppes:
 Cum vitreum radiis dorsum Sol desuper ambit,
 Mobile Lucis iter format, miroę nitori
 Non impar, quem sideribus compacta minutis
 Aëris in sudo noctu Via Lactea pandit.
 Longius exurgunt alta fastigia rupis,
 Quam Circe tenuit: pelagi se prodit ab undis
 Pontia, nunc dumis horrens, & inhospita; quon-
 dam*

*Christiadum exiliis celebris, cum dira premebat
 Sæuities CHRISTI cultum. Vicinus in auras
 Prominet Albanus vertex, ubi caca Quiritum
 Est atas operata foveis Latialis ad aram.
 Ardua Soractis cervix ut in aëra fertur!
 Apparent Cimini montes, collesę Sabini,
 Et iuga Samnitum, summas aquantia nubes.
 Quam iuvat intuita magnas discernere moles
 Urbis? ab Exquilis celsâ testudine culmen*

Porrigit

Porrigit eximij species miranda Sacelli,
 Quod tibi Christiparens, almi lux prima Pudoris,
 Addictum posuit studium, pietasq₃ dicavit,
 Quâ coluit, puerq₃ colit te pectore PAVLVS:
 Cuius opus pulchro surgens in colle Quirini
 Se Domus extollit, regali condita sumptu.
 Excelsi tholus en Templi se proximus infert
 Sideribus, pia quod vasto molimine cura
 Pontificum struxit PETRO. Te PAVLE loquetur
 Posteritas, laudemq₃ tuis hanc laudibus addet:
 Nam tibi debetur tanta pars maxima molis.
 Sed tua dum vario LAVRENTI lumina pascis
 Prospectu, rapidos Cali per inane Iugales
 Phœbus agens, minuit iucundas altior umbras.
 Qua tamen hac Albam promo petit obuia ductu,
 Hinc iter inflectens reduces in limine sistet
 Nos via, nec venti flabris, nec peruia Soli:
 Arboreis etenim ramis utrimque virescens

*Explicat umbriferum gratissima tegmen eunti.
Post epulas dulci dederis cum membra quieti,
Et medium Phoebus Calum transmisserit axe,
Non procul in siluam sonipes te deferet : illam
Huc illuc gressu placido peragrasse iuuabit :
Hic tibi Castanea frondentia brachia pandunt
Quercubus admista, fessoque umbracula texunt :
Sive per annosos rhedâ vectabere saltus,
Quâ latè montana patent aquata viarum
Strata rota, Nemus hac petitur, speculumq; Diana:
Hoc lacui nomen fecit, qua pura liquentis
Lympha vitri speciem referens, sinuatur in orbem.
Abditus hic inter siluas est creditus auum
Hippolytus duxisse, nouo de nomine dictus
Virbius, auxilio Trivia reuocatus ad auras
Aethereas : arcebat equos hinc vana vetustas,
Quòd pauidis abreptus equis per denia leto
Sit datus Hippolytus. Valeant insomnia Pindi.*

Vt

*Vt veterum, qua vera, Virum iucunda recursant
Mentibus, apta facem rebus praeferre gerendis!
Hinc oriens primum Romana potentia fluxit,
Post varios casus, dubiisque pericula Martis:
His pater Aeneas profugus confedit in oris,
Quem tandem rapiens absorbuit unda Numici.
Filius Ascanius constructis mœnibus Alba
Dat Regum seriem, quorum de sanguine felix
Romulus auspiciis aeternam condidit Urbem.
Linquimus Aegeria lucum, quo prouida virtus
Aucta Numa, Populumque rudem belloque ferocem
Formauit studio pacis. Non funere fratrum.
Territus, hic ternos prostrauit Horatius hostes.
Immodicis Albanus aquas lacus auctibus olim
Extulerat, nullis manantibus aethere nimbis:
Si ripis emissa, maris non influet aquor
Vnda lacus, Delphis, inquit, consultus Apollo,
Romani capient obsessos milite Veios:*

Permeat

*Permeat hinc subiens casi per viscera montis
 Iugis aqua riuus. Species ambesa Theatri,
 Stirpibus innatis squallet : quater hostibus Alba
 Ludibrium iacuit : densis en obsita dumis
 Regia , quam posuit Romani Flavius heres
 Tertius imperij ; fastu qui turgidus egit
 Hic annos epulas inter , mimosq₃ loquaces,
 Deliciis fractus. Lactet nunc stemmata gentis.
 Ignotos extrema dies insignibus æquat.
 Ingentem subitus siluam cum corripit ignis,
 Confundunt cineres quercus , humilesq₃ myrica.
 Mitte supervacuum cultum , curisq₃ solutus
 Eripe te rerum strepitum. Sibi viuere dulce est.
 Viue Deo , tibi sic viues. Te sola sequentur
 Post cinerem benè facta : rapit reliqua om-
 nia letum.*

ALEX-

A L E X A N D E R

. E C L O G A.

Q*ua solita es pecudes inter frondentis in-umbrâ
 Illicis agrestes calamos inflare Thalia,
 Linque casas nemorum, cultuq; ornata decenti
 Marmoreas Regum turres pete: digna sonora
 Voce tuba Heroum molimur maxima facta.
 Non facit atrocem ad Martem rude carmen
 Auenæ.*

*Ecquis ALEXANDRI possit tam grande sonanti
 Carmine complecti laudes, ut facta canendo
 Aequarit? Nec enim tantum Ducis inclyta virtus
 Caesaris ingentes animos imitatur, & ausus
 Scipiadum, Fabiū-ue moras: quot protulit umquam
 Roma Ducum claras virtutes, excitat uno
 In Duce ALEXANDRO Maiores: Thrax effervens, ensis*

Z Ful

*Fulmineos ictus sensit; cum carula passim
 Aequora Tursarum fuso rubuere cruore.
 Quà mare Naupacti fluctu caua littora plangit.
 Hic iterum fracta vires Orientis ab armis
 Hesperia, hic sacrae capta videre triremes
 Per sua transtra Crucem victricia pandere signum.
 Acer in aduersos illum rapit impetus hostes:
 Nulla Viro virtus obstat, vis nulla resistit
 Herois gladio: nigras mors explicat alas
 Lunigeras puppes super, ac truncata cadentium
 Membra cruentati fluitant per marmora ponti.
 Hellepontiacâ Byzanti in sede Tyrannum
 Fama volans tanta turbatum mentia cladis
 Perculit: huc, illuc, trepide per compita fertur
 Corruptum pauidis vulgus praecordia curis.
 Quisque fugam meditans, incertis anxius haret
 Consiliis. Facile poterat perterritus hostis
 Ad priscae Tanais logi remeare latebras*

Ni

Ni fera Christicolis vario discordia motu
 Distractis, merita rapuisset pramia palma.
 Sic placitum Superis nostra ob contagia culpa,
 Gaudentis patrio perfundere sanguine campos.
 Nec tua, ALEXANDER, tantum decora incluta novit
 Qui colit Eoas oras, & clara trophæa
 Miratur, captâsve dolet pradasq; virósque,
 Armatamq; timet funesta in prælia dextram:
 Nouere Ausonij, Batavi sensere subacti.
 Hi magnos ausus animi, metuendaq; fortis
 Damna manus; illi meritos ex hoste triumphos,
 Et summos immortalis Virtutis honores;
 Hiq; tuam noscent ventura in sæcula famam,
 Quos & uterque Polus, quos Taurus claudit, &
 Atlas,
 Quiq; sua inuertunt nostris vestigia plantis.
 Nulla tuas poterit laudes abolere vetustas,
 Dum Scaldis tumidum rapidis irrumperet in aquor

Fluctibus, & stabit celsis Antuerpia muris:
Bellica dum Belga soboles, nomenq; manebit.
Nam quid ego hostiles summâ virtute fugatas
Commemorem turmas, debellatasq; phalanges?
Quid fluvij clausum per aquas iter obice pontis,
Quem Ratis incaſsum tentavit perdere nitri
Feta dolis, inſaſq; ferens in tempore flammâs?
Seu quid consilio, pernicip; oppida capta
Aduentu? vel aquis cinctas & mœnibus arces
Aſſiduis victas studiis, urbefq; ſubactas?
Nec tibi res fuerat tantum contra horrida Belga
Arma, nec aduerſus munitas aggere fossas:
Sapè Britannorum ſauâ undique circumuentum,
Gallorumq; acie Regio te Belgica vidit,
Ac tria deuicta referentem ex hoſte trophæa.
Non tibi tormentis ſauos imitantibus ictus
Fulminis, aut lymphis circumſtagnantibus alta
Urbis agrum, eſt aditus clauſus; non fluminis undis,
Quâ

*Quà celeres furtim lintres alimenta ferebant
Hostibus obsēsis: victor tantâ Vrbe potiris.
Qualis in Alpino nodosa cacumine quercus
Sapius incursus Borea frustrata frementis,
Et quamquam insolito miscetur turbine Calum;
Stat tamen immota, & venti vix frondis honorem
Decutiant: tennes fulmen si fortè per auras
Iuppiter in quercum contorscrit; illa repentè
Concidit, & campis infert segetiq³ ruinam:
Palantes fugiunt pecudes, pecudumq³ magistri;
Ac sibi tota timet subsultans murmure silua.
Talis, ut Herois generosa robora dextra
Sensit, Iberorum consueta euadere nisus,
Cedit, & admittit victorem Antuerpia portis.
Iam paupor excurret mortis, iam terror oberrat
Exitij. Quid agat? tantis circumdatus armis
Quid tentet? Veniam supplex sibi Belga precatur.
Et licet incensum valido cor ferueat aestu:*

*Tu tamen antiqua FARNESI gloria Gentis
Supplicibus veniam defers, & bile tumentis
Vltiores animi sedas in pectore motus.*

*Hoc Virtutis opus. Nunc ô quantum libet illa,
Nunc tui Alexandri facta inclyta Gracia iacta.
Est & ALEXANDER Romæ, æquè fortis
in armis:*

*Maior in hoc; nec enim tantum deuicerit
hostes,
Hostibus at victis sese quoque vincit, &
iram.*

I V L V S

ECLOGA.

*I**Nfelix Galatea vagas Minionis ad undas,
Sen solis fugeret radios, sen ferret opacas
Nox tenebras, raptum crudeli funere Fratrem
Elebat,*

Flebat, & aureolum vellens de fronte capillum,
 Nequidquam hos gelidis silvis & flantibus auris
 Iactabat questus, animamq; vocabat amatam.
 Cur dolor heu prohibes in fletum ducere voces?
 Sine quid inuitis lacrymarum suppressis imbrem
 Luminibus? mea cur tantum singultibus ora
 Mæsta sonant? iustis nec dum laxata querelis
 Est via? Te ne mihi Frater tam dirus ademit
 Casus, & ante diem sanâ tibi lumina morte
 Condidit? Heu te tam crudelia fata manebant,
 Ut tibi fulmineis foret ictibus occumbendum?
 Horrendo intonuit nimborum murmure Calum,
 Ac simul abruptis elisus nubibus ignis
 Excidit: heu subito correptus fulminis ictu
 Volueris exanimis, lucemq; relinquis IVLE.
 Ipsaq; tam duro casu concussa repente
 Frigore corripior pectus, gressusq; labantes
 Heu me destitunt: certâ vix sede manet mens.

Accurro

*Accurro tamen infelix, collapsaq; membra
Excipio, simul & pallentibus oscula labris
Admoueo, frustra q; tuo te nomine Frater
Compello, extremumq; anima fugientis in auras
Halitum ab ore lego, & morientia lumina condo:
Et feretro gelidos compono flebilis artus;
Te q; rigo lacrymis. Tandem produceris; & iam
Funereis de more via longo ordine lucent
Ignibus, implenturq; leues lugubribus aura
Vocibus: atratis cognati in vestibus adsunt.
Te sequor hos inter, comitataq; ad usq; sepulchrum,
Inferiis mœrens adsto. Pia turba precantium
Circumstat feretrum: iustis & ritè peractis
Non illaudatum tumulo te condit IVLE.
Ah quid, cùm febris iactatus ab igne iacebas,
Effudi Superis supplex pia vota? quid ora
Respersi lacrymis cumulans altaria donis?
Scilicet ut sani rapereris fulminis igne;*

Nec

Nec misera heu miserum extremo sub tempore
Fratrem

Affari possem, & voces audire supremas?
Ah dolor, ah lacryma! tantas an concipit iras
Nubiferum Calum? Quid si non liber ab omni
Crimine vixisses? Nulli mors inuida parcit.
Inuida mors, Fratris cano num vertice crinis
Albebat; diróve dapes aut vina veneno
Dextera miscuerat, furtim molita piorum
Funera? An in quemquam violentum strinxerat
ensem?

Anne fidem Superum sancto violarat abusus
Numine? Num Templis atros immiserat ignes?
Heu benefacta nihil, florens nil profuit aetas,
Heu nihil incorrupta fides, mensq; integra iuuit.
Ah Frater mediâ miser intercepte iuventâ,
Quo mærore, quibus curis me conficis agram?
Quos acunt tua fata mihi sub corde dolores?

Aa

Nam

*Nam postquam horrisoni cecidisti fulminis ictu,
Quamquam sex denos rutilus Sol extulit ortus,
Bisq; Soror iunctis complevit cornibus orbem;
Non tamen ulla meam possunt solatia mentem
Mulcere, aut cordi infixum sedare dolorem.
Fruisa mihi sunt Comites: dant omnia flendi
Materiem, lucemq; simul noctemq; perosa
Te cupido exquirunt, Frater, mea lumina visu.
Nullam fert requiem tacitâ sub nocte cubile:
Quin nostris tantum resonat plangoribus aether.
Et mihi vix primi claudit sub luminis ortum
Sera quies oculos; buxoq; simillima campos
Et montes peragro, tellus ubi lampade fulget
Phœbeâ, nostrisq; sonant nemora alta querelis.
Et cum deficiens mediis vox faucibus hæret,
Ilia singultus quatunt, tepidaq; per ora
Voluuntur lacryme: & gelida iam lumina mortis
Ferrens urgetet somnus, ni Delia nuper*

(Delia,

(Delia , qua sacro vitam castissima Templo
 Transigit , & veras illi transmittere fertur
 Præscia meas Vmbras , seriemq₃ aperire futuri)
 Lenibus alloquiis curas pœnamq₃ leuasset.
 Illa quidem dixit , Frater dulcissime , iussu
 Aetherei Patris , summo qui regnat Olympo,
 Te loca adisse , quibus prisca vestigia culpa
 Omnia delentur ; nosterq₃ hinc spiritus astra
 Ascendit lenior , Caliq₃ in parte locatur ;
 Teq₃ breui athereas subiturum tempore sedes :
 Sed tantos animi ut melius componere motus,
 Ac solidum possim pœnis adhibere leuamen,
 Spiritus ô Fratris tennes labare per auras ;
 Huc adsis , leuis Vmbra , tuam miserate sororem,
 Si de te verum prædixit Delia , pande ;
 Ne mea perpetuò titubet mens nescia. Sed iam
 Huc ades , ô cari dulcissima Fratris imago ;
 Huc ades , aspectuq₃ tuo solare dolentem.

Aa 2

Talia

*Talia dum iactat, Calo processerat alto
 Humida nox, lateq; solum pontumq; tenebat.
 Et licet hinc dederit finem defessa querelis;
 Non tamen abcessit luctus: quin tristia fletu
 Lumina rorabant, singultusq; ora ciebant.
 Iam vero Hesperias Phæbe properarat ad oras,
 Quadriugis inuecta rotis, pronosq; sub undas
 Oceani Calo, vaga sidera voluebantur,
 Cum tandem madidos irrepsit somnus ocellos.*

AD VRBEM ROMAM
 IN OBITU
 ALEXANDRI FARNESII
 S. R. E. CARD.

Quid flet purpurei decus Senatus
 Roma FARNESIVM tuum peremptum?
 Fletum comprime: vivit ille vitæ

Aeternum.

Aeternum meliore nactus anum.
Nam vivens aluit, Parentis instar,
Quantum floruit eruditionis:
Puberes miseros, Senes, & Aegros,
Pauperum genus omne, Virginesq;
Sacras munificâ manu levavit.
Et novas fabricavit, ac vetustas
Auxit diuitiis, & ampliores
Aedes reddidit. An carere tantis
Commodis cruciari, angerisque?
Atqui FARNESIVS per hac, quietem
Perennem peperit sibi: neque uno
Possset perpetuo frui beatus,
Ni tu presidio illius careres.
Et quò tu quereris magis dolésque,
Erga te merita illius fateris
Esse èd magis ampla: sic & hisce
Illi gaudia parta pleniora.

*Quare, ni male grata tete in illo
 Amas, sed redamas tuum Patronum;
 Fletus comprime. Nam tuo leuamen
 Dolori dolor ipse fert; tibi que,
 Quò doles magis, est minùs dolendum.*

AD GRATVLATIONEM
 ANTONII GIGANTIS
 RESPONSI O

Nomine DIONYSII RATTÆ, in nume-
 rum Romanæ Rotæ Auditorum
 nuper adscripti.

Q*Vod Patrum Pater omnium supremus,
 CLEMENS Maximus Optimusq; Princeps,
 In me munificus satis superque
 Dignitatis in hoc gradu locatum,
 Pondus tam graue me subire iussit;*

GIGAS

GIGAS tu mihi gratularis? Esse

Iucundam mihi gratulationem

Tam caro à capite haud negare possum;

Quin ago tibi gratias perennes.

Verum est ex animo mihi dolendum,

Virium bene conscio mearum:

Ni praesens Deus adsit, ipse mentem

Meam lumine laetret; inq, Iusti

Et Aequi dubiâ viâ labantem

Me regat. Meus huc laborque, & omne

Confertur studium. Inter hosce clausa

Limites mea cura non vagatur

Vltrà; dum Rota in Orbe constitutus,

Aeni quod superest, agam: mihi que

Hoc ab Orbe refertur Orbis ille

Cali; ut hisce laboribus libenter

In motu, veluti Polus, quiescam.

AD

A D

VIRGINIVM CAESARINVM

CÆSARINI DVCIS FRATREM.

Rusticari, curas ac studium intermittere,
verum valetudinis præsidium.

VIRGINI, *decus eruditiorum,*
Amor Castalidum, iubar Quiritum,
Quos vera bona gloria cupido
Pennis euehit aurcis ad astra,
Quid rerum geris? ut vales? ut oris
Antij recrearis? an tepore
Istic æeris, ut ferunt, iniquum
Bruma frigoris impetum remittit?
Floridi tibi veris adflet aura,
Qua calum sine nubibus recludat,
Vt dulces nemorum queas per umbras

Securus

*Securus pede libero vagari,
 Dum cantu querulo strepunt volucres.
 Seu malis placidum maris per aquor
 Huc illuc agili vehi phaselo,
 Quem littus prope remus hinc & inde
 Impellat facili lenig³ motu:
 Squamosum licet hinc genus tueri
 Lususnectere lusibus; vel hamo
 Piscem ducere. Quam iuvat liquentis
 Regni caruleos obire tractus
 Vago lumine, nigra dum per undas
 Alis carbaseis volat carina!
 Nec gratum minus exhibet Theatrum
 Tellus gramine lata, quam petulci
 Huc hædi, pecudumq³ grex, & illuc
 Immixti peragrant equis iuuenti:
 Inter herbida prata se virentes
 Diffundunt segetes satis in agris.*

Bb

Ad-

Addunt se super, eminentq; dorso
 Colles vitiferi: nivesq; in altis
 Procul montibus albicare cernis.
 An non hac facies soli decora,
 Prospectusq; maris patens, & aer
 Spiritus reficit, fugatq; tristem
 Languorem, capitq; fluxionem,
 Quâ fauces nimium soles peruri?
 Mitte cum Medicis graves medelas:
 Curas excute noxias, capita
 Valetudinis intimum vacuam,
 Et caros iubeas abire libros.
 Sat te Ciampolus allocatione
 Librorum vice detinet. Valentes
 (Hac si feceris, ut reor) remisam
 Te brevis. Deus annuat benignus:
 Sic vovet tua Roma, sic Amici.

NON

NON CELEBRANDA SOLVM, SED COLEND A VIRTVS.

Virtutem meritis ad astra tollis
 Laudibus, cithara modos canoros
 Aptans, quos pudor integriq; mores
 Promunt è probitatis institutis.
 Res est digna quidem emulatione,
 Approbandaq; plausibus bonorum;
 Non tamen satis ad perennis aui
 Optatam requiem tibi parandam,
 Ni simul duce gratiâ superni
 Numinis benefacta consequantur,
 Qua pandant superam fores ad aulam.
 Has petentibus, hinc & inde passim
 Obsident iter hostium phalanges;
 Nempe delicia, cupidinesque,
 Et quidquid mouet, attrahensq; sensus

*A sacrâ Pietatis arcet Aede.
 Non alunt Crocodilon arua Nili
 Magis quàm sit amor sui nocentem.
 Tu recti studio, metuq; culpa,
 Virtutum cuneum cicens opèrque,
 Pugna ceu iaculis & ense miles,
 Qui fortis fugat obuias Cohortes;
 Sic viam reserans, ab hoste palmam
 Non solo sonitu refert tubarum.*

DE OBITU
 CARD. PALEOTTI,
 AD ANTONIVM GIGANTEM
 EIVS FAMILIAREM.

*D**Vm, mi docte GIGAS, te prope mœnia
 Urbis Felsinea ruris in angulo
 A curis vacuum detinet otio*

Musarum,

*Musarum, vitreis Rhenus aquis fluens;
 Eheu Roma gemens quàm fera funera
 Cogit me miserum cernere? quàm grauis
 Nunc me pœna premit, qui dolor occupat?
 Antiqua GABRIEL gloria FELSINÆ,
 Et Patrum Columen, quos sacra Purpura
 Exornat, cecidit flebilis omnibus.
 Quanto Christiadum publica res caret,
 Et quo prasidio? Quem Senis optimi
 Mores ingenui, puraq; Sanctitas,
 Quem sincera Fides pectoris integri,
 Virtutisque tenax rebus in arduis
 Mentis consilium, & copia diuitis
 Lingua, quem celebres ingenij latent
 Ectus? hunc querula munere nania
 Non fraudare queas: quis tibi plurimum
 Dilecti meritis discere Prasulis
 Laudes cogit amor. Post cineres quoque,*

Bb 3

Non

Non fallor, Dominum tu colis. *Aggredi*

Hoc quis possit opus? quem deceat magis

Quàm te, cui GABRIEL deditus unice?

Qui vi Pierij carminis & lyra

In lucem revocas fluctibus obrutos

Lethais? Rutili nobilis incolae

Cali nunc GABRIEL premis percipit

Vera; & quod posita est meta laboribus

Latatur: fera non amplius impetet

Illum, qua miseris discruciet modis

Febris, non lateris corripiet dolor:

Non fratrum interitum sernet; & integram

Carpet latitiam, quam neque toxica,

Nec strictus gladius, nec metus horridi

Belli turbet, & hic qua mala plurima,

Casusq; incipientes omnibus imminant,

Quos vulgus fatuum non bene iudicat

Felices. Etenim vita Potentium

Est

Est regale epulum ; sed puer à scyphis
Circumfert pateram sollicitudinum :
Felix , cui cyathos parciùs ingerit.

R V R I S L A V D E S.

A *B Verbe rura nos vocant ad otium
Bona quietis , innocensq; gaudium.*

Quid hìc moramur ? Ecce ver vices refert :

Ad hasce transfuolunt plagas Hirundines ,

Strepuntq; voce garrulâ , haud gemunt Itym :

Liquatur alba nix , geluque soluitur :

Hiems recedit acris , atra nubila

Fugat Fauonius , renidet Aetheris

Serenus ambitus , fretuque detinet ,

Ratigue carulas recludit orbitas :

Opes & cuncta terra veris exerit.

Ab Vrbe rura nos vocant ad otium

Bona quietis , innocensq; gaudium.

Novo

Novo virent amicta prata gramine:
 Nonis & arua sunt decora floribus:
 Botrósque pampinósque vitis indat,
 Pluénque pura fontis unda murmurat:
 Et inter arborum tenella germina
 Aves canunt, & aura lenis adsonat,
 Eburna ceu chelys, chorusq₃ musicus.
 Ab Vrbe rura nos vocant ad otium.
 Bona quietis, innocensq₃ gaudium.
 Ut inter hac patentis haustus aëris
 Ad ima pectoris salubris influit!
 Ut est videre dulce, siue collium
 Aprica, siue montium crepidines,
 Humum vel herbidam, satâque, cum seges,
 Velut maris tumentis unda fluctuat!
 Amœna quàm iuuat per arua progredi,
 Vel effedi rotis, equoque denehi
 Agri per aquor! ut vigor resumitur,
 Laborq₃

Laborq̃ firmat agra membra viribus!
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bona quietis, innocensq̃ gaudium.
Suis ibi pudica Musa lusibus
Libens potest vacare, non licentia;
Vt arduis in Vrbe mens sit aptior.
Gravis facessit inde cura, concidit
Molesta turba litium. Negotiis
Datum satis: quid hic moramur? Anxij
Recessus est medela cordis optima.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bona quietis, innocensq̃ gaudium.

Cc

AD

A D
BERNARDINVM
CAPPONIVM.

EN *Pater Autumnus , redimitus pulchra ra-
cemis*

*Tempora , pandit humi luxuriantis opes:
Imbre madent virides agri, fit mitior aestus,
Dum cursu claudit Sol brevior diem:
Ortaq; nocturni roris de flatibus aura
Innocuum blando frigore suadet iter.
Tu ne igitur celebres, CAPPONI, relinquere colles
Vrbis , & es patrium certus adire larem?
O, nisi me patruis retinerent debita iussis
Obsequia in Tiberis, quod secat unda, solos
Non cari desiderio detentus Amici
Cogerer ingratos ducere in Vrbe dies:*

Non

*Non equidem pluuiis torrens hiemalibus auctus,
Non oculis raperet te via longa meis:
Sen Tellus concreta gelu niuibusq; rigeret,
Sen flaret Boreas, imbricitorque Notus;
Sen squaleret humus camporum arentibus herbis,
Cultaq; flammis uermis funderet arua Canis:
Non à te pelagi possent me auertere fluctus,
Nec maris incuterent mi fera monstra metum;
Efferà non Scylla rabies, non saua Charybdis
Ira, labor Nauta, perniciesq; Ratis:
Horrida me numquam terrere Ceraunia possent,
Vt tibi non essem fidus ubique comes.
Ora tamen distans, non me mora longa, nec atas
Arguet ulla tui nominis immemorem.
Quem validè stringit præstanti pollice
Virtus,
Nescius est solui nexus Amicitiae.
Sic placitum Superis: posthac me Roma tenebit:*

*Tu sine me repetes, quos rigat Arnus, agros;
 Inclyta quâ celebrem laudum Florentia famam
 Explicat eximiis Patria clara Viris.*

*Te germana Soror, Genitrixque, Patérque mo-
 rantur,*

Spem reliquam sobolis, praesidiumq; domus.

*Te tua rura vocant, Minio quâ limpidus amnis
 Profluit, & fractâ spumens albet aquâ.*

*Huc procul à curis, animum quibus implicat Aula,
 Te vocat afflicti cordis amica quies.*

Ut rerum mutat faciem tibi Frater adeptus?

Quas tibi fert vita propositiq; vices?

*Heu, quo te procul hinc sensu discedere cernam,
 Cuius in adversis est mihi nota fides?*

*Heu, cum quo posthac animi mihi gaudia, cum quo
 Partiri curas tempus utrumque dabit?*

I tamen, aspectuq; tuo solare Parentes,

Quos subitus Nati perculit interitus:

Interitus,

*Interitus, quem scissa manu Florentia crines
Flebilibus fertur collacrymasse modis.
Quid renouem luctum funebri carmine? mecum
Sat fleuit querulo tristis auena sono.
Non tuus occubuit Frater: nam claudere cuncto
Lumina, in aeternum sunt reserata diem.
Manantes lacrymas cohibe, mentisque tumultum:
Possumus audentes his grauiora pati.
A vicibus duris ætas incepta, beatæ
Abdita sæpè sinu semina sortis habet.
Quid Regem memorem Cyrum, fortem-ve Quirinum
Thybridis expositum prætereuntis aquis?
Aspera quis nescit Mosis cunabula? Testis
Tu Joseph, Fratrum vendita prada dolis.
Non crucient mala nos propero concepta dolore:
Nec spes vana auidi somnia cordis alat.
Sors sua quemque manet. quoties mens
nescia vitat*

Cc 3

Quæ

Quæ tolerata iuuant , & sequitur quod
obest?

Nos decet è Superùm nutu pendere. Pericla
Intrepidè intrepido sub duce miles obit.

*Proderit hac olim forsàn perpeffa referre,
Tempora cùm nobis candidiora fluent.*

Intereà geminat vires exercita Virtus,
In propriâ retinet si statione gradum.

I N

FONTEM MIRI ARTIFICII EPIGRAMMA.

L *Argior angustâ primùm defertur in auras,
Inde magis latâ subsilit unda viâ:
Exprimit hinc patulum tenui cratera liquore;
Quid gelidam sitiens non bibis hospes aquam?
Nam cui lymphæ sitim mirâ non prouocet arte?
Ipse calix lymphæ est, ipsaq; lymphæ calix.*

DE

D E
F O N T E P O N T I F I C I O
N A V I S E F F I G I E M H A B E N T E.

B*Ellica Pontificum non fundit machina flammas:*

Sed dulcem, belli quâ perit ignis, aquam.

D E
V L Y S S I S A L D O B R A N D I
L I B R I S.

M*Ultiplices rerum formas, quas Pontus, & Aether*

*Exhibet, & quidquid promit & abdit Humus,
Mens haurit, spectant oculi, dum cuncta sagaci*

ALDOBRANDE, tuus digerit arte Liber.

Miratur proprios solers Industria fetus,

Quamq̃ tulit, moli se negat esse parem.

Obstupet

*Obstupet ipsa simul rerum fecunda Creatrix,
Et cupit esse suum, quod videt Artis opus.*

IN PONTICI AVARITIAM.

V*T parcas opibus, tibi quid non parcis? an um-
quam*

Augendi census terminus ultus erit?

Desine diuitias fuluo cumulare metallo:

*Tam tibi deest, quod habes, quàm quod
habere nequis.*

Quid tamen obduras toties, quid Pontice inctas?

*Non nisi, qui frugi est, possidet vllus
opes.*

Tu mihi diues eris, qui, ne quo tempore partis

Diuitiis egeas, Pontice semper eges?

AD

AD AVRELIVM VRSVM.

A Llicis AVRELI mentes; seu rustica pangis,
 Seu fera bella refers, sine iocosa canis:
 Utq; tenet variis pomis & floribus hortus
 Lumina; Lectorem sic tua Musa tenet.
 At varia hortorum spectanti copia prabet,
 Qua legat; aut isthac, aut magis illa probet.
 Tu tamen, VRSE, trahis Lectorem quolibet: & dum
 Quod legat, aduertit; nil, nisi lecta legit.

IN MALEDICVM
 QVI IN VRBIS ROMÆ NOMEN
 IMPIE LV SIT.

C Vm Romam nequeas (quod aues) euertere,
 nomen

Inuertis, mōres carpis, & obloqueris?
 Te Germana tamen pubes, te Græci, & Angli
 Dd Ar-

*Arguit , exceptos quos pia ROMA fonet.
 Hostibus hac etiam parcens imitatur IESVM.
 Inuertis nomen : quid tibi dicis ? amor. { amor ab Vr-
 be Româ.*

DE EODEM NOMINE.

ROMA, sibi quondam qua robore subdidit Or-
 bem,

*Argino robur nomine significat.
 Obsita tunc tenebris taurino polluit Aras
 Sanguine , cùm faceret sacra nefanda Ioui;
 Vertit ab his mentem cultus exosa Deorum,
 Et veri floret Religione Dei.
 Si nomen uertas , AMOR est : ut congruit ! Illi
 Nam pius in populos cuncta subegit AMOR.*

DE SOLE ET APE.

LVce fugat tenebras , cerâ dum uestit ab igne
 Accensas faculas amula Solis Apis.

DE

DE PRONVBO
DEIPARÆ VIRGINIS
ANNULO

Qui Perusiæ religiosissimè asseruatur.

I Mbriferis Arcus fulgens in nubibus Orbem
Efferat diluvij damna timere vetat.
Sic Deus Omnipotens voluit: decus Annule maius
Est tibi, quem supplex Vrbs Perusina colit.
Es gemino constans arcu felicior index:
Nam peragit Virgo nupta Salutis opus,
Virginco Terra coniungens fœdere Calum.
Hac duce non pelagi, non Stygis unda nocet.

DE SANCTO PETRO.

S Aenitiam vultu spirans in stipite tortor
Dum Petri plantas figeret, atque manus;
Hoc positu Crucis est clavis affixus IESVS,
Dd 2 Hac

*Hac inuersa, precor, sit mihi, PETRVS ait.
 Protinus ecce Crucem inuertunt, sublatus in altum
 Pes tendit, pendens frons propè tangit humum.
 Sic voluit perimi sacri moderator Ouilis,
 Huius ut in terris indicet esse Caput.
 Sic aliis per iter caelestis Clauiger Aula
 Protensis pedibus prauius astra petit.*

DE SANCTO PAVLO.

E Calo tibi PAVLE lux refulsit
 Aureo radians decore: sic fis
 Agnus è rabido lupo. superna
 Hinc te miror ut Angelum Cohortis.
 Me tuum eloquium trahit stupentem,
 Ac magis sacra flamma Charitatis.
 Raptum ad sidera te silens honoro,
 Et cum lacte tuum colo crnarem.
 Vana spes, temerarius sit ausus,

Quarens

*Quarens te celebrare: sat voluptas,
 Cum cor exilit ob tuos triumphos.
 Rauca vox labiis profusa: plectro
 Qui meo cithara sonus cictur,
 Non laudis, sed amoris est tributum.*

DE NECE REGINÆ SCOTIÆ.

TE quamquam immeritam ferit, ô Regina,
 securis,

*Regaliq; tuum funus honore caret;
 Sorte tuâ gaude, mœrens neque Scotia ploret:*

En tibi pompa, tuas qua decet exequias.

Nam tibi non paries atro velatur amictu,

Sed terras circum nox tenebrosa tegit:

Non tibi contextis lucent funalia lignis,

Sed Cali stella: Nania tristis abest,

Sed canit ad pheretrum Superum chorus aliger; & me,

Calesti incipiens voce, silere iubet.

Dd 3

DE

D E

S. CAROLO BORROMÆO

E T

duobus aliis Cardinalibus à Montepolitiano

NOBILIO ET BELLARMINO.

H*Aec vita innocua specimen fert omnibus atas,
 Quos Vaticani muricis ornat honos.
 Sanguine Pontifici iunctus, florensq; iuventū
 Corde pius, castus moribus inter opes,
 CAROLE, qui fulgens oſtro decus adiicis aſtris,
 Tu prae exemplo, dans documenta viris.
 Nobile par aequè praestat Virtutis in ade;
 Hos nobis soboles POLITIANA dedit:
 Sanguine conspicuos simili, & pietate coruscos,
 Excitat hic iuvenes, provocat ille senes.*

IN

IN PIOS AFFECTVS
ANGELI GRILLI
ABBATIS.

D*Emulcent animos, sacro qua carmina plectro
Concinis, angelicos visa referre modos:
ANGELE seu CHRISTI curas, vel fatus acer-
bum,*

*Seu lacrymas memoras, quas pia corda cient;
Mirus ubique potes duras inflectere mentes:*

*Qui fluit hinc, agris fit medicina, dolor;
Mox oritur diuinus Amor, curaſq; profanas
Pellit, & humanum nectare pectus alit.*

*Hinc tibi caeleſti praeſinget tempora lauro,
Qui manet Aligerum te ſuper aſtra chorus.*

AD

AD SERENISS. DVCEM
ALEXANDRVM FARNESIVM
DE VICTORIA BELGICA.

S*Vb Duce ROMA tuo cecidit bis Belga : re-
sumpsit*

Perfida bis fracto foedere tela manu.

Nunc iterum arreptis infelix occidit armis,

Cogitur & duras rursus adire vires:

Et tua tecta licet iaceant illa aurea, sentit

Stare tamen veteres in sua damna viros.

Victor ALEXANDER Belga das iura subacta,

Desinat ut posthac rumpere Belga fidem.

*Pars laudis celebranda tua : Cum viceris ho-
stem,*

Leni inecta manu fræna docere pati.

DE

D E

PICTURIS GVIDONIS RHENI
IN SACELLO EXQVILINO
S. D. N. PAULI V.

VT trahit, ut retinet, defixaq; lumina fallit
Quod RHENVVS celso fornice pinxit opus!
Pictorem celebras, haeres immotus, & anceps
Ambigis, an sculptor, an sit uterque simul.
Sculpta putas, qua picta vides. sic undique pulchrè
Prominet eximiâ perlitus arte color.

DRACO AEREVS
IN FRONTE LAVRETI, IN VIRIDARIO
CARD. BVRGHESII.

Non sedeo custos, adsto venientibus hospes:
Non magis hac domino, quam tibi Villa patet.

E c Hic

*Hic requiem captare licet, passimq; vagari,
Aëris hic haustus liberiore frui.*

*Nec species animum turbet metuenda Draconis:
Non ego, qua flammis Hydra perempta cadat;
Non ego sum Python, feriant quem spicula: lauros
Ecce mihi credit Cynthus ipse suas.*

AD VLYSSEM ALDOBRANDVM
De eius admirabili rerum naturalium
Hermathenâ.

Q*ua Maris & Terra peragravit, & Aëris
oras,*

*Non fluxis opibus mens tibi dives erat.
Sed cui sat vitam paruo traducere, maius,
ALDOBRANDE, decus fert tibi parua domus:
Parua quidem, magno pandit tamen amula Mun-
do,*

In vasto quidquid continet ille sinu.

AD

AD AVGVSTINVM NERVVM
 PORCILIANI DOMINVM
 IN FLORE ÆTATIS EXINCTVM.

Effera mors Flora passim bacchata per Urbem,
 Funereis nec adhuc exaturata rogis;
 Dum quemquam potuisse breuem protendere lucem,
 Sine obitum alterius non doluisse dolet:
 Delicia Patria, decus AVGVSTINE tuorum,
 Flos iuuenum, quo non alter amabilior;
 Ne quisquam maerore vacet, luctusque sit expers,
 Te, teneros annos non miserata, rapit.

DE ATTILIO REGVLO.

Ambigis an patria maior sit cura salutis,
 ATTILIO, an pactam non violasse fidem?
 Qua dictabat amor mirata est Roma loquentem;
 Africa sed reducem non minus obstupuit.

Ee 2

Ma-

Maeste vir invictâ mentis vi : barbarus hostis

Muricibus tortum te laniare potest,

Et sauo perimens leto tibi munera lucis

Demere, dum iugi vulnere membra ferit;

*Mors tamen atra nequit praeclarum extinguere
nomen,*

Quin tua laex oriens hinc rediuvina micat.

*Quod fragile est, perit : Virtutis fulgida
proles*

Gloria perpetuò, non peritura, viget.

DE STATVA NIOBES. IN HORTIS MEDICEIS.

B*Is septem Niobe natis, orbatâq, caro
Coniuge sum, ducto facta rigore lapis.*

Ecce tamen spiro : nec enim de marmore fixit

Me faber, at vita reddidit arte novâ.

*Lumina non fundūt lacrymas : non marmoris hīc est
Candor;*

*Candor; hebent tristi pallida membra metu.
 Omnis inest sensus, nec lingua deficit usus:
 Sed taceo; timeo nam magè cauta loqui.*

AD IOANNEM PELICANVM.
 SENATOREM VRBIS
 in PETRI VICTORII librum de
 culturâ Olearum.

H*Vnc PELICANE PETRI summâ scriptum
 arte libellum,
 Exiguum nostri pignus amoris habe.
 Hinc poteris olea varios pernoscere cultus,
 Largiùs ut baccas germina lata ferant.
 En age olinarum fecundas insere plantas,
 Et tua Palladio prala liquore fluant:
 Palladis ut per te diffundant rura secundum,
 Per quem iam primum floret in Vrbe decus.*

EX GRÆCO
ANACREONTIS
EPIGRAMMA.

B*Os cornu, pedibus Sonipes, rictuq³ Leones,
Insidiis Vulpes, unguibus Vrsa nocet:
Est Lepori cursus velox, Avibusq³ volatus;
Prouida mens Homini, consiliuq³ datum:
Quid pro consilio, pennis, cursuq³ue, Puella,
Pro rictu, insidiis, cornibus, ungue, pede?
Pro cunctis tantum est teneris data forma Puellis:
Quin valet hac ferro, quin nocet igne magis.*

DE STATVA DIANÆ
DORMIENTIS AD FONTEM.

P*Er siluas iaculis nuper cursuq³ Diana
Gaudebat celeres exagitare feras.*

Nunc

Nunc defessa iacet permulcens membra sopore

Hic, ubi prosiliens leniter unda fluit.

Marmoream ne crede: leuem leni aëra motu

Ducit, & in viuo spiritus ore sonat.

Non audis? simili sopita murmure murmur

Confundens, aures garrula fallit aqua.

A D:

C L E M E N T E M V I I I.

DE TABVLARIO PONTIFICIO

I N A R C E A D R I A N A.

HOc nos Scripta loco dubios contemnere casus
Possimus, ô CLEMENS, munere septa tuo.

Pro quo, sancte Pater, nostris tua gloria chartis

Viuet, dum nobis vita superstes erit.

Quid loquimur, si firmus obex nos protegit Arcis,

Et tua se propriâ fama tuetur ope?

AD

AD M. ANTONIVM ROSSIVM
EXIMIVM SCRIPTOREM.

V*T* *curiè formata suos tua littera tractus*
Edocet, atque tuum dadala pandit opus!
Nulla tibi similem, nec talem proferet atas;
Sic tuus in chartis eminet arte labor.
Vnus Alexandrum meritò depinxit Apelles;
Vnus Alexandrum scribere dignus eras.
Scribe age quæ gessit Petrus sine sanguine victor;
Vt tuus in tanto nomine vivat honos.

MONOMACHIA
TERRENI AC CÆLESTIS
AMORIS.

Q*uam duris animum curis dolor intimus angit,*
Nec sinit optatâ me requiete frui!

Hen

*Heu simul ac Cali meditantem fulgor in altum
Tollit, amans Terram corpus ad ima trahit.
Disidium hinc oriens geminos committit Amores;
Inq₃ meo assiduè pugnat uterque sinu:
Concertant validis armis, ictusq₃ vicissim
Declinant, artis vincitur arte labor.
Roborat hunc torpor, luxusq₃, procaxq₃ voluptas;
Dum stimulant sensus mille cupidinibus.
Nititur at contrà fractis hostilibus ausis,
Qui Superos inter nos vocat, almus Amor.
Spes simul & Pietas geminatis viribus adstant,
Vt Victor sistat cordis in arce gradum.
Inspicit ancipitis Ratio discrimina pugna,
Et iugi clamans voce ministrat opem:
Cede boni fallacis Amor: vos ludicra pessum
Ite: Domus Dominos non capit vna duos.*

Ff

IN

I N
MIRAM HVIVS SÆCVLI
HIEMALI TEMPORE
FLORVM VARIETATEM.

V Eris opes varios flores mirata superbit
 Purpureas inter cana Pruina rosas.
 Ver queritur, mœrensq̃, Meos cur, inquit, honores,
 Floriferumq̃ rapis tu mihi Bruma decus?
 Tu quoque, Bruma refert, glaciem furaris, in astra
 Vt sint vina magis grata, niueq̃ rapis.
 Parcite iurgari, clamat Solertia: per me
 Nix astate riget, florida vernat hiems.

ΕΙΣ

TON EN AGIOIS LEONTA

TON TRITON

TON ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ

ΑΡΧΙΕΡΕΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

ΙΝ

SANCTVM LEONEM III.

SANCTISSIMVM ET MAXIMVM

PONTIFICEM

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

ΕΥπερθεῖ ἰσημένη γῆν φήμη καὶ περὶ πόντον,
Benè alata volans terram fama & circum mare,

Ὡς αἶψα σέθεν τὰς δρετὰς σε τίει;
Quam canens tuas virtutes te honorat?

Ff 2

Πῶς

Πῶς οἷός τις ἔη πμᾶς κοσμεῖν σε πρεπέσαις,
 Quomodo idoneus quis fuerit honoribus ornare te decentibus,

Οὐχ, ὃν ἔχει τὸ, Λέων, σὸν σῶμα, κόσμον ἔχων;
 Non, quem habet, LEO, tuum os, ornatum habens?

Ὄμματά σοι, γλῶσσαν τ' ἐχθρὸς φθίει· ἐξαπόθει δὲ
 Oculos tibi, linguamque inimicus corrumpit: de Cælo autem

τῇ φθόγῳ, κείνοις φέγῳ ἐπῆλθε πάλιν.
 Huic vox, illis lux superuenit denuò.

Κλεῖς τέλος θνητοῖς φῶς ὀμμασι, φθαρτὸν δόαιρῶν
 Claufit demum mortalibus lumen oculis, corruptibilem perimens

Τὸν βίον, ἀχλυόεις τῇ δρεπάνῃ θάνατο·
 Vitam, caliginosa falce mors:

Ἀλλὰ κλέῳ καλὸν λαμπρῇ τοι χειρὶ, τὸ θείον
 Sed gloria pulchra fulgenti tibi manu, diuini

Εἰς φάτο ἀμβρόσιον δέργματό οἶγε πόρον.
 Ad lucem immortalem aspectus aperit viam.

IDEM EX GRÆCO.

Qua mare, qua terras pernici transuolat alâ,
 Quam mirè celebrans te pia fama canit?

Quis, LEO, promerita decoret te laudis honore,
 Cui, tibi concessum, non sit in ore decus?

Reddidit

*Reddidit excisam Superum tibi gratia linguam,
Et discerpta simul lumina restituit.
Denique mortalis praecludit luminis usum
Falce secans vitam mors tenebrosa breuem.
Sed tibi diuinum dextrâ radiante perennis
Lucis ad aspectum Gloria pandit iter.*

E I Σ Τ Η Ν
Τ Ο Υ Α Γ Ι Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ι Α Ν Ο Υ
Ε Ι Κ Ο Ν Α.
I N
S A N C T I S E B A S T I A N I
I M A G I N E M.

 Εσμυθέντα βέλη πτόμαχον Χειρὲ διαπείρει,
Deuinctum sagittae propugnatorem Christi transfigunt.

Οὐ μὴ ζῶντα γραφῶς, μήτε θανόντα χράσκει.
Quem neque viuentem pictor, neque mortuum pinxit.
Ζῆν μὲν ἔτ' αἰθέροισιν, νεκρὸν δ' φοβέμεθα πίπτειν,
Viueret quidem adhuc videmus, mortuum verò timemus cadere:

Ff 3

Kal

Καὶ μέγα δαῖ' ἡμῖν τραύματ' ἐνῶρσε πάθος.

Et magnam grauia nobis vulnera excitarunt commiserationem.

Ἐμπαγε τραυματίης ἐπιλδύσεται ἀσέρας ὄσσε,

Attamen fauciati suspiciunt stellas oculi,

Καὶ σῶμα μὲν χαῖνον λισομένους δοκέει.

Et os quidem hians precantis videtur.

Οὐκ ἔξεστι τέχῃ φωνῇ δ' ἀπὸ χρώματι δᾶξαι,

Non licet arti vocem colore exprimere,

Νῆς δ' ὃ γραφέντα βλέπει χεῖλεα εἶπε λέγειν.

Mens autem picta videt labia hoc dicere.

Ἄμμα λύειν, ψυχὴ γὰρ ἐμὴ μεμαῖα φέρεσθαι,

Nexum solue, anima enim mea fuit desiderans ferri,

Ὡς ἔλαφός διψῶν πίδακα, πρὸς σε Θεός.

Vt ceruus sitiens fontem, ad te Deus.

IDEM EX GRÆCO.

D*E*ripit *CHRISTI* miles, quem spicula figunt,

Os neque viventis, nec morientis habet.

Ne cadat expirans metuis, quem vivere cernis,

Tē, pio sensu vulnera sana cient:

Sed placide, quamquam sic saucius, inspicit astra,

Dum labrum suppliciter more precantis hiant:

Non

*Non datur artifici vocem depingere : pinxit
 Hunc tamen , ut credas talia verba loqui.
 Vincula solve : tuum IESV sitit anxia visum
 Mens mea , ceu fontis Ceruus anhelus aquam.*

E I Σ Τ Ο

ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΛΩΠΙΣΜΑ

ΤΟ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΝ.

I N

ORNATVM MVLIERVM

DAMNATVM.

A Ὑχέτα μὲν τί λίθους κοσμεῖς , Φυκῶσα παρειάς,
 Collum quid gemmis ornas , fucans genas,

Εὐώδη τε κόμαις τὴν δρόβον ἀμφιχέεις;
 Beneque odoratam comis rorem circumfundis?

Ταῖς εἰρεταῖς ψυχὴν , καὶ ὤπ' ἐκφάδρος μάλτω,
 Virtutibus animum, non faciem exorna minio,

Ὡς ζητῶσα κόρη γνήσιον ἀνδρὸς ἔργον.

O quærens virgo legitimum viri amorem.

III

Ως

Ὡς δὲ συγγενικῶς πυρρίζει χρώματι μῆλα!

Vt pulchrè natiuo rutilant colore mala!

Ἦκεν χρωσῆρ' ἡ χεῖρα ποθεῖ τὸ ρόδον;

Quid pictoris manum desiderat rosa?

Κόσμον ἄφες μαλακόν, Φῦκός τ' ὑπόβαλλε προσώπῳ.

Ornatum dimitte mollem, fucumque proiice faciei;

Μεῖζον ἔχει φίλτρον κάλλ' ἄτεχινότερον.

Maius habet philtum pulchritudo inartificiofior.

IDEM EX GRÆCO.

Quid pulchram medicas faciem, collumq^{ue} lapillis
Cingis, & effuso spargis odore comam?

Non minio malas, animum virtutibus orna,

Qua cupis o virgo nupta placere viro.

Aspice, natiuo rutilant ut poma rubore!

An rosa pingentis pollicis optat opus?

Mitte superuacuos cultus, fucumq^{ue} genarum:

Acrior est illex, qui caret arte, decor.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΔΟΒΡΑΝΔΟΥ

ΒΙΒΛΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΤΤΟΤΕΡΜΑΘΗΝΗΣ

τῆς τῶν θαυμασῶν πραγμάτων βελθέους
τῆς φύσεως.

D E

VLYSSIS ALDOBRANDI

LIBRIS

EIVSQUE HERMATHENA

Rebus mirabilibus natura refertâ.

Ὅτ' Ἄλδοβρανδὸν ποιεῖ, ξέτε, γνῶμεμον εἰκῶν
Non Aldobrandum facit, hospes, cognitum imago

Σοὶ μόνον, ἀλλὰ βίβλον καὶ δόμον ἐστὶν ὁρᾶν.

Tibi solùm, sed librum & domum est videre.

Ποικίλα εἰ ποθέεις ἰδμεν βλαστήματα γαῖης,

Varia si cupis nosse germina terræ,

Χερσαίων, πτερυγίων, ἰσχυομένων τε γένος·

Terrestrium, volatiliū, natantiumque genus:

Gg

Βίβλον

Βίβλον ἀνοιγε , βλέποισ κόσμυ κεμήλια . λάμπει
 Librum aperi , videre poteris mundi cimelia . fulget

Ἀνδρὸς ἐκεῖ σοφίη , μέτρεται ὧδε βίβλος .

Viri ibi sapientia , modesta hinc vita .

Ζηλωτὸς βίβλος ἐν πενιχρῷ γὰρ πλέσιος οἶκῳ
 Felix vita : in paupere enim diues domo

Παγγεντείρας ὡς τῆς φύσεως ταμίας .

Omnigenæ erat naturæ dispensator .

IDEM EX GRÆCO.

NON ALDOBRANDVM nosces ab imagine
 solum;

Attentè librum perlege , cerne domum .

Si diuersa cupis dignoscere germina Terra ,

Terrigenâ , Volucrum , Squamigerâ , genus .

Hoc opus euoluas : Mundi patet ampla supellex ,

Ingeniû , sagax , mensq̃ modesta viri .

Vir felix : tecto clausit sub paupere , diues

Natura custos quas reserauit opes .

ΔΙΣΤΙ-

Δ Ι Σ Τ Ι Χ Ο Ν Α Υ Σ Ο Ν Ι Ο Υ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ.

DISTICHON AVSONII

GRÆCE TRANSLATVM.

I*Nfelix Dido, nulli benè nupta marito:
Hoc pereunte fugis, hoc fugiente peris.*

Οὐδὲν ὃ ἀνδρῶν ἐγαμήσας, δύσμορε Διδώ.
Nulli benè virorum nupta es, infelix Dido:

Τῷ φύγες ἐν θανάτῳ, τῷ δὲ φυγῇ ἔθανες.
Illius fugisti in morte, huius in fugâ mortua es.

Ε Ι Σ Τ Ο Ρ Ο Δ Ο Ν .

I N R O S A M .

Εἴμφυτον ἐκπυρρὸν πλεῖστον, ἔνδυμον ὀσμυνὲν,
Ingenitas effundentem opes, & suauem odorem,

Ὄμμασι πορφυρεῷ χρώματι χάριμα φέρων,
Oculis purpureo colore gaudium ferentem,

Ἀγλαίαν πεδίε, πάντων κλέειν ἔξοχον αἰθῶν,
Pulchritudinem agri, omnium gloriam excellentem florum,

G g 2

Αἰν-

Ἀνθρῶς τ' ἔαρ' ὁ κόσμον, ἔργῳ τε κορυῶν,

Floridi veris ornamentum, amoremq; puellarum,

Οὔτατων τὸ Ρόδον φρερᾷ περίφραξεν ἀκλυτῶν,

Acutissimarum Rosam custodiâ circum-sepsit spinarum,

Φίλτατον ὡς ἔργον, ζηλοτυπῶσα φύσις.

Amatissimum tamquam opus, zelotypa natura.

Καὶ τάχα τῷ φύλακας παρέφυσεν, θῆκέ δ' αἰκλῆρον,

Ac forsan huic custodes adgeneravit, opposuitq; purpuram,

Ἄνθρῳ βελομένη τὸν Βασιλῆα νέμειν.

Floribus volens Reginam tribuere.

Ὀλβίζεις ὅπλοις Ἀρχὸν φρερέμβρον; Αἰθεῖ

Beatum prædicas armis Principem vallatum? Floret

Ὡς Ρόδον· ἀμφοτέρων κῶδ' ἔφημέριον.

Vt Rosa: amborum gloria vnus diei.

IDEM EX GRÆCO.

Ingenitas quæ pandit opes, & odore superbit,

Atque oculos ostro muricis exhilarat;

Camporum iubar eximium, Iuuenumq; voluptas,

Insignis florum gloria, veris honor;

Spinarum natura Rosam munimine cinxit,

Vt

*Vt rem , cuius amor sollicitum cor habet.
 Forsan & hanc positis custodibus induit ostro,
 Vtpote Reginam floribus esse velit.
 Vt felix colitur septus Rex milite? Floret
 Ceu Rosa : utrique rapit, quæ dedit ho-
 ra , decus.*

EΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΤΤΑΝ.
 IN LINGVAM GRÆCAM.

Οὐδὲν δερκόμηνος γλώττης Ἑλλωίδος ἔφαρ,
 Quisquis aspiciens linguæ Græcæ vbertatem,
 Καὶ πλῆτον, καλῶς εἶπεν αὖν Ὠκεανόν.
 Et opes , benè dixerit Oceanum.

Μάργαρα πολλὰ βαθὺς συγκρύπτει κύμασι πόντος.
 Margaritas multas profundum occulit vndis mare:
 Οὐ κῆν' ὅκινος ὅμως, ἀλλὰ παρείλες πόντος.
 Non illas segnities tamen, sed extraxit labor.

Τίμιον ἔδεν δούδ' ἔτρε, καὶ νήδυμον, ὄντος
 Pretiosum nihil sine hoc , & suaue, existente
 Καίπερ ἄγδο πικρὸν, μηδὲν ἔχουσι βροτοί.
 Quamuis valdè amaro , nihil habent mortales.

G g 3

IDEM

IDEM EX GRÆCO.

C*ognita cui Græca dives sit copia lingua,
 Hanc meritò vastum dixerit Oceanum.
 Concharum nitidos fetus maris occulit unda,
 Quas non segnities, extrahit arte labor:
 Hoc sine mortales, quamquam sit amarus, ha-
 bere
 Dulce nihil possunt, excimiumq; nihil.*

A D

CLEMENTEM VIII.

PONT. MAX.

LEVAMEN PODAGRÆ.

S*irius sauit canis, astuansque
 Contrahit puros fluminis liquores,
 Et decus prati moritur, siletq;
 Spiritus aura.*

Stridulo

*Stridulo tantùm sonitu cicada
 Obstrepens aures ferit: ô leuamen,
 O quies agra lyra blanda mentis
 Incipe carmen,*

*Quod grauem pellat strepitum, leueth²
 Principem curis. Age blandientes
 Dic modos, mentis quibus excitetur
 Vera voluptas.*

*Pelle mœrorem: recrea iacentes
 Spiritus, qui deficiunt ob æstum:
 Languet, heu, CLEMENS, geminoq³ tactus
 Vritur æstu.*

*Gliscit in nervis dolor, & per artus
 Igneus serpit vapor: affer agro
 Dulce lenimen: rege tu canenti
 Pieri vocem:*

*Tempera chordas, ferat ut salutem
 Cantus optatam; rapidas quòd olim*

Sit

Sit melos docta Cithara moratum

Fluminis undas;

Saxa commòrit , rigidas & ornos:

Flexerit diros animos Auernei,

Et fores Orci reſerarit ; eſto

Fabula vatium.

Cùm venenatus ciet ic̃ta morſus

Membra , non mendax memoret Tarentum,

Vt queat dulcis ſonitus malignum

Pellere virus.

A D

PETRV M CARDINALEM

ALDO BRANDINVM

FERRARIA RECEPTA.

I*Nſanienti cùm quatit impetũ*
Pagos & Vrbes concitus efferã

Mars

*Mars saevus irâ, qua tumultu,
 Quae-ue truci vacat ora cade?
 Confossa passim membra, cadauera
 Aggesta, pradas, damna, sine incolis
 Domos ruentes, & cruoris
 Flumine humum videas natantem.
 Desolat agros horrida vastitas:
 Ac tecta captarum ignibus urbium
 Incensa fumant, & triumphis
 Panè suis gemit ipse victor.
 Testis tot cheu Gallia cladibus
 Funesta, testis Belgica lugubri
 Vexata gens bello, tot annos
 Se lanians sibi dissidentem.
 Ferrarienses, inclita Ciuitas,
 Te clade nullâ, te sine pralio
 Videre Victorem, tuoque
 PETRE frui cupiere vultu.*

Hh

Vt,

*Vt, cui salutem, pacis & otium
Debere norant, gaudia pectore
Concepta praeferrent; Inuentus.
Nobilium, populiq; turba
Effusa portis undique confluit:
Te spectat unum, dum tua dextera
Protensa format fausta sacra
Signa Crucis, Tyrioq; fulges
Insignis ostro: compita plausibus
Sonant; ab altis mœnibus aera
Tormenta, iam conuersa in usum
Latitia, geminant fragorem.
Vt fama primum, rem tibi prosperè
Cessisse, lata est; gaudia nescius
Celare, sub lapsu silenti
Seruitij quasi vincla, pontem
Excussit, alto gurgite liberas
In aquor undas Eridanus ferens.*

O fausta

*O fausta lux Roma, quotannis
 Insolito recolenda plausu!
 Dum lecta Mauors instruit agmina
 Vtrimque; nullis fallitur artibus
 Tentata mens Patris supremi,
 Propositiq; tenax, & omnis
 Terroris expers audet, & acriter
 Constans Auerni deuouet ignibus
 Ritè execrandum mentis hostem
 Heu nimium male pertinacis.
 Tu iussus Euris ocyor arripis
 Iter, phalanges cogis, & expedis
 Tormenta, qua demoliendis
 Arcibus exitium minantur.
 Mox alta Virtus se tua militi
 Ostendit, & diffunditur hostibus;
 Tu mitis affatu, sagaci
 Consilio, placidoq; vultu*

Hh 2

Ecr-

Ferrarienses concilias tibi.

Hinc haeret anceps Caesar, & inscius

Cui fidat, armis Vaticanum

Depositis colit, & veretur.

Nil laudis huius machina praeipit

Flammis trisulci fulminis amula,

Nil arma, nil aggesta tellus,

Nil equitum peditumq₃ turma,

Ducumq₃ Virtus: hac tibi gloria

Debetur uni, quam neque deterat

Obliviosi cursus anni, aut

Ponè sequens nebulis obumbret

Nascentis atrox hostis adorea

Liior: futuri non ope temporis,

Vt cumque nubes dissiparis.

Ausoniae volitans per Vrbes

Te fama, laudes te canit in tuas

Effusa praesens, atque perennibus

Faustis

*Fastis sacrat. Quem atas honorem
 Poſtera pro meritis rependet?
 Lux ô Latini Nominis, hoſtium
 O terror, ô ſpes unica Thybridis,
 Inuiſte Princeps, ô coruſcum
 Purpurei columen Senatus.*

AD FRANCISCVM
 CAROLI FRATRIS
 FILIVM
 EXHORTATIO AD VIRTVTEM.

I*Ngreſſe pubis limina lubricis
 Calcanda plantis, ſe tibi ſemita
 Declivis offert, & doloſo
 Pandit iter maleſida ductu,
 FRANCISCE, Fratris germen amabile,
 Ob quem ſub imo condita pectore*

Hh 3

Me

*Me cura mordet, detinetq;
Sollicitum Genitoris instar;
Subsiste mecum, nec graue duxeris,
Hinc ex amœnâ, qua patet, orbitâ,
Ductore me, flectens adire
Per salebras Heliconis antrum.
Huc nate gressus: hîc licet aureo
Phœbi cîentis pectine muscas
Audire chordas, dum canentes
Dulce melos faciant Camœna.
Hîc multiformi carmine barbitos
Eburna Parcas sopit, & eripit
Heroas Orco, quos perenni
Fonte beat comitata Virtus.
Huic obsecutum conspicis inclytum
In collis almo vertice Thesea,
Quem flexuosis non fefellit
Tramitibus fabricatus error.*

Sic

*Sic vectus altum per mare subdolos
Cantus Vlysses dicitur integer
Audisse; sic vitasse Circes
Pocula, letiferas & herbas:
Spectandus hic contemptor anhelitus
Spirantis ignem, divite velleris
Pradâ coruscat, luctuosus
Messor agri gravis ære, & hastis.
Conficta Præto crimina deferens
Coniux necari quem petit, innocens
Hos inter excellit triformis
Bellerophon domitor Chimara.
Phœbea laurus frondibus allicit,
Dulciq; pascit nectare Pegasus:
At nosse vim nobis negatur
Melle sub Aonio latentem.
Sensus recludet Cynthius abditos;
Audi canentem: Quem fouet aurea*

Virtus

Virtus in vulnis, ille monstris

Victor ouat domitis beatus.

Non hunc voluptas mollit, & impetus

Non vincit ira, qua violentius

Succis & herbis in ferarum

Terga viros & in ora vertunt.

Vt ecce plaudit Castalidum chorus,

Phæbiq₃ concors carmina concinit!

Hic siste rursus, me petente

Sacra refert tibi verba Chiron.

Incompta quondam, claraq₃ simplici

Nitore forma, talibus Herculem est

Affata Virtus, dum procaci

Blanda sono loquitur Voluptas:

Hac sumptuoso tegmine turgida,

Pexoq₃ mollis crine, micantibus

Ornata gemmis, appetendâ

Sub specie, male caute puer,

Edocta

Edocta fraudes necere fraudibus
Te ducit, atris quàm scutet anguibus,
Dum flore vernans se terendam
Perfacili via prona gressu
Ostentat: umbras frondibus explicat
Hic arbor, ales dum canit; ah fuge
Qua poma pendent, quosque vitis
Fert gravidis latices racemis.
Hac pulchra visu poma necem ferunt:
Hac, qua renidet, lumina decipit;
Letale nam larvata virus
Purpureo tegit una succo.
Si me sequèris per loca sentibus
Infecta, tesquis horrida, per nives,
Per saxa, per montis cacumen,
Sternet iter tibi ferrum, & ignis.
Vrèris astra, pulvere sordidus
Pulchro, madebis tempora nobili

Ii

Sudore,

*Sudore, non fractus labore, &
 Magnanimo generosus ausu.
 Euectus alis hisce per Aethera
 Tranabis ignem, & lactis iter pede
 Premens, coruscanti micabis
 Luce novum decus inter astra.*

A D R. P.

ANTONIVM BARBERINVM

FRATREM AMANTISSIMVM

Ex debellato corpore mentem
 in Cælum rapi.

P*Ars hominis deducta putri Telluris ab aluo,
 Calig, semen spiritus,
 Dum sociis harent vincti compagibus, arma
 Iugi duello conferunt.*

Quisquis

*Quisquis ab illecebris terra se lumine mentis
Conuertit ad caelestia,
Opprimit Antai robur , superatq₃ lacertis
Alter dolos Tyrrhinius.
Filia Cassiopes nudato corpore , sauis
Obiecta Ceti faucibus
Dum gemit , & Calum lacrymanti suspicit ore,
Adesse cernit Persea,
Scq₃ neci raptam: dono mox Palladis inter
Corusca fulget sidera.
Herbida dum comites inter per prata vagatur,
Floresq₃ prona colligit,
Solis ab aspectu Plutonis raptâ quadrigis
Orcum subit Proserpina.
Quis neget è nebulis radium splendescere lucis?
Non sacra solum Pagina
Disiectis ducit tenebris Virtutis ad Aedem:
Sed rima lucis ignea*

Picriis umbras inter se prodit ab aetris,

Regens pedum vestigia:

Affluit, & variis rivis caelestis in omnes

Mentes redundat Veritas.

Hac duce, cui decorant diuino munere palmas

Verenda IESV stigmata,

FRANCISCUS nudis pedibus viliq₃ laceratâ

Indutus, abdita in specus

Omnia quae blandâ proponit fronte voluptas,

Vanumq₃ fastum despicit.

Commota non optat vita, sub graminis herbâ

Anguem latere conscius:

Languida fessus humi declinat membra sopori,

Famemq₃ pomis excimit:

Fonte sitim sedat, neque nectaris expetit haustus:

Mentiq₃ corpus subiungans

Pauperiem colit, & lacrimis hanc diuitis auri,

Gemmifq₃ praefert Indicis:

Ac

*Ac veluti Samson dulces ex ore perempti
Leonis accipit fauos.*

*Nam quali mentem pascit dulcedine, donec
Intentus astra respicit,*

*Et noctu vigilans animi sublatu ab alis
Choris beatu intereſt!*

ANTONI germane, ſacram qui paupere cultu
Sectare FRANCISCI viam,

*Quam celebrant omneſ, felicem ducere vitam
Non omnibu conceditur:*

Se proba paupertas animis ſine dote maritat
Veraſ opes amantibuſ.

A D

CAROLVM FRATREM

ΦΙΛΑΥΤΙΑ ΕΥΓΙΕΝΔΑ.

Q*uam pulchra blandè ſenſibuſ ingerunt
Externa noſtriſ ſe bona! Pierpura*

Ii 3

Qui

*Qui fulgor ! ut formosa pandit
Virgineum facies decorem !
Ut ardet auri splendor amabilis !
Ut ridet Aula gratia Regia !
Quot luxus indutus figuras
Attonitum trahit ore vulgus !
Proh quis latentis semina toxici
Non hausit imo corde ! Cupidinis
Heu febre iactati protervè
Tantaliciis inhiamus undis.
Heu quisque rursus , cui placidus fugam
Sistens , bibendum se liquor exhibet,
In fontis elusus nitore
Effigiem sequitur fugacem
Narcissus alter : cecus amor sui
Ut obruit vim mentibus insitam !
Ut fertur excussis habenis,
Libera quò rapuit voluntas !*

Vt

Vt perdit omnes! sapè, quod expedit,

Humana nescit cura capeßere:

Intenta iucundis canorum

Imbibit Aonidum leporem, &

Non percipit, seu negligit aurea

Qua sensa Pindus nectare condidit.

O te beatam, cui supremi

SAMMARIE mulier Magistri

Audire vocem contigit. Hydria

Oblita, lympham non cupis ampliùs,

Qua pota non sedat, sed auget

Letiferum sitientis astum.

Hac frater aquis CAROLE moribus

Imbuta Proles audiat: Integrâ

Nil mente maius; pars paternæ

Sortis erit fatis ampla, Virtus.

PAX

PAX ALLOBROGICA.

M*Entis verendum non acie minus,
 Quàm bellicosi robore militis,
 Quem nuper excepit superbo
 Maximus Eridanus Triumpho;
 Formosa pennis quem super aureis
 Vexit profundum trans mare Gloria.
 Alpésque, terrarumq; tractus
 Præpete transiliens volatus
 En pace partâ PETRVS ab exteris
 Oris reuertens, eximit Italis
 Belli timores, & capitam
 Ausonia statuit quietem.
 En Roma curas pellit, & explicat
 Frontem serenam: sic maris æquora
 Cedente vento conquiescunt,
 Tale nitet sine nube Calum.*

Pendebat

Pendebat anceps mentis, & anxius
CLEMENS futuri, concita dum gravi
Europa bellorum tumultu

Perniciem pavet imminentem.

Quid moliatur? quid paret? instruit
Te PETRE insis, mittit & arduis
In rebus expertus sagacem:

Tu Rhodani celeres ad undas,
Summi capeffens grandia Principis
Mandata, tendis quàm violentior
Martis recrudescit furentis

Ira, novas paritura clades.
Non te rapacis fluminis impetus,
Non ater imber, non iuga montium,
Ninesq; concreta, nec Auster,
Turbine precipiti morantur.

Te mille votis, te prece prosequi
Non cessatatrix Roma, per Insubrum

K k

Fines

*Fines agrorum transeuntem, &
Allobrogum gelidas per Alpes.
Intenta fixo Gallia lumine
Te spectat, & quas auribus hauserat
Mirata, virtutes in ipsâ
Fronte legit, meritaſq; laudes.
Mox, qui feroces contudit hostium
Turmas, nec acris ceſſit Iberia
HENRICVS armis, efficaci
Eloquio tua ſe trahenti
In vota cedit, cedit & Allobrox,
Quem fronte ſauâ non potuit minax
Terrere Mauors, annuitq;
Hesperia Dominator ora.
Vt corda Regum flectis ahenea,
Grauiq; mulces bile tumentia!
En Roma toto geſtientem
Pectore latitiam profundens,*

Dum

Dum te per Urbem non sine plausibus

Ad Vaticanum purpureus Patrum

Deducit Ordo, Quid meorum

Maxima pars decorum, quid, inquit,

Probata Virtus, sit licet arduum,

Non ad secundum duxerit exitum?

Quo te reuertentem triumpho,

Quâ decorem tua facta pompâ?

Non, qui procaci garrulus obstrepat

Clamore circum milite cingeris;

Delata non visuntur urbes

Qua referant simulacra victas:

At quisque narrat, quam tibi gloriam

Addunt incermi Gallus & Italus,

Gentésque, & Urbes, quas PHILIPPVS

Consilio moderatur aquo.

Non hîc sonantem compede Persea,

Non hîc Iugurtham carceris obsitum

Kk 2

Squa-

*Squalore , non pulsum paterno
De solio video Syphacem.
Vesana sed Discordia ducitur,
Qua scissa pallam , vincitq₃ ferrea
Nexu catena , claudicanti
Membra trahit propè nuda gressu.
Post hanc recenti sanguine sordidum,
Et crine cano fert Odium pedem;
Dolensq₃ se loris revinctum,
Dente manus lacerat cruentas.
Hinc Terror , atro corpore luridas
Discerptus alas , progreditur , face
Subfultus extinctâ ; nec amens
Livor abest , fera cui cerasces
Cor pascit : illum filia temporis
Velata puro tegmine Veritas
Vultu reluctantem proteruo
Subsequitur , quatens flagellum.*

IN

I N O P V S
 ROBERTI BELLARMINI
 S. R. E. C A R D I N A L I S

De Ascensione mentis in Deum.

Nec turri Babylonîa nec montibus Gigan-
 tum, sed Scalâ Iacob, & Caroli Borro-
 mæi vestigiis, & Bellarmini gradibus Cæ-
 lum peti.

S Vmmi decorâ dum specie boni.
 Hinc inde raptas distrahit inquires
 Mortalium mentes, negatum
 Struxit iter malefana, frontem
 Turris minacem nubibus inferens:
 Mox præpotentis vi Sapiëntia
 Confusa, diuersum sonante
 Eloquio stupidos repente

K k 3

Ha-

*Harere fabros vidit, & irritis
Camenta votis undique congeri.*

Tunc Fama protendens volatum,

Quà celebris rigat unda Cirrham,

Sub fronde lauri nuntia substitit:

Hinc fabulosis vera coloribus

Depicta promens, in Tonantis

Imperium Iouis irruentes

Insanienti robore Pelion

Titanas Ossa imponere detulit,

Ausûq; conatos proteruo

Scandere fidereas ad arcas:

Ast interemptos vindice fulminis

Flammâ, solutis in cinerem artubus

(Essent ut exemplar superbis)

Ludibrium iacuisse ventis.

Proh quanta densis nox tenebris premit

Mortale pectus! dinitis hunc Tagi

Non

*Non explet annis , fartus ille
Deliciis animum fatigat:
Hunc forma curis angit inanibus.
Quot pulchra fuso purpura fascinat?
Quid? nōne postquam quisque montes
Montibus intulerit , fatiscet?
Tutum beata sortis iter pede
Venaris? an despice commoda
Præsentis , & clausis fugaces
Illecebras oculis tuere.
Sopita somno lumina clauserat,
Cum vidit olim filius Isaci
Vt scala se tollens ab imo
Aligerum via trita plantis
Suprema Cali sidera tangeret.
Huc nōne curru raptus ab igneo
Abiecit Helias amictum?
Pone graues animi tumultus,*

Huc

*Huc pura mentis lumina dirige:
 Scalam recludit rebus in omnibus
 Pulsis BELARMINVS tenebris,
 Qua gradibus super astra tendit.
 Dux ille per vestigia CAROLI,
 Cui vota fundit, quem decus Insuorum
 Miratur Orbis, quem Senatus
 Roma sacrum veneratur astrum.*

A D

IOANNEM CIAMPOLVM

Eius erga Virtutem studium laudat.

A *Vreo Virtus solio decora
 Regnat, & regnum neque Gangis unda,
 Nec Maris tractus positus columnis,
 CIAMPOLE, claudit.*

Hac

*Hac inextinctis radiis parentem
 Imbrium nubem, tenebrasq; noctis
 Negligit, miros & amoris ignes
 Excitat ore.*

*Hac datum visâ semel ante pomum
 Palladis forma Paris annuisset,
 Nec feris sedes Priami iaceret
 Diruta flammis.*

*Sat suo censu sibi diues, extra
 Se nihil Virtus cupit: hac vel hostes
 Placat iratos, sociasq; necit
 Compede mentes.*

*Quem tot armatis pepulisse turmis
 Romulum robur nequit, hac perusâ
 Vnius dextrâ potis est Etruscum
 Pellere Regem.*

*Quem truci pugnax Acies Quiritum
 Marte non fregit, potuit minacem*

Ll

Huius

Huius aspectus scelus abnuetis

Electere Pyrrhum.

Hanc colit Pindi chorus, Hippocrenes

Phœbus hanc lymphis alit, ut perenne

Laureis frontem redimita sertis

Vinat in auum.

Mille post anni rapidos recursus,

Delio quamvis iaculo peremptus,

Pegasi sacrâ redimimus undâ

Testis Achilles.

Fallor? an Cirrha comitata cœtu

Palladis ductu tibi se videndam

Exhibet Virtus? viden' ut coruscat

Pulchrior astro?

Simplici prodit placitura cultu,

Nec genas ornat minio, nec aura

Impedit crines, cupiens olivæ

Nescere laurum.

Absit

*Absit hinc coniux Iouis, & Cythere:
 Carmen exultim sonipes tubarum
 Excipit, mentem tibi sola mulcet
 Inclyta Virtus.*

A D

IO. BAPTISTAM STROZZAM.

*Eius laudat animum æternitatis inhiantem
 bonis, & humana fastidientem.*

*C**Vris solutum ruris in otio
 Dudum beatam degere credidi
 Te STROZZA vitam, dum canentem
 Tuscia te coleret, tuumque
 Inferret astris nomen; & aureo
 Dum te cientem pectine dadalas
 Testudinis chordas, silenti
 Obstupuit pater Armus undâ.*

Ll 2

At

*At nunc videris iure beatior,
Qui pura solum gaudia Calitum
Reris. Quid in terris rotamus
Sisyphio lapidem labore?
Nil usque gratum, nec satias faui
Dulcem liquorem deficit: abditam
In rebus humanis vel ipsa
Miscet amaritiem voluptas.
Inuicta curru candida si praest
Aurora, Solis subsequitur iubar
Nox atra: nascentem tuere,
Qua vario micat ore, Lunam:
Pars una lumen fundit, & altera
Umbrata mœret; nec vaga terminos
Umbræ coarctat lux, coruscum
Exerat, aut retrahat nitorem.
Frustrâ quietem quærimus anxij,
Dum Terra Cæli nos tenet exules.*

Quid

*Quid caena regali paratu
Prodiga, Sidoniusq; murex,
Quid structa prodest marmore Regia,
Seu quidquid auri congerit India?
Quod nuper ascivit cupitum,
Mox animus fugiet perosus.
Quem saepe victis hostibus inclyto
Romam triumpho viderat inuehi,
Ostroq; praefulgentem & auro,
Dalmaticis Dioclen in hortis;
Fastidientem mœnia Romuli
Vidit iuventus Martia Thybridis;
Mirata priuatum superbos
Imperij posuisse fasces.*

A D

GABRIELEM CHIABRERAM

Carmina Virtuti parere immortalitatem.

N*on cuspis ensis, sceptraq^{ue} regia,
Non fulgor auri, non gena floribus*

Decora primævis, nec ær

Tusculus, aut Anienis ora,

Lectore præstans rore Calabria

Dum tærnat arbos, non aqua Clusij.

Qua manat Hetrusco salubris

Fonte, diem volucrem morantur.

Letalis omnes impetit, omnibus

Immitis aquæ, forfice qua genus

Mortale funestans adurget

Atropos, horribiliq^{ue} vultu.

Qua penna monstrum Dadala fugerit?

Vel certa ferro dextra ceciderit

Cruore

Cruore cervicem fluentem?

Qua-ve trucem iaculantis arcu.

Pythona Phœbi tela peremerint?

Tu laudis æstro percita, ut alipes

Perses per auras incruentâ

Cade potes ingulare, Virtus.

Non hinc, ut olim sanguine Pegasus

Cretus Medusa, Gloria nascitur

Innixa pennis, qua volatum

Pandit ab Hesperii ad Indos.

Hac una vates excitat inclytos:

Hac una fontem, qui inga dicitur

Formosa Parnassi rigare, &

Eundere nectareos liquores,

Non unguis ictu Pegasus elicit.

CHIABRERA testis tu mihi: Delio

Nam melle pascit, recreatq;

Ingenij tua vena mentes;

Sen

*Seu fabulosi moribus inseris
Inuenta Pindi , seu calamis canis,
Victricis aut plectro labores
Ausonia celebras , Ducēsque
Per te nec Ascra collibus invidet
Flores , nec Aetna roscida pascua
Arnus , nec Ismeni canorum
In vitreo cupit amne cyncum.
Per te furentem comprimit Africum,
Irasq; Nerei pectine barbitos
Pulsata compescit , comēsque
Doridis & Thetidis marina.
Pimplae Dircae Mæsa Ligusticis
Mutavit undis , & choreas agit,
Dum curvus in salis canenti
Sternit aquis tibi terga Delphin.*

AD

A D
FLAMINIVM FIGLIVCCIVM
R E S P O N S I O

Ad laudes sibi carmine attributas.

V*T blanda flores floribus implicat,
Laudumq; pulchras Gratia carminis
Nectit coronas , qua perenni
Fronde virent , capiuntq; mentes!
Hac vera fictis miscet , & utraque
Persuadet aquè : credere Dadali
subet volatum , dum per undas
Carbascis veheretur alis:
Sic fluctuantis per maris aquora
Vectus triremi Bellerophon Equi
Signo decorâ , per supremas
Creditus est equitasse nubes.*

Mm

Sua-

*Suadela Thebas condit, & adibus
Viros vagantes aggregat; attamen
Est dictus Amphion eburna
Saxa lyra sonitu mouere, &
Quocumque vellet ducere: Pindarum,
Phæbi canorâ dum fide personat,
Multaq; dum sublimis aurâ
Fertur olor, coluere Theba.
Tellus palustrem me tenet anserem:
Quid me volantem concinit affeciam,
Pindiâq; diffusa colorat
Laude meum tua Musa carmen?
Muta coruscans luce Poëseôs
Vini Apelles dicitur amulos
Pinxisse vultus: dum loquaces
Pimpla suos tibi dat colores,
Formosiore pingis imaginem
FIGLIVCCE vini corporis insito*

Decore,

Decore , celatissq̃ mendis.

*Non ideo minùs enitescit
Illustris almo lumine gloria
Ars mira ; seris quin mea posteris
Tuos loquetur picta longè
Pulchrior effigies honores.*

A D

A V R E L I V M V R S V M.

ALEXANDROS FARNESIOS,

alterum Belli , alterum Pacis artibus incly-
tum , celebrandos proponit.

I*Am sat decoris marmore fontibus,
Cultis & agris , iam satis adibus
Mirè coloratis , & hortis
VRSE datum , statuisq̃ priscis.*

Mm 2

Te

Te vecta bigis Fama fugacibus,

Pallas sonanti te ciet agide,

Ad arma te Maiores, ad arma

Maonia reuocant Camena.

Cur non sorores carmina musica

Dicant perenni consona gloria?

Quam Dux ALEXANDER, Quiritum

Fulgida lux, columenq; Parma,

Rebelle ferri cuspide Belgium

Subdens, triumphis adiicit Italis;

Nil arduum vitans, ut aris

Restituat veteres honores.

Non terret illum, qua volat horridis

Hinc inde pennis plurima cadum

Globis in ignitis imago,

Sen rapidis saliens ab undis.

Non acer illi Gallus equestribus

Turmis, cohortes non Batava truci

Mixta

*Mixta Britannorum phalangi,
 Non validis inimicus agger
 Munitus armis, non ratibus mare
 Vires adaugens undique praelium
 Miscentium atrox pertinaci
 Robore, praeipuerè palmam.
 Quàm saepe duro corpora deferens
 Perempta ferro Scaldis inhorruit!
 Quàm saepe Belgarum cruore
 Terrifici maduere campi!
 Quis casa narret millia militum,
 Captas & arces? non ego deteram
 Exilis incompto paratus
 Ingenij, graciliq; aenâ
 Laudes, sonora voce cani tuba
 Dignas. peritus pectine tu lyram
 Pulsare Phœbeam, Patremq;
 Dicere FARNESIVM Senatus*

Mm 3

Spem

*Spem Vaticani suctus, in ultimas
 Telluris oras, & pelagi plagas,
 Defer per auras vectus alis
 Pegaseis utriusque nomen:
 Florente in uno pace, & in altero
 Ardente bello, nostra nepotibus
 Proponit atas, quod capeffant
 Eximium specimen regendi.*

ADVLATIO PERNICIOSA.

C*Um Luna Calo fulget, & auream
 Pompam sereno pandit in ambitu
 Ignes coruscantes, voluptas
 Mira trahit, retinetq; visus.
 Hic emicantem suspicit Hesperum,
 Dirumq; Martis sidus, & orbitam
 Lactis coloratam nitore;
 Ille tuam Cynosura lucem.*

Sen

*Seu Scorpj cor , sine Canis facem
 Miratur alter , vel Iouis affeclas,
 Patrís-ue Saturni, repertos
 Docte tuo Galilae vitro.*

*At prima Solis cum reserat diem
 Lux orta , puro Gangis ab aquore
 Se sola diffundit , micansq;
 Intuitus radiis moratur.*

*Non una vita sic ratio genus
 Mortale ducens pellicit : horrida
 Hic bella per flammam & enses
 Latus init , meditans triumphos.*

*Est , pacis ambit qui bonus artibus
 Ad clara rerum munia prouehi.*

*Illum Perüanas ad auras
 Egit amor malesuadus auri.
 Hunc , sumptuosus dum Sicula inuat
 Mensa paratus , spes alit alea*

Mendacis,

Mendacis , ac fundis auitis

Exiit , & laribus paternis.

Nil esse Regum sorta beatius,

Mens & cor aquè concipit omnium,

Quos larua rerum , quos inani

Blanda rapit specie cupido.

Non semper extrà quod radiat iubar,

Splendescit intrà : respicimus nigras

In Sole (quis credat?) reiectas

Arte tuâ Galilae labes.

Sceptri coruscat gloria Regi

Ornata gemmis; turba satellitum

Hinc inde praeceps , colentes

Officiis comites sequuntur.

Luxu renidet splendida , personat

Cantu , superbit deliciis Domus:

Sunt arma , sunt arces , & aurum:

Iussa libens populus capepsit.

At

At si recludas intima, videris
Vt sapè curis gaudia suspicax
Mens iēta perturbet. Promethei
Haud aliter laniat cor ales.
Cui sensa mentis prouidus abdita
Rex credat? aut quos cauerit? omnium
Sincera, seu fallax, eodem
Obsequio tegitur voluptas.
Fugit potentum limina Veritas,
Quamquam salutis nuntia. Nauseam
Inuisa prouitat, vel iram:
Sapè magis iuuat hostis hostem.
Ictus sagittâ Rex Macedo videt
Non esse prolem se Iouis. Irritâ
Xerxem tumentem spe, trecentis
Thermopyla cohibent sarissæ:
Docentq; fractum clade, quid auicæ
Sint verba plausus. Vt nocet, ut placet

N n

Stil-

*Stillans adulatrix latenti
Lingua fauos madidos veneno!
Hac in theatri pulvere barbarum
Infecit atro sanguine Commodum,
Probrisq; fœdavit Neronem, ac
Perdedit illecebris utrumque.
Artes nocendi mille tegit dolis
Imbuta: quis tam lyncæus aspicit
Quod vitet? Intentus canentis
Mercurij numeris, sopore
Centena claudens lumina, sensibus
Abreptus, aures dum vacuas melos
Demulcet, exemplum peremptus
Exitij græve prabet Argus.*

IN

I N T O R P O R E M.

L *Acte manantes fluuios canoro
 Euehit plausu cithara, beata
 Aurei gaudens celebrare sacli
 Munera Pindus.*

*Tritico glandem siliquaſq; præfert:
 Melleo quercus grauidas liquore,
 Sponte nascentes segetes ab aruis
 Carmine iactat.*

*Fictio fulgens minio facessat:
 Hac rudes mentes, animosq; molles
 Fabula dictis trahit, otiumque
 Laudibus effert.*

*Vera, qua profint canimus: fauorum
 Artifex cellas Apis elaborat:
 Sedulum tellus sata per laborem
 Fundit aristas.*

N n 2

Her-

*Herbidis Pastor pecudes in oris
Curat ; hinc pota redeunt ab amne,
Et ferunt mulctris grauiora puro
Vbera lacte.*

*Germinat tellus inarata vepres:
Qui caret motu , vitatur aër:
Mens nocet torpens , velut vnda tetro
Putrida coeno.*

*Cui labor frontem decorauit auro,
Testis est David, solitus Leonem
Dexterâ , & dura silicis Gigantem
Sternere iactu.*

*Mox enim segnem requiem secutus,
Ius maritalis violans cubilis,
Vt notam probri tegat , innocenti
Sanguine fœdat.*

*Inclytum Virtus opus est Laboris.
Huius impulsu petit astra. Mores*

Desides

Desides vita, fuge delicata

Otia vita.

Crapula, & pigri soboles Soporis,

Quem sinu Luxus fouet, & Voluptas

Educat firmans; comes it Quieti

Torpor inert.

Atterens vires animi, decorem

Gloria temnit; studium perosus,

Quo parat laudum celebres triumphos

Vivida Virtus.

Latus indulgens genio iocisque,

Perstat adversus vigilem Laborem;

Quotq; Virtutis solium tuentur,

Perdere tentat.

Quo iacet Torpor magis otiosus

Ingerens pravis alimenta curis,

Pugnat infestâ scelerum phalange

Acrior hostis.

N n 3

PRO

PRO
ADVERSITATIBVS
ARCENDIS
HYMNVS AD DEVM.

V*Rbes dira per Italas
Excurrrens miseris modis
Vexauit populos fames.
Squallent ah steriles agri
Raptis morte Colonis!
Non unum exitij genus:
Quot Mars efferus abstulit?
Quis non flens memoret feras
Cades, aruūque lugubri
Passim infecta cruore?
Hec vis pestifera luis
Quot strages dedit? horreo*

Mærens

Mærens dum recolo ; quati

Mentem , membrâque sentio

Consternata pauore.

In luctu gemit Ausonum

Pars omnis propè ; nec datum

Pœnarum satis : ignibus

Flagrans ecce Vesuvius

Campos undique vastat.

Densis Aethereas plagas

Fumi nubibus occupat :

Bombos more tonitruï

Edens , Parthenopes domos,

Et latè loca quassat.

Funeſtos cineres vomit,

Flammâs inuehit igneo

Mergens oppida vortice :

Hoc rursus furit , & Maris

Pugnam fluctibus infert.

Spirans

*Spirans longius Africus,
Sano flamine noxios
Importat cineris globos:
Monstro percitus Appulus
 Leto proximus horret.
Horret Dalmata suspicans
Extremam exitij diem
Instare. His Latium solum
Subducis vicibus Deus,
 Et parcis bonus Vrbi.
Quî reddam tibi debitas
Grates Rex Superûm iubar?
Te iugi facilem prece,
Te votis adeo : noua
 Nos discrimina terrent.
Armis hosticus impetus
Oras Vindelicas premit,
Complens omnia cadibus,*

Vicinisq;

Vicinisq; minas parat,

Vincla , incendia , clades.

Tu Virgo meritam Dei

Iram comprime : conscios

Vrget nos scelcrum cohors :

Hac nobis magis , hostium

Quàm sint arma , timenda est.

Rerum Conditor omnium,

Rex Aeternae ter optime ,

Qui Terram regis ac Mare , &

Caeli sidera temperas,

Nostras excipe voces.

Obliviscere criminum,

Clemens parce precantibus,

Da Natis veniam Pater,

Tantis pone modum malis,

Nostris annue votis.

Dele vindice dexterâ

Oo

Hosti-

Hostiles acies , agit

Quas in nos furor impius.

Audi , te pueri vocant,

Intactaq; puella.

Nobis dexter ades. pia.

Te flectant lacryma : tuâ

Fidentes ope , bellicis

Vires tenuimus Hæresis,

Nulla aduersa timemus.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI
M. DC. XXXIV.

142081

142081

